สาส์นจากอาจารย์

บันทึกของผู้ที่พ้นทุกข์
และหายจากโรคภัยไข้เจ็บ โดยมารับพลังจิต

เนื่องในงานทำบุญประจำปี

ที่บ้านอาจารย์วิชิต วิลิทธวงศ์ วันเสาร์ที่ 18 มิถุนายน 2554

สาส์นจากอาจารย์ ● บันทึกของผู้ที่พ้นทุกข์และหายจากโรคภัยไข้เจ็บ โดยมารับพลังจิต

สาส์นจากอาจารย์ ● บันทึกของผู้ที่พ้นทุกข์ และหายจากโรคภัยไข้เจ็บโดยมารับพลังจิต

อาจารย์วิชิต วิลิทธวงศ์

ผู้รวบรวมพิมพ์ สมร อริยานุชิตกุล โทร. 08-6789-8214

ISBN : 978-974-350-395-5

พิมพ์ครั้งแรก เดือนพฤษภาคม 2554 จำนวน 2,000 เล่ม

พิมพ์โดย บ.อินเตอร์-เทค พริ้นติ้ง จำกัด

โทร. 0-2587-5379, 0-2912-7246

หนังสือพิมพ์ขึ้นด้วยเมตตาธรรม ของท่านอาจารย์วิชิต วิลิทธวงศ์ ผู้ใช้พลังจิตช่วยผู้มีทุกข์ และโรคภัยไข้เจ็บให้พ้นทุกข์ และหายจากโรคภัยไข้เจ็บมากว่า 45 ปีแล้ว เพื่อให้ความรู้เรื่องพลังจิต และทางเลือกเพิ่มขึ้น

ต้องการติดต่อเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้ หรือหนังสือ "ให้มีความสุขในชาตินี้" หรือผู้มีทุกข์และโรคภัยไข้เจ็บรักษามานานแล้วไม่หาย ต้องการรับพลังจิตจากอาจารย์วิชิต เพื่อให้พ้นทุกข์และหายจากโรคภัยไข้เจ็บ ติดต่อได้ที่ผู้รวบรวมพิมพ์หนังสือเล่มนี้ โทร. 08-6789-8214

รู้อรรถ รู้ธรรม

การปฏิบัติธรรม คือ การดำเนินชีวิต อย่างธรรมชาติ หรือดำเนินชีวิตแบบอย่างผู้เจริญแล้ว ได้แก่ การดำเนินชีวิตด้วยการเลิก ลด หรือควบคุมอาสวะกิเลสทั้งหลายให้ได้ แล้วก็จะเกิดความ

สะอาด คือ กิเลสอันสกปรกหมดไปจากจิตใจ

สว่าง คือ จิตใจไม่ขุ่นมัวด้วยกิเลส

สงบ คือ จิตใจไม่กระสับกระส่าย ไม่ดิ้นรนไปตาม กิเลส

ขอให้ท่านดำเนินชีวิตอย่างผู้เจริญแล้วทุกวัน ตลอดปีใหม่และตลอดกาลนานเทอญ

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

ต้องการติดต่อเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้ หรือหนังสือ "ให้มีความสุขในชาตินี้" หรือมีทุกข์ และโรคภัยไข้เจ็บรักษามานานแล้วไม่หาย ต้องการขอรับพลังจิตจากอาจารย์วิชิต เพื่อให้พ้นทุกข์ และหายจากโรคภัยไข้เจ็บ ติดต่อได้ที่ผู้รวบรวมพิมพ์หนังสือเล่มนี้ โทร. 08-6789-8214

คำนำ

ได้ขออนุญาตรวบรวมพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้น ประกอบด้วยสาส์นจากอาจารย์ส่วนหนึ่ง ซึ่งท่านเขียนเล่าถึงการใช้พลังจิตในปีที่ผ่านมากับข้อเสนอแนะและแสดงวิธีคิดในเรื่องต่างๆ ซึ่งท่านอาจจะพิจารณาโดยรอบแล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สุขได้ ท่านก็ควรรับไว้ หากไม่เกิดประโยชน์สุข อาจารย์ท่านขอให้ทิ้งไปเสีย มีศิษย์และท่านผู้อ่านหลายท่านได้ติดตามอ่านสาส์นจากอาจารย์ตั้งแต่ฉบับที่ 1 ถึงฉบับที่ 17 (ในหนังสือเล่มนี้เป็นฉบับที่ 18) ต่างก็พูดคุยกัน โดยสรุปก็คือ **ได้ความรู้ในด้านธรรม สำหรับปฏิบัติตนให้เกิดความสุขในชาตินี้** ด้วยภาษาที่เป็นปัจจุบัน เข้าใจง่าย ตอนแรกอ่านแล้วไม่คิดว่าจะเป็นธรรม พออ่านจบแล้วจึงนึกออกได้ว่า **นี่คือธรรมแท้ๆ** เลยนะ ซ้ำยัง**ได้ความรู้ในด้านการใช้พลังจิต** ตั้งแต่พลังจิตคืออะไร พลังจิตช่วยให้พ้นทุกข์ และร่างกายเข้าสู่ภาวะสมดุล โรคภัยไข้เจ็บหายได้อย่างไร **สาส์นของอาจารย์ตั้งแต่ฉบับที่ 1 จะเหมาะกับกาลสมัยในปีที่เขียน** แม้การแสดงความคิดและเสนอแนะวิธีปฏิบัติ ความรู้ธรรมต่างๆ ล้วนแต่เป็นไปตามพุทธสุภาษิตที่ว่า **"ผู้ที่จะสอนธรรม (รวมทั้งการเขียน) สอนอย่างไร จะต้องปฏิบัติได้ตามนั้นด้วย"** มีศิษย์บางท่านและผู้ที่มาพบท่านเป็นปราชญ์**ราชบัณฑิต ได้พูดคุยกับท่านอาจารย์หลังจากที่ให้พลังจิต แล้วบอกกับผู้รวบรวมพิมพ์ว่าท่านอาจารย์พูดจาลึกซึ้งมากนะ ควรจะได้จดจำ และนำมาคิด** พอเล่าให้ท่านอาจารย์ฟัง ท่านยิ้มแล้วท่านก็บอกว่าผมก็พูด และคิดแบบคนธรรมดา ท่านนักปราชญ์ราชบัณฑิตท่านนั้นคงเห็นแปลกกว่าที่ท่านเคยคิด หรือเคยได้ยินละมั้ง ท่านย้ำเสมอว่า **ท่านเป็นคนธรรมดา** มีลูกศิษย์หลายท่านเคยได้ยิน พระสงฆ์ผู้เป็นดอกเตอร์และมีคุณวุฒิสูงบอกว่า ท่านอาจารย์สอนธรรมได้ลึกซึ้งมาก อย่างน้อยต้องสำเร็จเป็นอนาคามี บางท่านก็บอกว่าน่าจะอรหันต์ มาบอกท่านอาจารย์ ท่านกลับบอกว่าพระอริยะบุคคลคือ

พระอรหันต์ พระอนาคามี พระกสิทาคามี พระโสดาบัน จะต้องละหรือหมดกิเลส ตัณหาที่เรียกว่า สังโยชน์ 10 ถ้าละได้ 3 ข้อแรก ก็เป็นพระโสดาบัน พระกสิทาคามีละได้ 3 ข้อกับทำให้ราคะ โทษะ โมหะ ให้เบาบางลง พระอนาคามีละสังโยชน์ขั้นต่ำได้ 5 ข้อ พระอรหันต์ละสังโยชน์ได้ 10 คือสิ้นกิเลส แล้วท่านก็ยิ้มๆ ลูกศิษย์และผู้ที่มารับพลังจิตมักจะพูดกันเสมอว่าท่านไม่เคยยินดีกับคำยกย่องสรรเสริญ ท่านพูดแต่ว่า "ท่านเป็นคนธรรมดา" "พ่อแม่ก็คนธรรมดา" แต่โชคดีที่ได้มีโอกาสได้เรียนและฝึกพลังจิตกับท่านอาจารย์ผู้ประเสริฐยิ่ง ตั้งแต่อายุ 11 ปี มีหลายคนอยากทราบประวัติของท่าน ท่านก็ยืนยันข้างต้นว่า ท่านเป็นคนธรรมดา เรียนหนังสือจบแล้วก็ทำงานประกอบอาชีพ รีบสร้างเนื้อสร้างตัวแบบคนธรรมดาทั่วไป มีครอบครัวก็ธรรมดา เมื่ออายุ 32 ปี จึงเริ่มใช้พลังจิตช่วยเพื่อนมนุษย์ สัตว์ และวิญญาณทั้งหลายให้พ้นทุกข์ พยายามลดภาระการใช้เวลาอื่นๆ ลง แม้กับครอบครัวเพื่อฝึกปฏิบัติให้ใช้พลังจิตให้มากยิ่งขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นคือ มนุษย์ สัตว์และวิญญาณทั้งหลายให้พ้นทุกข์ จนบัดนี้เป็นปีที่ 45 แล้ว ท่านบอกว่ารู้สึกขอบคุณทุกท่านที่มาให้ท่านใช้พลังจิตแล้วพ้นทุกข์กับหายจากโรคภัยไข้เจ็บมีความสุข ท่านก็มีความสุขด้วยและมีพลังจิตสูงขึ้น นี่แหล่ะอาจารย์ที่ท่านบอกว่า "ท่านเป็นคนธรรมดา" ลูกศิษย์พากันพูดต่อว่า "แต่ไม่ธรรมดา" ท่านได้ยินก็ยิ้มๆ ไม่พูดว่าอะไร

มีผู้ทรงคุณวุฒิ กับมีฐานะทางสังคมสูงส่งพากันพูดชมกับผู้รวบรวมพิมพ์ว่า ท่านอาจารย์มีความรอบรู้ทั้งเรื่องธรรม เรื่องเศรษฐกิจ เรื่องสังคม หรือปัญหาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ทั้งๆ ที่ท่านไม่ค่อยดูทีวี ไม่ค่อยอ่านสิ่งพิมพ์ท่านมีความรู้ได้อย่างไร ถามปัญหาส่วนตัว ติดขัดอะไร เจ็บป่วยอะไร ถามจบท่านตอบทันที ผู้รวบรวมพิมพ์กับลูกศิษย์เคยถามท่านอย่างนี้ ท่านตอบว่าเรื่องของมนุษย์ ผมได้พิจารณาและคิดมาก่อนแล้ว บางเรื่องจึงตอบได้ทันที ท่านอ่อนน้อมถ่อมตนเสมอ สมกับที่ท่านสอนศิษย์ว่า ถ้าคุณใช้พลังจิตช่วยเพื่อนมนุษย์ สัตว์และวิญญาณได้แล้ว คุณต้องทำตัวให้เป็นคนธรรมดา อย่าทำตัวเป็นผู้วิเศษ มิฉะนั้นพลังจิตคุณจะหมด เพราะกิเลสพอกหนา ท่านสอน

อย่างไร ท่านปฏิบัติอย่างนั้น นี่เป็นส่วนหนึ่งอันน้อยนิดของคำสอนของท่านอาจารย์และที่เคยเขียนในสาส์นจากอาจารย์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 จนถึงบัดนี้เป็นฉบับที่ 18

อีกส่วนหนึ่งเป็นบันทึกของผู้พ้นทุกข์และหายจากโรคภัยไข้เจ็บโดยมารับพลังจิตจากท่านอาจารย์ ท่านพูดกับผู้ที่เขียนบันทึกว่า ขอให้เขียนตามความเป็นจริง ไม่ต้องยกย่อง สรรเสริญท่าน แล้วท่านก็สั่งผู้รวบรวมพิมพ์ว่า ถ้าพบเห็นให้บอกผม ผมจะได้ตัดทิ้งและคุณช่วยดูด้วยว่าที่เขาเขียนมาคนอ่านจะเข้าใจไหม และจะได้ประโยชน์ไหม ท่านมักจะชี้แจงให้ฟังว่าการเขียนบันทึกความจริง และความจริงที่เป็นประโยชน์เมื่อมีผู้อ่านได้พบว่าตัวเองเป็นอย่างที่เขียนหรือมีทุกข์ร้อน หรือเจ็บป่วยเหมือนกับในหนังสือรักษาแล้วไม่หาย ผู้อ่านจะได้มีช่องทางเลือก มาหาอาจารย์เมื่อเขาพ้นทุกข์หรือหายจากโรคภัยไข้เจ็บ ผู้เขียนบันทึกก็จะได้บุญได้กุศลด้วย

นี่คือคำสอนของท่านที่พูดเสมอว่า การทำอะไร จะต้องคิดเสมอว่าเราทำเพื่ออะไร ทำแล้วได้ประโยชน์อะไร ใครเป็นคนได้ประโยชน์ ทำให้ใครเดือดร้อนหรือตนเองเดือนร้อนหรือเปล่า ถ้าเรารู้สึกว่า เราทำเพื่ออะไร เพื่อเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ เพื่อผู้อ่านได้นำไปประพฤติปฏิบัติให้เกิดความสุข ผู้ที่ได้ประโยชน์คือ ผู้ที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ ไม่ใช่ตัวคนรวบรวมพิมพ์ คนเขียน คนรวบรวมพิมพ์เดือดร้อนไหม ทำด้วยความสุขและความเมตตาต่อท่านผู้อ่านหรือเปล่า ท่านสอนให้คิดเสมอไม่ว่าจะทำอะไร จนผู้รวบรวมพิมพ์ต้องขอเล่าให้ท่านผู้อ่านได้รับรู้คำสอนซึ่งน่าจะแตกต่างไปจากที่เคยได้ยิน ได้ฟัง มีครั้งหนึ่งที่ผู้รวบรวมพิมพ์กับศิษย์บางท่านเสนอแนะท่านว่า ท่านน่าจะจัดทำระเบียนสะสม หรือประวัติผู้ที่มาขอรับพลังจิต จะได้เก็บรวบรวมไว้ ท่านถามทันทีว่าทำเพื่อประโยชน์ของใครเพื่อประโยชน์ของพวกคุณกับผู้ที่อยากจะทำการวิจัยอะไรใช่ไหม ผมใช้พลังจิตเพื่อช่วยเพื่อนมนุษย์ สัตว์และวิญญาณทั้งหลายให้พ้นทุกข์โดยไม่ต้องการสิ่งใดตอบแทน แม้แต่คำขอบคุณ ผมกลับรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณกับผู้มาให้ผมใช้พลังจิตอย่างจริงใจด้วย เพราะทำให้ผมมีโอกาสได้ช่วย ผมมี

ความสุขแล้ว ใครอยากจะทำอะไรนอกเหนือจากนี้ หรือเพื่อประโยชน์นอกเหนือจากนี้ไม่ใช่เรื่องของผม ผมช่วยแล้วก็แล้วไป ใครจะว่าผมหวังนิพพานหรือเป็นอาจารย์เทวดา หรือหมอเทวดา เพราะเป่าทีเดียวหายเลย ก็อยู่ที่ปากของคนนั้น ผมไม่รับ ไม่แบก มันหนัก

ขอท่านผู้อ่านสาส์นจากอาจารย์และบันทึกของผู้พ้นทุกข์และหายจากโรคภัยไข้เจ็บโดยมารับพลังจิตแล้ว ถ้าเห็นว่ามีข้อบกพร่อง หรือสิ่งใดผิดไปจากที่ได้อ่าน ท่านจะบอกกล่าวไปยังผู้รวบรวมพิมพ์ด้วยก็จะเป็นบุญเป็นกุศลของท่าน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอให้ท่านผู้ได้อ่านหนังสือเล่มนี้มีจิตเป็นกุศล ปรารถนาสิ่งใดที่เป็นสิริมงคล จงสมปรารถนาในทุกทิวาราตรีชั่วกาลนาน

ผู้รวบรวมพิมพ์

พ.ศ. 2554

การทำความดีแท้จริง

ต้องคิดดีก่อน จึงทำความดีได้ จะทำอะไรต้องคิดดูว่าทำแล้วไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน และตัวเองไม่เดือดร้อน หากทำแล้วผู้อื่นได้ประโยชน์ และตนเองก็ได้ประโยชน์ด้วย เป็นการทำความดีที่แท้จริง

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

สารบัญ

ต้องการติดต่อเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้ หรือหนังสือ "ให้มีความสุขในชาตินี้" หรือมีทุกข์ และโรคภัยไข้เจ็บรักษามานานแล้วไม่หาย ต้องการขอรับพลังจิตจากอาจารย์วิชิต เพื่อให้พ้นทุกข์ และหายจากโรคภัยไข้เจ็บ ติดต่อได้ที่ผู้รวบรวมพิมพ์หนังสือเล่มนี้ โทร. 08-6789-8214

ข้อปฏิบัติสำหรับผู้มารับพลังจิต

◆ ใช้พลังจิตเฉพาะวันเสาร์และวันอาทิตย์
เวลา 07.00-11.00 น. โปรดมาให้ตรงเวลา
หลัง 11.00 น. แล้ว อาจารย์ต้องพักผ่อน

◆ ไม่ต้องเสียค่าตอบแทนใดๆ

◆ หากประสงค์จะร่วมทำบุญ ให้ขออนุญาตอาจารย์ก่อน

◆ หากจะแนะนำหรือพาคนใหม่มา
ให้ขออนุญาตอาจารย์ก่อน

◆ ให้ลงชื่อในสมุด เขียนให้อ่านออก

◆ ดูแลเด็กของท่านไม่ให้ซุกซนและทำของเสียหาย
ไม่รบกวนความสงบ หากดูแลเด็กไม่ได้ อย่านำเด็กมาด้วย

◆ ที่นี่เป็นบ้านอยู่อาศัย โปรดรักษาความสะอาด

◆ เมื่อรับพลังจิตเสร็จแล้ว ขอให้รีบกลับ เพื่อให้ที่จอดรถยนต์
และโอกาสคนอื่นด้วย

ต้องการติดต่อเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้ หรือหนังสือ "ให้มีความสุขในชาตินี้" หรือผู้มีทุกข์ และโรคภัยไข้เจ็บ รักษามานานแล้วไม่หาย ต้องการรับพลังจิตจากอาจารย์วิชิต เพื่อให้พ้นทุกข์ และหายจากโรคภัยไข้เจ็บ ติดต่อได้ที่ผู้รวบรวมพิมพ์หนังสือเล่มนี้

โทร. 08-6789-8214

สาส์นจากอาจารย์ ปี 2554

ท่านที่รักใคร่และนับถือยิ่ง

ได้เวลาที่ผู้ที่รักใคร่นับถือจะได้ร่วมกัน **คิดดี ทำดี** ด้วยการร่วมกันเป็นเจ้าภาพ ทำบุญ ทำทาน ฟังเทศน์ ฟังธรรม เลี้ยงพระ ถวายสังฆทาน บังสุกุล แผ่เมตตาจิต ฯลฯ เพื่อความเป็นสิริมงคลกับตนเองและทุกคนในครอบครัวกับแผ่เมตตาจิตอุทิศกุศลผลบุญตามแต่ละท่านจะปรารถนา **ในวันเสาร์ที่ 18 มิถุนายน 2554**

สาส์นฉบับนี้เป็นฉบับที่ 18 วัตถุประสงค์คงเหมือนกับสาส์นฉบับก่อนหน้านี้ เพื่อเล่าเรื่องการใช้พลังจิตช่วยเพื่อนมนุษย์ สัตว์ และวิญญาณให้พ้นทุกข์และหายจากโรคภัยไข้เจ็บในรอบปีที่ผ่านมา (19 มิถุนายน 2553-18 มิถุนายน 2554) กับ **เสนอข้อคิด ข้อปฏิบัติในการพัฒนาจิต เพื่อให้ท่านคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ แล้วนำไปประพฤติปฏิบัติ หากเกิดประโยชน์สุขในชีวิตก็เก็บไว้ หากไม่เกิดประโยชน์ก็ทิ้งไปตามหลักกาลามสูตร** ในปัจจุบันและต่อไปมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอันเป็นความรู้ รวมทั้งผลการสำรวจการวิจัยต่างๆ อย่างมากมายด้วยเครื่องมือสื่อสารหลายชนิดถึงตัวบุคคลเป็นการเฉพาะ กับเข้าไปถึงในบ้านเรือน แม้ห้องนอนหรือห้องทำงาน ทั้งเด็กรวมทั้งผู้ใหญ่ทุกคนเป็นโรค **สำลักข้อมูล หรือ โรคเครียดจากข้อมูลข่าวสารหรือโรคไม่รู้จะเลือกข้อมูลอันไหน หรือโรคไม่สามารถจะตัดสินใจว่าข้อมูลไหนถูกหรือผิด หรือจะเอาอย่างข้อมูลใด หรือหลงเชื่อข้อมูลจากการสำรวจหรืองานวิจัย หรือเชื่อว่าเหมือนกับที่ตนเองคิด หรือชอบ หรือถูกใจ ฯลฯ** ถ้าท่านมีอาการอย่างนี้วานท่านใช้หลัก **กาลามสูตร 10 ประการ มาเป็นหลักในการเชื่อ** หรือนำมาใช้ ขอพูด โดยสรุปก็คือ ถ้าข้อมูลข่าวสารใดไม่ว่าจะเกิดจากใครคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนที่พูดหรือเขียนแสดงหลักการทฤษฎี ความรู้ข้อเสนอแนะ ฯลฯ ผ่านสื่อทุกชนิด รวมทั้งผลงานวิจัยหรือสำรวจ เมื่อท่าน

คิดพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว ทดลองนำมาใช้แล้วเกิดประโยชน์สุข จิตใจเป็นกุศลค่อยเชื่อและนำมาปฏิบัติ ถ้าไม่เกิดประโยชน์สุข จิตใจเป็นอกุศลก็ให้ทิ้งไปเสีย อย่าเป็นเหยื่อของข้อมูลข่าวสารอันไม่เป็นมงคล โบราณท่านว่า **อย่าถือมงคลตื่นข่าว** ซึ่งตรงกับสมัยใหม่ว่า**อย่าถือตามกระแส** หรือเป็นไปตามกระแสชักชวนโฆษณาประชาสัมพันธ์อะไรทำนองนั้น วานท่านตรองดู แม้ข้อความที่ผมจะเขียนต่อไปก็โปรดถือปฏิบัติด้วยก็จะมีผลมาก

ศาสนา เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ยึดมั่นในการคิดดี ทำดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มีเมตตาต่อกัน เพื่อความสุขของตนเองครอบครัวและชุมชนจนถึงประเทศชาติในที่สุด บัดนี้คนส่วนใหญ่ได้ไปยึดถือหรือนับถือศาสนาที่นับว่าเกิดใหม่และเจริญขึ้นอย่างรวดเร็วด้วยมีสื่อมวลชนแย่งกันเผยแพร่อย่างเต็มที่ทุกเวลานาที ศาสนานี้มีมานานแต่ไม่เป็นที่นิยม จนมาเมื่อประมาณ 30 ปีล่วงมานี้ศาสนานี้เกิดขึ้นในประเทศมหาอำนาจ ขอให้ชื่อว่า **"ศาสนา เงินตรา"** หรือ **"ศาสนาโภคทรัพย์" มีพระเจ้าเงินตราเป็นประมุข** หลักของศาสนานี้คือ **"ทรัพย์สินเงินทองเป็นที่พึ่งทั้งกายและใจ"** คำสอนมีว่า **"เจ้าจงหาทรัพย์สินเงินทองกันให้มากไม่ต้องคำนึงถึงถูกผิดอะไร ให้เอารัดเอาเปรียบเอาชนะคนอื่นให้ได้เจ้าจงบูชาทรัพย์สินเงินทองที่หามาได้แล้วพยายามให้มากขึ้นด้วยการส่งเสริมคนให้มีกิเลสตัณหามากขึ้นแล้ว...เจ้าจะประสพความสำเร็จ"** บรรดาสาวกผู้ใกล้ชิดทั้งหลายได้พยายามอวดอ้างลัทธิหรือหลักการของศาสนานี้ว่า**ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมถูกหลักประชาธิปไตย** ประมุขกล่าวกับสาวกว่า "เจ้าจงเอาทรัพย์สินของเจ้ามารวมกันให้มีกองโตๆ แล้วจ้างไอ้พวกนอกศาสนาหรือแม้ถือศาสนาเดียวกันแต่ยากจนกว่าให้มารับใช้ทำงานให้แล้วจงเอาเงินที่ได้มาจากการทำงานของพวกนั้นส่วนที่เป็นเศษเงินให้มันไปพอเลี้ยงตัวเองให้มีกำลังทำงานให้พวกเรา" สาวกในประเทศนั้นเกรงคนจะรังเกียจว่าเป็นศาสนาเลยเรียกเสียใหม่ว่า **ลัทธิทุนนิยม หรือลัทธินายทุน** ลัทธินี้หรือศาสนานี้ระบาดไปทั่วโลก ระบาดเข้าไปในรัฐบาล รัฐมนตรี ข้าราชการ พนักงาน นักอุตสาหกรรม เกษตรกร แพทย์ ครูอาจารย์ นักการเงินการธนาคาร แล้วยังระบาดไปยังระบบการศึกษาต้องเสียเงินเสียทองกันมากขึ้น

รวมทั้งการรักษาพยาบาลก็ต้องเสียเงินทองมาก ความรู้ก็ต้องซื้อด้วยเงิน ชีวิตก็ต้องซื้อด้วยเงินตรา เพราะมหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลเป็นของนายทุนสาวกชั้นหนึ่งเท่านั้น แม้ศาสนาที่มีอยู่ก็ถูกศาสนานี้เข้าไปแทรกซึมอยู่ด้วย การเผยแพร่ศาสนานี้อาศัยสื่อมวลชน โดยเฉพาะสิ่งพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์นี้เผยแพร่อยู่ทุกวันทุกเวลานาทีให้ส่งเสริมความต้องการหรือกิเลสตัณหาให้มากขึ้นกว่าเดิม ทั่วโลกจึงพากันนับถือศาสนานี้กันอย่างมากมายล้นหลามเพราะถูกใจและชอบใจ แม้รัฐบาลคนในรัฐบาลหรือข้าราชการอาชีพต่างๆ พ่อค้า แพทย์ พยาบาล ครู อาจารย์ ฯลฯ ก็นับถือและเป็นสาวกของศาสนาหรือลัทธินี้จนครบรอบประมาณ 30 ปี ประเทศเจ้าของศาสนานี้หรือลัทธินี้จึงเกิดความล่มสลาย เกิดปัญหาพระเจ้าเงินตราพิโรธ หรือโกรธมากทำให้เศรษฐกิจล้มต่อมาก็ลุกลามไปในหลายประเทศ หนังสือพิมพ์หรือสื่อที่เป็นสาวกของลัทธินี้ศาสนานี้ เห็นว่าการที่คนยากจน ข้าวยากหมากแพงไม่ใช่เพราะศาสนาหรือลัทธินี้แต่เป็นการปกครองแบบเผด็จการ คนจึงยากจนบิดเบือนว่าผู้ปกครองประเทศใช้อำนาจเผด็จการร่ำรวยแท้ที่จริงแล้วผู้ปกครองประเทศใดใช้ลัทธิศาสนาแบบนี้ไม่ว่าจะปกครองแบบเผด็จการหรือประชาธิปไตยในรอบ 20-30 ปี ก็จะล่มสลาย คนนอกศาสนานี้ส่วนใหญ่เป็นคนจนหรือคนระดับกลางถูกสาวกชั้นผู้ใหญ่สูบเงินไปจนหมด เพราะใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือยตามคำโฆษณาของสื่อต่างๆ เมื่อมีเงินน้อยลงก็ยังให้ผ่อน 3 เดือนบ้าง 6 เดือนบ้าง เป็นต้น พอไม่มีเงินส่งตามงวด ก็ให้กู้โดยเสียดอกเบี้ยให้จนในที่สุด 20-30 ปี ก็หมดเงินรายได้ที่จะส่งนายทุนหรือนายธนาคาร ซึ่งเป็นสาวกระดับต้นๆ สาวกทั้งหลายก็ล้มตัวเองเพราะไม่มีคนส่งเงินให้ รัฐบาลก็ต้องเอาเงินออกมาไปอุ้มชูพวกสาวกเหล่านี้ไว้พร้อมกันก็ต้องเอาเงินให้คนนอกศาสนาเหล่านี้ใช้ ก็ยังไม่วายที่ถูกสาวก พวกข้าราชการฉกฉวยหรือทึ้งเอาไปบ้าง เมื่อคนนอกศาสนาฟื้นตัวโดยการช่วยเหลือของรัฐบาลแล้ว ก็กลับหมุนเวียนไปสู่การเป็นเหยื่อของสาวกลัทธินายทุนหรือศาสนาเงินตราอีกพอ 20-30 ปี เงินหมดรัฐบาลก็ต้องเอาเงินมาให้สาวกและให้คนนอกศาสนาหรือนอกลัทธิใช้จ่ายวนเวียนอยู่อย่างนี้ เพราะคนเกือบทั้งโลก

นับถือลัทธินายทุน" หรือ "ศาสนาเงินตรา" หรือ "ศาสนาโภคทรัพย์" วานท่านตรองดู

กรณีที่เกิดภัยพิบัติจากธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว สึนามิ ฝนตกหนัก น้ำท่วม รวมทั้งการเกิดการก่อการร้าย การสู้รบ หรือก่อการล้มล้างผู้นำในประเทศต่างๆ จนทำให้คนทั่วๆ ไปเกิดความวิตกกลัวภัยทั้งธรรมชาติ และภัยที่เกิดจากคน มีผู้มาถามเสมอว่าปีหน้าบ้านเมืองจะสงบไหม? รัฐบาลจะอยู่รอดไหม? เมืองไทยจะมีภัยพิบัติไหม? ควรจะเตรียมตัวเตรียมใจอย่างไร? ผมเชื่อว่าท่านผู้อ่านน่าจะตอบปัญหาเหล่านี้ได้ดีกว่าผมตอบเอง ผมจะขอเล่าว่าผมตอบไปตามความรู้อันน้อยนิดของผมไปว่า

1. ในปีนี้หรือปีต่อๆ ไป บ้านเมืองของไทยเราอยู่ได้แต่คนทั่วไปจะควบคุมกิเลสตัณหาไม่ได้ เพราะคิดแต่ประโยชน์ส่วนตน มุ่งทำลายล้างกันและกันเพื่ออำนาจหรือความอยู่รอด เพราะคนส่วนใหญ่ของบ้านเราหันไปนับถือศาสนาเงินตรา หรือลัทธิทุนนิยมกันหมด ไม่เว้นแม้สื่อมวลชนก็มีรายได้จากการโฆษณาเผยแพร่กระตุ้นให้คนมีความต้องการมากขึ้นโดยไม่จำกัด รัฐบาล คนในคณะรัฐบาล ข้าราชการ พ่อค้า นักวิชาการ สถานศึกษา โรงพยาบาล หันมานับถือศาสนานี้กันหมดแล้ว คนในบ้านเมืองจะสามัคคีปรองดองกันได้อย่างไร มีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันได้อย่างไร การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การมีเมตตาจิต การช่วยเหลือเอื้ออาทร การยิ้มแย้มเข้าหากันกลายเป็นประวัติศาสตร์ไปแล้ว ส่วนชื่อประเทศไทยจะเปลี่ยนไปเป็นอย่างไรอาจจะเปลี่ยนเพื่อแก้เคล็ด เหมือนคนหรือเปล่า ไม่กล้าคิด

2. บ้านเมืองไทยจะมีภัยพิบัติจากธรรมชาติไหม? ผมตอบผู้ถามไปว่า ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นเกิดจากสภาพของธรรมชาติที่มีการปรับตัวของตัวเองให้เกิดสมดุลกับการเกิดขึ้นจากน้ำมือของมนุษย์ เช่น การสร้างมลภาวะ การตัดไม้ทำลายป่า การขุดเจาะน้ำมัน การทดลองระเบิดปรมาณู ฯลฯ อาจเป็นเหตุให้ดุลย์ของธรรมชาติเสียไป ธรรมชาติก็ต้องปรับตัวเกิดเป็นภัยธรรมชาติขึ้น สำหรับประเทศไทยก็เคยเกิดแผ่นดินไหว น้ำท่วม อันเกิดจากฝนตกหนักมาหลายครั้งยิ่งในปัจจุบันโลกอุณหภูมิสูงขึ้น น้ำทะเล หรือ

แหล่งน้ำทั่วไปก็ย่อมระเหยกลายเป็นไอขึ้นไปในอากาศมากขึ้น แล้วจะอยู่อย่างไรก็ต้องกลายเป็นฝนในเขตร้อน กลายเป็นหิมะในเขตหนาวเมื่อฝนตกหนักก็เกิดน้ำท่วม เมืองไทยก็น่าจะหนีปัญหาเหล่านี้ยากมาก เพียงแต่ว่าจะรุนแรงมากน้อยเพียงใด

3. เรื่องการเตรียมตัวเตรียมใจรับมือกับภัยพิบัตินั้น ผมรู้เท่าที่ผมรู้ คือตั้งสติหรือมีสติให้ดีเมื่อเกิดภัยพิบัติ แล้วใช้ความรู้หรือประสบการณ์แก้ไขปัญหาไปเท่าที่จะทำได้ด้วยสติที่มั่นคงอาจจะช่วยบรรเทาความเสียหายได้ ส่วนความรู้ด้านอื่น ผมคิดว่าน่าจะต้องหาเอาจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภัยพิบัติต่างๆ หรือหนังสือ คำแนะนำ **การที่กังวลว่าจะเกิดภัยพิบัตินั้นควรคิดว่าแม้กังวลหรือไม่กังวลหากภัยจะเกิดมันก็เกิดจะช่วยให้ความกังวลน้อยลงความเครียดอันเกิดจากความกังวลก็จะลดลงด้วย วานท่านตรองดู**

นอกจากนี้ยังมีเรื่องราวของการสอบถามปัญหาส่วนตัว ปัญหาการทำงาน ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บ กับการใช้พลังจิตช่วยคนป่วยที่แพทย์ปัจจุบันว่าโอกาสรอดตายเป็นศูนย์กับปัญหาที่มีอาการท้องเสียอาเจียนเป็นเลือดแต่ทางการแพทย์ปัจจุบันตรวจหาสาเหตุไม่พบ พอใช้พลังจิตกลับฟื้นและหายได้ น่าจะเกิดจากถูกทำของ หรือไสยดำ หรือมนต์ดำ ตามแต่จะเรียก

ปัญหาส่วนตัวที่ถามกันมาก ก็คือ **การไปปฏิบัติธรรมแล้วทำไมถึงโชคร้าย หรือเป็นโรคชนิดร้ายแรงหรือสงสัยในการไปปฏิบัติ** บางท่านถามว่าจะไปปฏิบัติที่ไหนดี **อาจารย์ที่ไหนดี** จนถึงการขอให้อาจารย์ช่วยสอน**นั่งสมาธิอยากเรียน** รวมทั้งขอเรียนวิชาพลังจิต คำถามต่างๆ เหล่านี้ น่าจะ**มาจากความต้องการที่ขจัดปัญหาต่างๆ ออกจากจิตใจ โดยเฉพาะความทุกข์ใจจากหลายๆ กรณีแตกต่างกันจึงอยากจะหาทางออกเพื่อกำจัดความทุกข์ใจหรือ**ความอึดอัด อัดอั้นตันใจจากปัญหาหลายๆ เรื่องมากบ้างน้อยบ้าง ซึ่งแต่ละคนเข้าใจว่า **การปฏิบัติธรรมตามความเข้าใจของคนทั่วไป คือ ไปนั่งสมาธิแล้วจะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นที่ใจหรือความคิดที่ทำให้เกิดความทุกข์ ความคับแค้นความข้องคับใจ** นับว่าท่านที่ถามคำถามเหล่านี้อยากจะมีความสุขใจบ้างหรืออย่างน้อยก็คิดว่าปัญหาต่างๆ จะหมดไปได้ด้วยการทำสมาธิ ผมขอตอบ

และเสนอแนะเรื่องการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งถ้า**แก้ไม่ได้ก็จะเกิดเป็นความทุกข์ใจ แล้วในที่สุดก็จะเกิดทุกข์ทางกาย** เช่น นอนไม่หลับ หรือหลับไม่สนิท หรือกินข้าวไม่ลง ท้องอืด ท้องผูก ปวดเมื่อย ฯลฯ ก่อนอื่นใดต้องขอทำความเข้าใจเบื้องต้นเสียก่อนว่า**การทำสมาธิมิใช่เป็นการแก้ปัญหาทุกๆ เรื่องได้ การทำสมาธิเป็นเพียงส่วนประกอบในกระบวนการแก้ปัญหาเท่านั้น** ถ้ายอมรับเบื้องต้นอย่างนี้ก็คงจะพูดกันต่อไปได้ว่า **เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นทางธรรมเรียกว่า ทุกข์นั่นเอง** เริ่มแรกเราต้องรู้จักปัญหาหรือทุกข์นั้นว่ามันเป็นอย่างไร คือ **รู้จักทุกข์หรือปัญหาว่ามันคืออะไรกับมีเหตุมีปัจจัยอะไรจึงเกิดขึ้น** ไม่ใช่ตีโพยตีพายโทษคนโน้น โทษคนนี้ หรือโทษกรรมเก่าโดยไม่คิดไม่ศึกษาว่าปัญหาหรือทุกข์นั้น เป็นอย่างไร ทำไมถึงต้องทุกข์มีสาเหตุมาจากอะไร **ต่อไปก็คิดว่าเราจะมีวิธีแก้ไขสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาหรือทุกข์ได้อย่างไร** โดยเรานำเอาความรู้หรือประสบการณ์ของเรามาทดลองใช้แก้เหตุปัจจัยของปัญหาดู หากความรู้หรือประสบการณ์ไม่พอก็ควรเข้าหาผู้มีความรู้ในเรื่องนี้จริงๆ และเต็มใจที่จะแนะนำให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่เราทางพระเรียกว่า **กัลยาณมิตร** ภาษาทั่วไปเรียกว่าแหล่งข้อมูลความรู้ที่ถูกต้องตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น เมื่อได้ความรู้ที่จะแก้ปัญหาได้แล้วก็นำมาใช้แก้ปัญหาจะใช้วิธีการทดลองโดยคิดให้รอบคอบเสียก่อนอาจจะต้องทดลองทำดูถ้าโชคดีแก้ไขครั้งเดียวอาจแก้ได้สำเร็จ หรืออาจต้องใช้หลายๆ วิธี และบางปัญหาอาจจะมีเหตุ ปัจจัยนอกเหนือจากตนเองที่จะแก้ไขได้อาจจะต้องยอมรับสามัญลักษณะของทุกสิ่งทุกอย่าง คือ **ไตรลักษณ์ สังขาร (สิ่งที่มีปัจจัยปรุงแต่ง) ทั้งปวงไม่เที่ยง สังขารทั้งปวงเป็นทุกข์ (ทนอยู่ไม่ได้) ธรรมทั้งปวง (สิ่งที่มีปัจจัยปรุงแต่งและไม่มีปัจจัยปรุงแต่ง) ไม่ใช่ตัวตน (เป็นอนัตตา)** พูดภาษาธรรมดาก็คือ สิ่งทั้งหลายทั้งปวง (ยกเว้นพระนิพพาน) ไม่เที่ยงมีการเปลี่ยนแปลงไป เมื่อไปยึด ไปติดก็เกิดความทุกข์หรือสุข ในที่สุดสิ่งนั้นก็หมดไป ไม่ใช่ตัวตนอีกต่อไป หรือพูดสั้นๆ ว่า เมื่อมีเหตุปัจจัย สิ่งนั้นย่อมเกิดขึ้นตั้งอยู่เปลี่ยนแปลงเป็นทุกข์และหมดไปในที่สุด พระพุทธองค์ท่านตรัสสอนว่า ขันธ์ห้า คือ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ย่อมเปลี่ยนแปลงไป

สิ่งที่เปลี่ยนไปย่อมเป็นทุกข์ และย่อมหมดไป (จึงไม่ควรยึดถือ) แล้วสรุปว่า "นั่นไม่ใช่ของเรา" "นั่นไม่ได้เป็นเรา" "นั่นไม่ใช่ตัวตนของเรา" ซึ่งมีพระอาจารย์ซึ่งได้รับการยกย่องอย่างสูงพูดว่า "ตัวกู" "ของกู" ซึ่งด้วยความเคารพน่าจะต้องเพิ่มคำว่า "นี่กูนะ" หรือ "ตัวเรา" "ของเรา" เพิ่ม "นี่เรานะ" ด้วย ในชีวิตประจำวันท่านอาจคิดว่าอะไรต่ออะไร เป็น "ตัวเรา" "ของเรา" และ "นี่เรานะ" ยิ่งมีตำแหน่งหน้าที่การงานใหญ่โต มียศสูง มีเงินทอง มีลูกน้องมากหรือแม้แต่พ่อแม่หรือพี่ป้าน้าอา หรือลูกหลานมักจะถือว่า "นี่กูนะ" เช่น นายพูดแล้วลูกน้องต้องฟัง เพราะนี่นายพูดนะ หรือพ่อแม่สอนลูกก็ว่านี่พ่อสอนนะ แม่สอนนะ ลูกก็เลยคิดว่านี่ลูกนะ "ทำไมต้องสอน" "ต้องดุ" "ต้องว่าด้วย" เลยยุ่งยากขัดใจทะเลาะเบาะแว้งกันไม่หยุด ก็เพราะยึด "ตัวกู" "ของกู" "นี่กูนะ" พูดอีกอย่างก็คือเมื่อตัวตนมันใหญ่ขึ้นจากการมีลาภ ยศ สรรเสริญมากขึ้น ก็ย่อมถูกกระทบมากขึ้นหรือกิเลสเพิ่มขึ้นก็ย่อมมีเรื่องที่ทำให้ทุกข์มากขึ้น

ต้องขอพูดเรื่องการปฏิบัติธรรม ขอท่านผู้อ่านตรองดูด้วยเพราะที่พูดต่อไปนี้เป็นการพูดจากการประพฤติปฏิบัติธรรมตามวิธีของผมเอง และได้พบกับผลของการปฏิบัติมากมายหลายอย่างทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่เป็นกุศลและเกิดความสุขตามสมควรทำให้ผมคิดถึง พระอริยะบุคคล ตั้งแต่พระโสดาบันสกิทาคามี อนาคามี จนถึงพระอรหันต์ ท่านจะมีความสุขมากแค่ไหน

ความหมายของการปฏิบัติธรรม คือการดำเนินชีวิตอย่างธรรมชาติ หรือดำเนินชีวิตอย่างผู้เจริญแล้ว ได้แก่การดำเนินชีวิตด้วยการ **เลิก ละ ลด หรือควบคุมอาสวะกิเลสทั้งหลายให้ได้** แล้วก็จะเกิด **ความสะอาด** คือกิเลสอันสกปรกหมดไปจากจิตใจ **ความสว่าง** คือ จิตใจไม่ขุ่นมัวด้วยกิเลส **ความสงบ** คือจิตใจไม่กระสับกระส่าย ไม่ดิ้นรนไปตามกิเลส อาจพูดว่าการปฏิบัติธรรมเป็นการหาวิธี ละ เลิก ลด หรือควบคุมกิเลสให้ได้ การทำบุญทำทาน การสวดมนต์ ถือศีล ทำสมาธิ ภาวนา ฯลฯ เป็นแต่ละส่วนที่ต้องกระทำในการปฏิบัติธรรม ฉะนั้นจะเรียกว่า การไปวัดไปนั่งสมาธิ หรือสวดมนต์ทำวัตรเย็น ทำวัตรเช้า ถือศีลห้า ศีลแปด เป็นการไปปฏิบัติธรรมนั้น น่าจะถูกเพียงส่วนเดียว จึงอย่าหลงไปว่าไปนั่งสมาธิอย่างเดียว คือการปฏิบัติธรรม

ศีล สมาธิ ปัญญา กับทาน ศีล ภาวนา

โดยทั่วไปพระท่านมักจะสอนสรุปว่าธรรมของพระพุทธองค์ สรุปว่า คือ ศีล สมาธิ ปัญญา สำหรับภิกษุสามเณร และสำหรับฆราวาส น่าจะเป็น ทาน ศีล ภาวนา มีหลายท่าน เมื่อผมถามว่าไปนั่งสมาธิแล้วพระอาจารย์ท่านสอนว่าอย่างไร แทบทุกคนตอบว่า คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ผมถามต่อว่า แล้วท่านสอนไหมว่า ปฏิบัติอย่างไรจึงจะเกิด ศีล สมาธิ ปัญญา เกือบทุกคนไม่มีคำตอบ ผมเลยบอกว่า **การรู้วิธีที่จะทำให้มีศีลอยู่กับตนการปฏิบัติเพื่อให้เกิดจิตตั้งมั่น หรือสมาธิ กับ วิธีทำให้เกิดปัญญา ต่างหากที่ทุกท่านควรจะศึกษา และปฏิบัติ** ส่วน **ทาน ศีล ภาวนา** มีน้อยแห่งที่สอนอาจจะเป็นกระแสหรืออะไร ผมยังคิดไม่ออก ถ้าจะกรุณาบอกผม เอาบุญด้วย แต่กลับไปสอนว่าทำทานอย่างไรจึงจะได้บุญสูงสุด และการสร้างบุญบารมีจะได้จากการทำทานแม้ธรรมทานที่ได้บุญสูงสุด ก็ยังสู้ถือศีลไม่ได้ ใครถือศีลมากกว่าย่อมดีกว่าผู้ถือศีลน้อยกว่า ถือศีลก็ยังสู้ทำสมาธิไม่ได้ได้บุญสูงสุดเดี๋ยวนี้คนเลยไม่ค่อยทำทาน ถือศีล กับทำสมาธิดีกว่า ได้บุญบารมีมากกว่า และที่สำคัญคือไม่ต้องเสีย (สละ) ทรัพย์สินเงินทองอีกด้วย เรื่องการทำบุญทำทานผมจำได้ว่าได้พูดได้เขียนไว้ในสาส์นฉบับก่อนๆ หลายครั้ง แต่ก็จะขอพูดอีกสักครั้งว่าไม่ว่า**พระสงฆ์หรือฆราวาสจะตั้งตนเป็นอาจารย์ หรือผู้สอนธรรมได้นั้นน่าจะต้อง "ผู้ที่สอนอย่างไรต้องปฏิบัติได้อย่างนั้น"** นี่เป็นพุทธภาษิต พูดภาษาปัจจุบันก็คือ**ผู้สอนธรรมปฏิบัติได้แค่ไหนสอนได้แค่นั้น หรือต้องเป็นผู้ปฏิบัติตามคำสั่งสอนนั้นได้ด้วย** ไม่ใช่สอนอย่าง ทำอย่างเหมือนกับคำพูดของปราชญ์โบราณว่า **"จงทำอย่างที่ฉันสอน อย่าทำอย่างที่ฉันทำ"**

ในปีนี้มีท่านที่นับถือท่านหนึ่งได้ไปทำบุญสร้างพระสร้างอาคารปฏิบัติธรรมได้นำเจ้าอาวาสวัดที่ไปทำบุญ เนื่องจากป่วยด้วยอาการที่เมื่อท่านเทศน์สอนธรรมเสร็จแล้วท่านต้องให้พรก่อนจบ ที่รู้กันว่า "ยะถา..." เสียงของท่านจะหายไปทันที ท่านรักษากับแพทย์มานานแล้วท่านไม่หาย เมื่อมา

พบผม ผมตรวจดูแล้ว ผมบอกท่านว่า ตอนที่ท่านเป็นฆราวาส ก่อนบวชท่านไม่ค่อยชอบใจ ฟังพระเทศน์ ท่านจะล้อเลียนบท "ยะถา..." บ่อยๆ ใช่ไหม ท่านตอบว่าใช่โยม ทำไมท่านอาจารย์จึงทราบ ผมได้แต่ยิ้มๆ ผมใช้พลังจิตให้เพียงครั้งเดียวก็หายเป็นปกติ แต่ก็ยังมาอีก 4–5 อาทิตย์ ตอนนี้ขอพาพระลูกวัดมาด้วยอีก 5–6 รูป ล้วนแต่มีทุกข์ด้วยโรคภัยไข้เจ็บ และปัญหาคาใจ ผมช่วยไปจนหายดีทุกรูป พระท่านพูดว่า **อาจารย์เป็นเทวดามีพลังจิตสูงมาก** ผมก็เลยถือโอกาสความเป็นเทวดาขออนุญาตแนะนำเรื่องการเทศน์การสอนธรรมของท่านว่า **ขอให้ท่านใช้ภาษาท้องถิ่นซึ่งเป็นภาษาที่ชาวบ้านเข้าใจง่าย** ส่วนจะอ้างคำบาลี เพื่อให้ขลังผมไม่ว่าชาวบ้านจะได้เชื่อ สอนโดย**นำเอาชีวิตประจำวันของชาวบ้านมาสอนโดยเฉพาะเรื่องทานและศีล ส่วนการทำสมาธินั้น** ขอให้สอนว่า **"ให้คิดทีละเรื่อง ทำอะไรทีละอย่าง"** ท่านชอบใจว่าขอเอาไปสอนญาติโยม **เรื่องทานนั้นให้สอนถึงการทำบุญทำทานที่มีเจตนาในการให้โดยมีจิตเมตตาเพื่อการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ หวังอนุเคราะห์ช่วยเหลือให้ด้วยความเคารพนอบน้อม ไม่ใช่โยนให้ ส่วนวัตถุทานนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นของดีมาก ของธรรมดาที่เราใช้สอย มากน้อยก็ได้ ก็จะได้บุญมากมายมหาศาล** ส่วนการสร้างบุญบารมีที่พระพุทธองค์ท่านตอบคำถามของพราหมณ์ว่าทำบุญอะไรจะได้บุญมากน้อยต่างกันอย่างไร โดยเริ่มที่ทำทานตั้งแต่คนทุศีลได้บุญน้อยที่สุดจนถึงทำกับพระอรหันต์อภัยทานและสูงสุดที่ธรรมทาน บารมีสูงต่อไปคือ ศีล และสูงสุดคือ สมาธิ ขอให้สอนว่า**พระพุทธองค์ท่านทรงสอนให้ทำทานเป็นเบื้องแรก** เพื่อจะได้ฝึกฝนในการลดกิเลส ด้วยการให้ คือการทำบุญกับพระสงฆ์ หรือพ่อแม่ ครู อาจารย์ ผู้ทรงศีล หรือผู้มีพระคุณ กับทำทานกับมนุษย์ สัตว์ ตลอดจนอุทิศให้กับวิญญาณ เมื่อมีการทำบุญทำทานด้วยจิตที่มีเมตตาแล้ว แต่ละคน ครอบครัว ชุมชนก็จะอยู่กันอย่างมีความสุขด้วยการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน เมื่อแต่ละคนมีความสุขแล้วก็จะไม่เบียดเบียนกันทั้งมนุษย์และสัตว์ก็**ถือศีลห้าที่จำเป็นสำหรับทุกคนที่จะอยู่ร่วมกันในชุมชนอย่างมีความสุข** ส่วนศีลที่มากกว่าศีลห้าคือ ศีล 8 ศีล 10 หรือศีล 227 ข้อ **เป็นประโยชน์โดยตรงกับผู้ประพฤติ**

ปฏิบัติธรรมเป็นส่วนตัว ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความสงบสุขของชุมชน หรือครอบครัว เมื่อถือศีลแล้วจะพัฒนาจิตใจของตนเองให้บริสุทธิ์อย่างไร ก็เป็นผลประโยชน์ส่วนบุคคลไม่เกี่ยวโดยตรงกับชุมชน ถ้าสอนอย่างที่พระพุทธองค์ท่านตอบพราหมณ์ จะมีใครทำบุญกับคนทุศีล หรือกับสัตว์ จะทำบุญทำทานก็ต้องคิดว่าจะให้ได้บุญสูงสุดเป็นการส่งเสริมกิเลสมากกว่า หากจะสรุปก็คือได้บุญมากจากการทำบุญทำทานกับบุคคลที่หาได้ยาก เช่น พ่อ แม่ ก็มีคนเดียว ในชาตินี้ หรือพระอรหันต์ก็หายากเต็มทน กับทานที่ทำได้ยาก คือ อภัยทานก็ได้บุญสูงสุดรองจากธรรมทานซึ่งคือ การทำให้ผู้อื่นมีความสุข

ระวังความแตกแยกในครอบครัว หรือกับเพื่อนร่วมงานจากการไปปฏิบัติธรรม

ขณะนี้กระแสเรื่องการไปปฏิบัติธรรมตามวัด หรือสำนักอาจารย์ต่างๆ มีมาก เป็นความนิยมอย่างลุ่มหลง แม้แต่องค์กรของรัฐและเอกชนก็ยังพากันให้บุคลากรไปปฏิบัติธรรมเป็นหมู่คณะ หรือส่งเสริมให้แต่ละคนไปปฏิบัติธรรมในช่วงเวลาหนึ่งและไม่ถือเป็นวันลางาน ผมไม่ได้ขัดแย้งหรือไม่เห็นประโยชน์ แต่ต้องไม่ลืมสุภาษิตของไทยโบราณว่า สิ่งใดที่มีคุณอนันต์ย่อมมีโทษมหันต์ เช่นเดียวกัน ถ้าไม่ระมัดระวังและคิดให้รอบคอบ ไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติธรรมอีกทั้งขาดความรอบรู้ว่า สำนักใด วัดไหน อาจารย์ที่สอนธรรมควรมีคุณสมบัติอย่างไร ซึ่งยากที่จะทราบได้ว่าสอนถูกต้องกับคำทรงสอนของพระพุทธองค์ หรือเก่งกว่าพระพุทธองค์ สอนแล้วปฏิบัติเพื่อกุศลกรรม หรืออกุศลกรรม

เช้าวันหนึ่งมีผู้หญิงอายุราว 50 เศษ นุ่งขาวห่มขาวมีผ้าสไบเฉียงมาพบผม ผมถามว่าไปทำอะไรมา ตอบว่าไปปฏิบัติธรรมที่โน่นมาได้ 2 ปีแล้ว ผู้นี้เคยมากับสามีและบุตร ผมถามว่าสามีหายไปไหน คำตอบก็คือ สามีนี่แหละตัวปัญหา ผมถามว่าเป็นอย่างไร คำตอบก็คือ สามีมีแต่กิเลสตัณหา ไม่ปฏิบัติธรรม ทั้งสองท่านเป็นข้าราชการทั้งคู่ ภรรยาอธิบายความไม่ดีของ

สามีมากสรุปก็คือ เดี๋ยวนี้สามีมีกิเลสมากจนทำให้ครอบครัวไม่มีความสุข แม้ลูกจะโตแล้ว ผมถามว่าสามีมีกิเลสเพิ่มขึ้นมากหรือ หน้าที่การงานเป็นอย่างไร ดีค่ะ ผมถามว่าไปปฏิบัติธรรมมานอกจากแต่งเครื่องแบบชุดขาวอย่างนี้แล้วมีธรรมอะไร คำตอบก็คือ นั่งสมาธิได้นานขึ้น ไม่คิดอะไรได้นานขึ้น บางครั้งก็เห็นแสงสว่าง บางครั้งก็ตัวลอย คุณอยู่บ้านนั่งสมาธิวันละกี่ชั่วโมง นั่งวันละ 2-3 ชั่วโมง เดี๋ยวนี้จิตใจเย็นขึ้น ไม่ค่อยโกรธใคร ผมเลยรวบรัดถามว่า อาจารย์ท่านสอนให้ละกิเลสที่เรียกว่า ยึดมั่น ถือมั่นลงบ้างไหม ท่านสอนค่ะ แล้วเลิกได้แล้วค่ะ ไม่ค่อยแต่งตัวเหมือนก่อนค่ะ แล้วทำไมต้องแต่งชุดขาว มันสบายค่ะแล้วทำให้จิตใจสบายค่ะ ผมเลยต้องอธิบายว่าคุณเลิกยึดติดอย่างหนึ่งโดยไปยึดติดอีกอย่างหนึ่ง แล้วสิ่งสำคัญที่สุดก็คือคุณสำคัญตนผิดว่าการที่คุณไปปฏิบัติธรรม คุณมีธรรมโดยไม่มีกิเลสจริงๆ ธรรมที่คุณได้จากอาจารย์หุ้มกิเลสของคุณไว้พอออกจากวัดมาบ้านธรรมที่ห่อหุ้มตัวคุณกลับไปอยู่วัดหมด เหลือแต่กิเลส และอาสวะคุณหลงตัวเองว่ามีธรรมเหนือสามี และลูกที่ไม่ได้ไปวัดอย่างคุณทั้งๆ ที่คุณไม่ได้ธรรมอะไรมาเลย มีแต่ความหลงที่ว่าคุณไปวัดไปปฏิบัติธรรมมาแล้วเหนือกว่าสามีและบุตร คอยจับผิด ผมถามว่าที่คุณมาหาผมวันนี้ต้องการให้ผมทำอะไรให้ คำตอบก็คือ สามีมีปัญหามากอาจจะต้องขอเลิก ผมถามว่าอยู่กินกันมากี่ปีแล้ว 20 ปีเศษ ผมบอกว่าถ้าคุณไม่ต้องการสามีคุณจะเลิกกันมันก็เรื่องของคุณ ผมทำให้เลิกกันไม่เป็น แต่ถ้าจะให้ผมแนะนำว่า ถ้าคุณยังต้องการสามีต้องการเป็นครอบครัวเหมือนเดิมผมจะแนะนำให้เอาไหม ผู้หญิงคนนี้นั่งก้มหน้านิ่งอยู่ครู่หนึ่ง ผมพูดต่อว่าถ้าคุณจะยังคงครอบครัวไว้คุณคิดเสียใหม่ได้ไหมว่า สามีคุณก็คือ คนธรรมดา คุณก็คือคนธรรมดา ย่อมมีกิเลสเหมือนกันใช่ไหม สามีคุณพูดอะไรกับคุณ คุณก็จะยึดติดว่าเป็นสามีพูดอย่างนี้ไม่ได้ทั้งๆ ที่คนอื่นพูดอย่างเดียวกัน 10 เท่าคุณก็ไม่โกรธเพราะคุณยึดติดว่าเป็นสามี คุณแผ่เมตตาให้กับสามีได้ไหม หนูท่อง "สรรพเพ สัตตา อเวราโหตุ" เสมอๆ คุณไปเลิกท่องชั่วคราว มาทำอย่างนี้ คุณนึกถึงหน้าสามีคุณแล้วนึกในใจว่า "หากมีเวรมีกรรมต่อกันมาขอให้หมดเวรหมดกรรมต่อกัน ขอให้

มีแต่ความสุขความเจริญ เป็นมิตรที่ดีต่อกัน" ทำได้ไหม ทำเสมอๆ ได้ตลอดเวลาไม่ต้องรอสวดมนต์ ใส่บาตรพระ ที่คุณไปปฏิบัติธรรมมาแทนที่จะแก้ไขปัญหากับเพิ่มปัญหาใหม่ขึ้นอีก เอาแค่คิดดี ทำดี แผ่เมตตาเสมอๆ ดีกว่า ผู้หญิงคนนี้นั่งอยู่สัก 2–3 นาที แล้วก็ลาจากไป อีก 2 อาทิตย์ต่อมากลับมาหาผมใหม่คราวนี้ไม่แต่งกางเกงขาวเสื้อขาวสไบขาวชุดธรรมมาขอทราบว่า **แผ่เมตตาแล้วจะทำอย่างไรต่อไป ผมถามว่าสามีดีขึ้นหรือยัง ตอบว่าตอนนี้ปกติดีแล้วค่ะ** ยังถามถึงท่านอาจารย์ **ผมบอกว่าขั้นต่อไปคุณทิ้งความไม่พอใจ ความพอใจ หรือทั้งสองอย่างเสีย** จิตคุณก็จะเป็นอุเบกขา จะนั่งสมาธิทำสมถกรรมฐาน จิตก็จะสงบเร็วขึ้น วานท่านตรองดู

มีอีกเรื่องหนึ่ง **มีหญิงสาวอายุราว 25 ปี ไปปฏิบัติธรรมมาแล้วจิตฟั่นเฟือน** แม่พามาผมต้องอธิบายวิธีคิดเป็นให้ใหม่ คิดในเรื่องที่ดี คิดในสิ่งที่เป็นกุศล แม่เล่าว่าไปนั่งสมาธิที่วัดแห่งหนึ่งมา 3 เดือน มาถึงก็ว่ากล่าวตำหนิพ่อแม่พี่น้องว่ามีแต่กิเลสไม่รู้จักปฏิบัติธรรม พูดจาฟุ้งซ่าน ผมใช้เวลาพูดคุย สอนให้คิดเป็นอยู่ถึง 10 อาทิตย์ จึงเป็นปกติ

มีผู้ที่รักใคร่นับถือ สองท่าน ท่านหนึ่งเป็นใหญ่ในองค์กรเอกชน ท่านหนึ่งเป็นใหญ่ในองค์กรของรัฐ มาขอคำแนะนำว่าท่านอนุญาตให้ลูกน้องท่านไปปฏิบัติธรรมมา 3 เดือน 2–3 คน **เมื่อกลับมาแล้ว**แทนที่จะขยันขันแข็งในการทำงาน กลับนั่งหลับตา หัวหน้าถามว่า**ทำอะไร ทำสมาธิ** ไม่ค่อยทำงาน เอารัดเอาเปรียบคนอื่น คอยจับผิดว่าคนนั้นไม่ดีอย่างไร ฯลฯ **ถามผมว่าจะแก้ไขอย่างไร** ผมตอบว่าเรื่องแก้ปัญหายกไว้ก่อน ผมขออธิบายการไปปฏิบัติธรรมก็เหมือนกับการไปศึกษาเล่าเรียนเพื่อเพิ่มวิทยะฐานะ ไม่ว่าเอกชนหรือราชการเมื่อส่งคนไปเรียนต่อพอได้วุฒิสูงขึ้น ปริญญาโท หรือปริญญาเอก จะเกิดปัญหาทันทีเขาจะทำงานให้ในระดับปริญญาที่เขาเรียนมางานที่เคยทำเขาไม่ทำ จะทำอะไรต้องคิดใช้เวลา ขอทำงานน้อยๆ ขอรายได้มากขึ้นใช่ไหม ทั้งสองท่านตอบว่าใช่เลย คนไปปฏิบัติธรรมก็เหมือนกันคิดหลงไปว่าตนเองมีคุณธรรมแล้ว กิเลสลดน้อยแล้วคนอื่นมีมาก และเป็นผู้ด้อยกว่าตนเอง อันที่จริงไม่ว่าคนที่ถูกคัดเลือกให้ทุนไปเรียนต่อ หรือไปปฏิบัติธรรมทั้งภาครัฐ

และเอกชน น่าจะคิดได้ว่าระหว่างที่ตนไปเรียนนั้นต้องใช้เงินและผู้ที่อยู่ทำงานต้องทำงานแทนตนด้วยน่าจะนึกถึงบุญคุณคนที่ทำงานแทนตน แต่นี่กลับมาแล้วกลับมาเป็นนาย ดูหมิ่น ดูถูกคนที่ทำงานแทนตน วานท่านตรองดู

ความเข้าใจเกี่ยวกับพลังจิต

มีผู้ถามเรื่องพลังจิตว่าคืออะไร ใช้ทำอะไร ทำแล้วได้ผลแค่ไหนเพียงไร ผมเคยตอบคำถามเหล่านี้ไว้ในสาส์นจากอาจารย์ฉบับก่อนๆ แต่ก็ขอตอบอีกครั้งว่า พลังจิต เป็น **"พลังงานที่เกิดจากจิตที่ฝึกฝนแล้ว"** ส่วนจิตที่ถูกฝึกฝนแล้วจะใช้เพื่อประโยชน์อย่างไรก็แล้วแต่วัตถุประสงค์ของผู้ฝึก เช่น ในทางการแพทย์ฝึกสำหรับสะกดจิตผู้ป่วยเพื่อประโยชน์การรักษา ในทางพระพุทธศาสนาฝึกเพื่อให้จิตบริสุทธิ์ ก่อนจิตจะบริสุทธิ์จะผ่านการฝึกจิตให้มีความสามารถพิเศษได้ เช่น ตาทิพย์ หูทิพย์ ระลึกชาติก่อนได้ ส่วนวิชาพลังจิตที่ผมฝึกเรียนและปฏิบัติมานั้น**มุ่งเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ให้พ้นจากความทุกข์ อันเกิดจากปัญหาของจิตใจ และร่างกายด้วยการใช้พลังให้จิตใจเป็นกุศลหรือร่างกายอันประกอบด้วยธาตุทั้ง 4** อยู่ในภาวะสมดุล เมื่อจิตใจเป็นกุศลปัญหาก็จะคลี่คลายร่างกายก็เช่นเดียวกันเมื่อธาตุทั้งสี่ คือ ดิน น้ำ ไฟ ลม อยู่ในภาวะสมดุล โรคภัยไข้เจ็บอันเกิดจากการไม่สมดุลด้วยธาตุทั้ง 4 ก็หายไป หากเป็นโรคที่เกิดจากเชื้อโรคก็กินยาฆ่าเชื้อโรคเอาไม่ต้องมาให้ผมใช้พลังจิตไม่ใช่หน้าที่ผมที่จะต้องฆ่าเชื้อโรค เมื่อเชื้อโรคหมดไปร่างกายก็เข้าสู่สมดุล โรคก็หายไปด้วย พลังจิตจึงไม่ใช่การรักษาโรคโดยตรง แต่เพิ่มพลังจิตให้ผู้ที่เจ็บป่วยด้วยความไม่สมดุล ด้วยธาตุทั้ง 4 เข้าสู่ภาวะสมดุล **ขบวนการต่อสู้เพื่อมีชีวิตรอดอยู่ก็ทำงานอย่างสมบูรณ์ คนป่วยก็หาย** ที่ต้องพูดอีกครั้งก็เพราะมีแพทย์ได้ฟังจากปากของนายแพทย์ท่านหนึ่งที่บุตรชายอายุ 14 ปี ปอดติดเชื้อแล้วอาการเข้าขั้นโคมา โอกาสรอดตายเป็น 0 นายแพทย์ผู้เป็นพ่อเห็นลูกชายไม่มีทางรอดแล้วจึงโทรศัพท์หาอาจารย์สมร ราวบ่าย 4 โมงเศษ พอดีสมรกำลังอยู่กับอาจารย์เลยพูดโทรศัพท์ด้วย แพทย์ที่เป็นพ่อเด็กบอกว่า

ในทางการแพทย์โอกาสรอดเป็น ๐ ในฐานะที่ลูกชายหมอคนนี้เป็นโรคมะเร็งในเม็ดเลือด ผมได้เคยใช้พลังร่วมกับการรักษาทางแพทย์แผนปัจจุบันแล้วอาการหายไป ผมจึงขอให้ทั้งพ่อ แม่ จับตัวลูกไว้ ผมจะส่งพลังไปช่วยให้ที่ทำได้เพราะพ่อแม่และตัวเด็กเคยมารับพลังจิตจากผมเป็นสิบๆ ครั้ง จึงทำได้ประมาณ 3 ทุ่มได้โทรศัพท์มาหาผมอีกทีหนึ่ง ผมขอให้ทำเหมือนเดิมแล้วผมบอกว่าคืนนี้น่าจะมีปาฏิหาริย์เกิดขึ้น รุ่งเช้าคุณหมอผู้เป็นพ่อและคุณแม่มาหาผมแต่เช้าเล่าให้ฟังว่าแพทย์เวรขึ้นมาดูตอนหกทุ่มเศษพบว่าเครื่องแสดงว่าปอดของลูกชายดีขึ้น จึงตรวจสอบและรายงานให้หมอเจ้าของไข้มาตรวจสอบพบเชื้อที่ติดที่ปอดได้จึงให้ยาฆ่า รุ่งเช้าลูกชายฟื้นคืนสติขึ้นมา ถามพ่อว่าท่านอาจารย์วิชิต มาช่วยผมเหรอ หลังจากนั้นลูกชายก็หายวันหายคืน จนเรียนหนังสือได้เป็นปกติ ท่านเล่าว่าได้พูดให้เพื่อนแพทย์ด้วยกันฟัง รู้สึกเพื่อนหมอทำท่าว่าหมอคนนี้จะเพี้ยน ท่านบอกว่าท่านไม่กลัวอะไรเรื่องจริงก็คือเรื่องจริงวานท่านตรองดู

เรื่องไสยศาสตร์ มนต์ดำ ทำของ หรือเล่นของยังมีอยู่อีกหรือ?

มีข้าราชการท่านหนึ่งมีหน้าที่ต้องไปรังวัดหรือทำการสำรวจพื้นที่ในต่างจังหวัด มักจะพบเหตุการณ์ประหลาด และพบเห็นแต่ผีบ้าง ญาติพามาพบผม ผมก็แนะนำให้แผ่เมตตาให้ เรื่องก็พอยุติไป คนทั่วไปก็ว่าถูกกระทำผมตอบว่าจะถูกหรือไม่ถูกก็ช่างหายแล้วก็แล้วไป ต่อมาวันหนึ่งมีอาการถ่ายและอาเจียนเป็นเลือดออกมามากจนจะหมดตัว พาไปโรงพยาบาลเจ้าหน้าที่พยายามจะแหย่สายทางจมูกเข้าไปตรวจที่ลำไส้และกระเพาะอาหารทำให้เส้นเลือดจมูกแตกเลือดไหลทางจมูกเพิ่มขึ้น อาการปางตาย หาโรงพยาบาลรับยากมาก ญาติเล่าให้ฟังว่าไม่มีน้ำพลังจิตให้ดื่ม นึกได้ว่าขอเส้นผมจากอาจารย์เก็บมาได้ตอนไปตัดผมเพราะเป็นคนขับรถไปรับส่งตัดผมร้านอยู่ปากซอยใกล้ๆ บ้าน จึงเอาถุงเส้นผมลูบตามตัวผู้ป่วยแล้วบอกว่าอาจารย์มาช่วยแล้ว

ญาติเล่าให้ฟังว่าคนไข้ที่กำลังหมดแรงรู้สึกตัวดีขึ้นดูแข็งแรงขึ้น พอมีรถพยาบาลโรงพยาบาลแห่งหนึ่งมารับ ซึ่งญาติเล่าว่ามีญาติเป็นหมอผู้ใหญ่อยู่มารับพอดีจึงไปโรงพยาบาลแห่งนี้ได้ ญาติโทรศัพท์มาเล่าให้ฟัง ถามว่าเป็นอะไร ผมตอบว่าโดนยาสั่งซึ่งถ้ากินลู่เลือดแล้วจะออกฤทธิ์ทันที ไปโรงพยาบาลแล้วจะตรวจอย่างไรก็ไม่พบสาเหตุ เหตุเกิดวันพุธอยู่โรงพยาบาลจนถึงวันอาทิตย์ จึงออกจากโรงพยาบาล เนื่องจากหมอตรวจด้วยเครื่องมือทุกชนิดแล้วไม่พบสาเหตุ จึงยอมให้กลับบ้านได้ ก่อนกลับบ้านเกือบ 4 โมงเย็นแวะมาพบผมเล่าให้ฟังว่าสั่งลู่เลือดแต่ทำสุกแล้วมากินกับลูกน้องตอนเย็นวันจันทร์ วันอังคารเริ่มมีอาการ วันพุธทั้งถ่ายทั้งอาเจียนเป็นเลือด **ที่ผมเขียนเล่าให้ฟังนี้ไม่ได้หมายความว่าผมยืนยันว่ายังมีไสยศาสตร์ หรือมนต์ดำ หรือเล่นของอยู่ เพราะผมไม่เคยเรียน** ไม่มีความรู้สำหรับผู้นี้ผมเคยใช้พลังจิตให้จึงตรวจรู้ว่าเกิดจากยาสั่ง แล้วใช้พลังจิต ซึ่งเป็นพลังทางเมตตาเปรียบเหมือนใช้น้ำทำความสะอาดชะล้างสิ่งสกปรกออกจากร่างกาย ผมไม่มีความรู้ด้านไสยศาสตร์หรือมนต์ดำเหล่านี้เลย **นอกจากพบจากผู้ที่ได้รับและใช้พลังจิตทำความสะอาดให้ก็หายเป็นปกติ ไม่ใช่ใช้เวทย์มนต์คาถา หรือพิธีตามที่เขาทำกัน** สิ่งใดที่เราไม่เชื่อไม่ใช่ว่าจะไม่มี สิ่งที่มีอยู่แม้เราจะเชื่อหรือไม่เชื่อ สิ่งนั้นถ้ามีอยู่ก็คงมีอยู่ ถ้าไม่มีอยู่ก็คงไม่มีอยู่ ความเชื่อหรือไม่เชื่อของเราไม่สามารถทำสิ่งที่มีอยู่ไม่ให้มีอยู่ หรือทำสิ่งที่ไม่มีให้มีอยู่ได้ ความเชื่อของแต่ละคนอาจจะเกิดจากประสบการณ์ตรงหรือประสบการณ์ทางอ้อม (คือไม่พบเองโดยตรง) จะเหมาว่าเป็นเรื่องงมงาย หรือโง่เขลา น่าจะคิดทบทวนดูอีกทีจะดีไหม?

ทั้งหลายทั้งปวงที่เล่าสู่กันฟัง ก็เพื่อให้ท่านที่รักใครนับถือที่ได้อ่านแล้วได้ข้อคิด หรือประโยชน์ที่จะนำไปปฏิบัติ หรือคิดให้เกิดจิตใจที่เป็นกุศลเกิดความสุข จะเชื่ออะไรให้ใช้**หลักกาลามสูตร** พยายามหา**กัลยาณมิตร พ่อแม่เราเป็นกัลยาณมิตร**คนแรกสอนเรื่องการประพฤติปฏิบัติเรื่องการกินอยู่หลับนอนตลอดจนสุขนิสัยต่างๆ จนเราเติบโตได้จนทุกวันนี้ อย่าหลงเชื่อโดยไม่คิดพิจารณาให้แยบคาย (**โยนิโสมนสิการ**) แล้วนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สุขก็รับไว้ ถ้าไม่เกิดประโยชน์สุขเกิดเป็นอกุศลก็ทิ้งไปเสีย ไม่ว่าผู้พูดผู้ให้

ความรู้ทฤษฎี คำโฆษณา ชักชวนต่างๆ จะเป็นใครก็ตาม ถ้านำมาปฏิบัติแล้วไม่เกิดประโยชน์สุขในชีวิตก็ทิ้งไปเสียรับเอาแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์สุขแก่ชีวิต โดยเฉพาะเกิดกุศลจิต เมื่อรับแล้วปฏิบัติมีความสุขก็ทำตามแล้วไม่ยึดติด ที่เรียกว่ายึดดี พระพุทธองค์ท่านตรัสสอนว่า **"เมื่อปฏิบัติธรรมจนพบกับความสงบสุขแล้วก็ไม่ต้องยึดติดกับธรรมเหล่านั้น ดุจคนใช้แพข้ามแม่น้ำถึงฝั่งเมื่อขึ้นฝั่งแล้วก็ไม่ต้องแบกหามแพนั้นไป คงทิ้งแพไป ธรรมยังต้องทิ้ง จะกล่าวไปไยกับอธรรมที่ต้องรีบทิ้งทันที"**

ขอบุญกุศลทั้งหลายที่ผมได้ทำมาแล้วกำลังกระทำอยู่และจะกระทำต่อไป รวมทั้งบุญกุศลของแต่ละท่านด้วยรวมกันเกิดเป็นพลังบุญบันดาลให้ท่านพบกับกัลยาณมิตรและคิดเป็น คือโยนิโสมนสิการ ทำให้ท่านมีแต่ความสุขความเจริญทั้งชาตินี้และตลอดกาลนาน

ด้วยความปรารถนาดี

จาก อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

มีสติเกิดสมาธิ มีสมาธิ เกิดสติ

ในชีวิตจริง เราต้องมีสติอยู่เสมอและตลอดเวลา สมาธิจึงจะเกิด การทิ้งความไม่ชอบใจ หรือความชอบใจ หรือทิ้งทั้งความไม่ชอบใจ และความชอบใจ **เป็นการฝึกสติที่ตรงและถูกต้อง ไม่มีสติ สมาธิไม่เกิด อย่าหลง**

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

บันทึกของผู้ที่พ้นทุกข์
และหายจากโรคภัยไข้เจ็บ
โดยมารับพลังจิตจากอาจารย์

แพทย์เขียนถึงลูกที่เคยป่วยเป็นลิวคีเมีย รอดตายจากปอดติดเชื้อ

รับพลังจิตลิวคีเมียหายแล้ว
ต่อมาปอดติดเชื้อรุนแรง โอกาสรอดน้อยมาก
ขอรับพลังจิตแล้วเกิดปาฏิหาริย์ลูกรอดตาย

ลูกชายผมเป็นลิวคีเมีย รักษาอยู่ที่โรงพยาบาลรามาธิบดี ตั้งแต่สิงหาคม 2550 ได้รับการรักษาโดยยากดภูมิต้านทานทำให้ลูกชายอยู่ในภาวะเม็ดเลือดขาวต่ำ และภูมิต้านทานต่ำ จนติดเชื้อได้ง่าย อย่างไรก็ตามระหว่างการรับยาก็**ได้รับความกรุณาจากอาจารย์วิชิตช่วยเสริมพลังให้ จนสามารถผ่านพ้นปัญหาต่างๆ มาได้โดยตลอด** จนกระทั่งเมื่อเดือนมิถุนายน 2553 ลูกเริ่มมีไข้ เป็นๆ หายๆ และไอมาก เนื่องจากผมก็เป็นหมอจึงรักษาลูกแบบหวัดธรรมดา จนกระทั่งวันหนึ่งลูกกลับจากโรงเรียนบ่นว่าเหนื่อยมาก ขอให้พาไปโรงพยาบาล จึงพาลูกไปคลินิกฉุกเฉินที่โรงพยาบาลรามาธิบดี ตรวจเอกซเรย์ปอดจึงพบว่าลูกเป็นปอดอักเสบ แพทย์จึงรับตัวไว้รักษาในโรงพยาบาลในคืนนั้น

วันรุ่งขึ้นอาการของลูกทรุดหนักลงอย่างรวดเร็ว วันนั้นผมทำงานได้แต่ติดตามอาการลูกจากทางโทรศัพท์กระทั่งรู้ว่าลูกต้องถูกใส่เครื่องช่วยหายใจ ซึ่งการดำเนินของโรคที่เป็นอย่างรวดเร็วนี้ ทำให้ผมเป็นห่วงลูกอย่างมาก เนื่องจากแสดงให้เห็นว่าโรคที่เป็นนี้รุนแรงมากจนถึงขั้นวิกฤต เสร็จงานวันนั้นผมรีบเข้ามาโรงพยาบาลรามาธิบดี ระหว่างทางคิดว่าจะทำอย่างไรเพื่อช่วยลูก แต่ก็คิดได้เพียงว่าแพทย์ทุกคนก็ช่วยเหลืออย่างเต็มที่อยู่แล้ว **พอมาถึง**

โรงพยาบาลจึงนึกขึ้นได้ว่ายังมีอีกทางคือท่านอาจารย์วิชิต ผมจึงรีบโทรไปหาพี่สมร ซึ่งเป็นลูกศิษย์ใกล้ชิดอาจารย์ โชคดีมากที่พี่สมรกำลังอยู่กับอาจารย์ในเย็นวันนั้น **อาจารย์ได้แนะนำให้ขึ้นไปอยู่กับลูกพร้อมภรรยา ให้จับมือลูกคนละข้างบอกลูกให้คิดถึงอาจารย์ พอพร้อมให้โทรหาอาจารย์แล้วท่านก็ส่งพลังมาช่วย**

ในคืนนั้นอาการของลูกยังทรุดลงอย่างรวดเร็วมาก แพทย์ทำการเอกซเรย์ปอด พบว่าปอดแย่ลงเรื่อยๆ อย่างรวดเร็ว ความดันโลหิตเริ่มตกลงจนต้องให้ยาช่วยกระตุ้น **แพทย์ที่ดูแลให้ความเห็นว่าเป็นตายเท่าๆ กัน** ตกดึกราว 3 ทุ่มอาจารย์วิชิตโทรมาอีกให้ผมและภรรยาจับมือลูกพร้อมทั้งนึกถึงอาจารย์และให้ตั้งจิตถึงพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระสงฆ์ที่ผมนับถืออาราธนาให้มาช่วยลูก **พร้อมทั้งอาจารย์วิชิตได้ส่งพลังมาให้อีกครั้ง เป็นที่น่าแปลกใจว่าทุกครั้งที่อาจารย์วิชิตส่งพลังมา ความดันโลหิตลูกกลับขึ้นมาดีขึ้น และลูกมีอาการขยับมือเหมือนจะมีแรงขึ้นมา ทั้งๆ ที่แพทย์ให้ยาคลายกล้ามเนื้อเพื่อไม่ให้ขยับตัวต้านเครื่องช่วยหายใจ**

เนื่องจากผมได้เคยฝึกนั่งสมาธิมาบ้าง จึงพยายามนั่งสมาธิข้างเตียงลูกจับมือลูกแล้วอาราธนา พระสงฆ์ที่ผมนับถือ และเสด็จเตี่ย กรมหลวงชุมพรฯ ให้มาช่วยลูก จากนั้นก็ตั้งจิตอยู่ที่ลมหายใจเข้าออกตลอด รู้สึกแปลกที่วันนั้นจิตรวมเร็วกว่าปกติที่เคยปฏิบัติ ทั้งๆ ที่มีความเป็นห่วงลูกอยู่ มีหลายครั้งที่จิตรวมเป็นแสงสว่างจ้า และพบว่าลูกจะขยับมือหลังจากนั้นทุกครั้ง

ตกดึกคืนนั้นหัวหน้าทีมแพทย์ที่ดูแลได้โทรมาหาผม และกล่าวให้ผมทำใจ เนื่องจากอาการลูกทรุดหนักอย่างรวดเร็ว แพทย์ท่านนั้นบอกว่าโอกาสรอดชีวิตน้อยมาก ให้ทำใจ เนื่องจากลูกติดเชื้อรุนแรง และปอดทำงานล้มเหลว ทำให้ผมนึกถึงแต่ปาฏิหาริย์ที่จะมาช่วยลูก ความหวังเริ่มริบหรี่

หลังเที่ยงคืนคืนนั้น **อาจารย์อุ้มซึ่งเป็นหัวหน้าวอร์ด ICU ได้เข้ามาเยี่ยมอาการกลับแปลกใจว่าอาการลูกไม่ได้ทรุดลงมากอย่างที่คิดกลับเริ่มทรงตัวทำให้ผมเริ่มมีกำลังใจอีกครั้ง** หลังจากอาจารย์อุ้มกลับไป ประมาณ**ตี 2 ของคืนนั้นเกิดปาฏิหาริย์ คือมีแพทย์เวรท่านหนึ่งมานั่งทบทวนผล**

ตรวจเลือดเพาะเชื้อ บังเอิญพบว่ามีการตรวจพบเชื้อไวรัสตัวหนึ่งที่สำคัญมากในปอดลูก จึงได้รีบโทรรายงานอาจารย์อุ้ม อาจารย์จึงได้รีบให้ยาฆ่าเชื้อไวรัสชนิดนี้ทันทีในคืนนั้น เช้าขึ้นอาการของลูกเริ่มดีขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุดสามารถเอาเครื่องช่วยหายใจออก และหายขาดในที่สุด

ผมมาทราบภายหลังว่าในคืนวันที่วิกฤตที่สุดนั้นท่านอาจารย์วิชิตได้นั่งสมาธิส่งพลังมาช่วยลูกผมตลอดทั้งคืน ผมได้สัมผัสด้วยตัวเองว่า ปาฏิหาริย์เกิดขึ้นกับลูกผม พลังที่อาจารย์วิชิตส่งมาช่วยประกอบกับการแพทย์แผนปัจจุบันได้ร่วมกันช่วยจนลูกผมพ้นจากความตายในครั้งนี้ พระคุณและความเมตตาของอาจารย์วิชิตที่มีต่อลูกผม ครอบครัวผม และผู้ตกทุกข์ด้วยโรค และความเจ็บป่วยทั้งหลายนั้น มีมากมายจนผมไม่รู้จะเปรียบหรือบรรยายด้วยถ้อยคำอย่างไร ทุกวันนี้ลูกชายผมแข็งแรง กลับไปเรียนหนังสือเหมือนเด็กทั่วไป มีความสุข และมีความตั้งใจอยากเป็นแพทย์เพื่อช่วยเหลือผู้เจ็บป่วยเหมือนที่ตัวเขาเองเคยได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่น

นพ.ชาติชัย ศรีสมบัติ

19 ก.พ. 54

คำอธิบาย

เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงจากการเขียนของนายแพทย์ผู้เป็นพ่อผู้ป่วย อาจารย์ยืนยันเสมอว่าการใช้พลังจิตไม่ใช่เป็นการรักษาโรคโดยตรง แต่เป็นการเพิ่มพลังจิตให้กับผู้ป่วย เพื่อให้**ขบวนการต่อสู้เพื่อมีชีวิตรอดอยู่ ทำงานอย่างเต็มที่** ร่างกายก็เข้าสู่ภาวะสมดุล ด้วยธาตุทั้ง 4 โรคภัยไข้เจ็บก็หายไป วานท่านตรองดู

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

ชีวิตช่างโหดร้าย
โรคร้ายที่เป็นมะเร็งเต้านมระยะ 3

ยังโชคดีได้มารับพลังจิต มีชีวิตใหม่
แข็งแรง จิตใจมีความสุขกว่าเดิม
ขับรถไปทำงาน มีความสุขทั้งครอบครัว

เมื่อเดือนมีนาคม 2553 ดิฉันไม่คิดว่าชีวิตนี้ช่างโหดร้าย โชคร้ายที่ดิฉันป่วยด้วยโรคมะเร็งเต้านมขั้น 3 ทั้งที่ตรวจสุขภาพประจำปีตามคำแนะนำของแพทย์และดูแลสุขภาพตนเองมาตลอด แต่ในความโชคร้ายก็ยังโชคดีที่ได้พบอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ จากคำแนะนำของเพื่อนที่รับพลังจิตจากอาจารย์ทำให้เขาไม่แพ้คีโมเลย ดิฉันก็เช่นกัน ก่อนจะรักษาโรคมะเร็งรับคีโม ร่างกายแข็งแรงดี ไม่ได้เลวร้ายเหมือนตอนให้คีโม มันทรมานมากกับการผ่านพ้นการให้คีโมแต่ละครั้ง ครอบครัวให้กำลังใจดีมาก แต่ก็สู้คีโมไม่ไหว เรารู้มีกำลังใจ แต่มันแพ้มากทั้งอาเจียน ผมร่วง ท้องไส้ปั่นป่วน นอนไม่หลับ ต้องพึ่งยานอนหลับทุกคืน เบื่อ ท้อแท้มาก บางครั้งอยากจบชีวิตตนเอง แต่สงสารครอบครัว ดิฉันกลายเป็นคนหวาดระแวง กลัวการรักษาเมื่อถึงวันที่ต้องให้คีโม ทำไมดิฉันมีกรรมมากนัก ใครก็ช่วยดิฉันไม่ได้ทั้งแผนไทย แผนจีน ฝังเข็ม สมุนไพร ธรรมชาติบำบัด สารพัด ฯลฯ ดิฉันท้อแท้มากๆ ที่สำคัญเวลาไปหาหมอแต่ละครั้ง หมอไม่ได้ให้เวลาดิฉันเล่าสิ่งที่มันทุกข์ใจจากโรคที่เป็น การรักษามันก็ทรมานมาก แถมหมอก็ไม่อธิบายอะไรให้ฟังเลย บอกแต่ว่าต้องรักษาแบบนี้ๆ เป็นโรคนี้ก็ต้องรักษาแบบนี้หมอไหนๆ ก็รักษาแบบนี้ ไม่งั้นมะเร็งจะกระจายไปทั่วตัว คุณไม่ทำ หมอก็

ช่วยไม่ได้ แต่ละครั้งที่ไปพบหมอต้องรอนานและใช้เวลานานมาก ต้องเจ็บตัว เจ็บใจด้วยเพราะการพูดจาของเจ้าหน้าที่–หมอ ค่าใช้จ่ายสูงมากแม้จะเบิกได้ แต่มันไม่ทันกับการที่ต้องรับคีโมถี่บ่อย ดิฉันต้องหยิบยืมเงินญาติๆ มารักษาตัวเอง เสียเงินเท่าไรไม่ว่าขอให้ดิฉันไม่แพ้คีโมก็พอ แต่ความหวังนี้ริบหรี่เหลือเกิน ผิวเริ่มคล้ำดำ ชาตามปลายมือและเท้า ชีวิตนี้หมดหวัง

ดิฉันเริ่มมีความหวัง กำลังใจมากขึ้นหลังได้พบท่านอาจารย์วิชิต เพียงเห็นหน้าท่านดิฉันรู้สึกว่าโรคที่เป็นมันหายไปไหนไม่รู้ กลับมีพลังมหาศาลวิเศษเกิดขึ้นที่จะอยู่กับมะเร็งอย่างไม่ทรมาน ยิ่งท่านได้อธิบายให้ดิฉันฟังว่ามะเร็งเกิดจากสาเหตุอะไร จะทำอย่างไรให้ร่างกายแข็งแรง จะดูแลตนเองอย่างไร ทำให้ดิฉันเข้าใจ รู้เหตุรู้ผลของการเป็น ที่สำคัญมากคือท่านเมตตาสูงมาก ใบหน้าท่านยิ้มตลอดเวลา ท่านให้พลังจิตเวลาสั้นมากๆ เสี้ยวนาที แต่ร่างกายดิฉันกลับแข็งแรงอย่างอัศจรรย์ หลับได้ อาการต่างๆ ที่เกิดจากการให้คีโมลดลงมากอย่างไม่น่าเชื่อ ดิฉันมีความสุขมากอย่างบอกไม่ถูก เข้าใจชีวิต ไม่โทษหมอว่าทำให้ดิฉันเป็นมาก คำสอนต่างๆ ของท่านอาจารย์ช่วยให้ดิฉันคิดดี ทำดี ไม่โทษสิ่งอื่น ยอมรับและแก้ไขให้ถูกต้อง นอกจากโรคมะเร็งจะทุเลาลง ดิฉันกลับได้คิดว่ามะเร็งเป็นเรื่องเล็กๆ สุขภาพจิตของดิฉันดีขึ้นมาก รู้สึกสดชื่น มีความสุขอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ดิฉันพอมีบุญที่มีโอกาสมาพบท่านอาจารย์วิชิต ชีวิตดิฉันเปลี่ยนไปในทางดีขึ้นเรื่อยๆ ท่านอาจารย์ได้ให้ชีวิตใหม่กับดิฉัน ทุกวันนี้ดิฉันแข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ มีความสุข สามารถกลับไปทำงานได้ปกติ แถมแข็งแรงดีขึ้นกว่าเดิมทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่เพียงดิฉันที่มีความสุข ครอบครัวก็มีความสุขด้วย

ดิฉันต้องกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ เป็นอย่างสูงที่เมตตาให้ชีวิตใหม่กับดิฉัน พระคุณที่ท่านเมตตา ดิฉันจะจดจำและขอทำความดีตลอดไป ขอให้อาจารย์และครอบครัวท่านมีแต่ความสุข พลานามัยแข็งแรง อายุยืนยาว เป็นที่พึ่งของผู้ทุกข์ทรมานทั้งหลายตลอดไปเทอญ

ชีวิตใหม่ที่มีหวัง

11 ธ.ค. 53

เป็นมะเร็งเต้านม มารับพลังจิต 5 เดือน

รู้สึกแข็งแรง กระปรี้กระเปร่า มากกว่าสมัยสาวๆ เสียอีก

สวัสดีค่ะ ก่อนอื่นขอแนะนำตัวก่อนนะคะเอาเป็นชื่อเล่นแล้วกัน ดิฉันชื่อน้อยค่ะ อายุย่าง 45 ปี เข้าเรื่องเลยแล้วกัน ดิฉันรู้จักกับอาจารย์จากเพื่อนรุ่นน้องที่ทำงานซึ่งคุณพ่อน้องคนนี้เป็นมะเร็งลำไส้ ขณะนั้นดิฉันเป็นมะเร็งเต้านมระยะแรก ต้องรักษาโดยเคมีบำบัด 4 เข็ม และเพิ่งจะจบเข็มที่ 3 โดยน้องคนนี้ให้หนังสือเล่มหนึ่งที่เกี่ยวกับประสบการณ์ที่ดีๆ จากการให้พลังจิตมายืมอ่าน หลังจากที่อ่านแล้วมีความสนใจอย่างมาก ประการแรกคือ อาจารย์รักษาโดยใช้พลังจิต ซึ่งดิฉันเองเป็นผู้ที่สนใจศึกษาเรื่องสมาธิ และฝึกปฏิบัติมาระยะเวลาหนึ่งแล้ว และทราบว่าการนั่งสมาธิทำให้เกิดการสะสมพลังจิตเช่นกัน **จึงสนใจและศรัทธาในเรื่องของพลังจิตมาก ประกอบกับเห็นรูปอาจารย์ในหนังสือเล่มดังกล่าวแล้วรู้สึกถึงความมีเมตตาของท่านทันที จึงตัดสินใจไปพบอาจารย์ในวันเสาร์ต่อมาทันที** โดยนำน้ำและกล้วยน้ำว้าไปด้วย หลังจากอาจารย์ให้พลังจิตเสร็จแล้วก็มีการสนทนากันเล็กน้อย โดยสิ่งที่ดิฉันได้รับจากอาจารย์วันนั้นเป็นสิ่งที่ลืมไม่ได้และพยายามปฏิบัติมาจนถึงทุกวันนี้คือ การคิดดี พูดดี ทำดี ในชีวิตประจำวันก็จะบังเกิดสุขทางจิตใจและการใช้ชีวิตอยู่ในโลกนี้ได้อย่างมีความสุข และจะเกิดบุญกุศลโดยอัตโนมัติ จริงๆ แล้วผู้ที่เป็นชาวพุทธทั้งหลายก็คงทราบดีว่าสิ่งที่อาจารย์สอนก็คือ คำสอนของพระพุทธเจ้านั่นเอง วันนั้นดิฉันจำได้ว่า

น้ำตาคลอเพราะจิตคิดโดยอัตโนมัติว่าคงได้กระทำสิ่งที่ไม่ดีมากๆ กับท่านใดท่านหนึ่งหรือหลายๆ ท่านคือเจ้ากรรมนายเวรนั่นเอง จึงยอมรับโรคดังกล่าวโดยดุษฎี และตั้งหน้าตั้งตาฝึกสิ่งที่อาจารย์สอนและมารับพลังจิตทุกอาทิตย์ **อ้อ!! ลืมบอกไปว่าอาจารย์ไม่ได้เรียกร้องค่าใช้จ่ายใดๆ** แต่ดิฉันจะทำบุญทุกครั้งเพื่อให้กับเจ้ากรรมนายเวร

หลังจากที่ได้รับพลังจิต 3 อาทิตย์ก็ให้เคมีบำบัดเข็มที่ 4 (ลืมบอกไปว่าผลจากการให้เคมีบำบัด ดิฉันโชคดีที่ไม่มีอาการอาเจียน แต่มีอาการอ่อนเพลียซึ่งไม่รุนแรง) และฉายแสงอีก 25 ครั้ง ช่วงเวลานั้นยังคงไปรับพลังจิตไม่ขาด จนกระทั่งจบการรักษาช่วงนั้นก็ค่อนข้างอ่อนเพลียเหมือนกันเพราะต้องเดินทางไปโรงพยาบาลเพื่อฉายแสงทุกวัน หลังจากนั้นก็ปฏิบัติตัวเพื่อการฟื้นฟูร่างกายโดยการออกกำลังกายรำกระบอง กินอาหารที่มีประโยชน์ และรับพลังจิตประมาณ 2 อาทิตย์ผ่านไปร่างกายแข็งแรงขึ้นเยอะมากจนไม่รู้สึกเลยว่าเพิ่งจะผ่านเคมีบำบัดมาก่อน **และดีขึ้นเรื่อยๆ จนปัจจุบันผ่านมา 5 เดือนแล้ว รู้สึกแข็งแรงและกระปรี้กระเปร่ามากกว่าสมัยสาวๆ เยอะมาก**

สิ่งที่อยากจะบอกผู้ที่ได้อ่านว่าถึงแม้ท่านมารับพลังจิตจากอาจารย์ไม่ว่าท่านจะป่วยหรือไม่ป่วย ท่านก็ควรเสริมโดยการปฏิบัติตัวดูแลจิตใจด้วยการคิดดีพูดดี ทำดี มีการขออโหสิกรรม แผ่เมตตาให้กับเจ้ากรรมนายเวร และดูแลร่างกายโดยการกินอาหารที่มีประโยชน์ ออกกำลังกาย เชื่อว่าท่านจะได้รับประโยชน์สูงสุดกับชีวิตท่านในทุกภพทุกชาติ

ในโอกาสนี้ขออวยพรให้ท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ มีสุขภาพจิตใจและสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ มีอายุ วรรณะ สุขะ พละ ตลอดชั่วชีวิต

คุณน้อย

29 ม.ค. 54

สุภาษิตโบราณ

อยากได้คืบ เอาศอก อยากได้ศอก เอาวา

ท้อใจ ผ่าตัดมะเร็ง ในกระเพาะปัสสาวะ

เพราะทุกข์ทรมานกับผลข้างเคียง
รักษาหลายหมอ มารับพลังจิตหายเลย
ยังพบสิ่งดีๆ ด้วย

ผมได้รับคำแนะนำจากเพื่อนรุ่นน้องที่เป็นกรรมการในสมาคมศิษย์เก่าให้ไปพบอาจารย์วิชิต เนื่องจากในตอนนั้นผมกำลังกลุ้มใจมากเนื่องจากผมได้รับการผ่าตัดมะเร็งในกระเพาะปัสสาวะ คุณหมอบอกว่าก้อนเนื้อที่ผ่าออกมานั้นเป็น High grade ผู้ป่วยร้อยละ 70 จะกลับมาเป็นอีกและสำหรับกรณีของผมนั้นไม่สามารถส่องกล้องเข้าไปทำการผ่าตัดได้ ที่ผ่านมาทำให้ต้องผ่าตัดใหญ่ ผมต้องทุกข์ทรมานกับผลข้างเคียงจากผลการผ่าตัดครั้งนั้นมาก หลังจากเอาท่อต่อปัสสาวะออกก็เกิดการอักเสบตามมาจนต้องสวมท่อใหม่อีก ไปหาหมอไม่รู้กี่หมอจนรู้สึกท้อ สิ่งที่เกิดขึ้นทำให้ผมกังวลมาก ผมจึงตัดสินใจให้พาไปรับพลังจิตจากอาจารย์วิชิต ผมเริ่มได้เรียนรู้การดำเนินชีวิตใหม่จากหนังสือของอาจารย์ ความคิดของผมเปลี่ยนไปแยะ ทุกวันที่ตื่นขึ้นมารู้สึกดีใจมากที่ยังได้อยู่ในโลกนี้ **ดีใจที่ได้พบกับสิ่งดีๆ ที่พบในแต่ละวัน ได้เรียนรู้ให้รู้จักคิดในแง่บวก ดีใจที่ได้ไปหาอาจารย์ไปรับพลังจากท่าน อาการต่างๆ ก็เริ่มดีขึ้นมากๆ ได้ทั้งพลังจากอาจารย์ ออกกำลังกายทุกเช้ารวมทั้งตักบาตรด้วย**

วันนี้ผมได้ไปติดตามผลจากการนัดของคุณหมอปรากฏว่าไม่ปรากฏเนื้อร้ายอีก ซึ่งตรงกับที่ท่านอาจารย์บอกก่อนหน้านี้ อนาคตจะเป็นอย่างไร

ผมไม่ทราบ รู้อย่างเดียวว่าวันนี้ผมมีชีวิตใหม่ที่สดใสแล้ว

ขอบคุณอย่างสูงที่ได้รับความเมตตาจากท่านอาจารย์วิชิต และอาจารย์สมร เพียงได้เห็นหน้าท่านทั้งสองก็รู้สึกสบายใจขึ้นมาทันที

วรศิลป์

14 ต.ค. 53

คำอธิบาย

การเจ็บป่วยทางกายมักจะก่อให้เกิดความวิตกกังวลว่าจะหายหรือไม่ จะเป็นมากขึ้นหรือไม่ เป็นต้น มักจะมีทุกข์ทรมานมากขึ้นจากโรคภัยเป็นการเพิ่มอาการป่วยทางจิตใจด้วย นับว่าเป็นธรรมดาของปุถุชนคนทั่วๆ ไป จากที่ผู้ไม่ได้ฝึกจิตไว้ก่อนจะไม่เกิดโรคทุกข์ใจขึ้นได้ พระป่า เมื่อท่านไปเยี่ยมพระป่าที่อาพาธ ท่านทักกันแล้วก็มักจะพูดกันแค่เพียงว่า เราฝึกปฏิบัติกันมาทั้งชีวิต ก็เพื่อวันนี้ คือสำหรับตอนป่วย ป่วยแต่กายใจไม่ป่วยด้วย กับฝึกจิตใจไว้สำหรับตอนทิ้งร่าง

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

เป็นมะเร็งมดลูกมา 8 ปี มะเร็งลามไปกระดูกเชิงกราน

อ่อนเพลีย เดินไม่สะดวก ปวดมาก
หมอบอกหมดทางรักษา มารับพลังจิต
แล้วสบายตัว แข็งแรงสุขภาพจิตดีขึ้น

ข้าพเจ้าได้รับทราบจากเพื่อนร่วมงานของน้องสาว (แหว๋ว) แนะนำว่ามีอาจารย์ที่ให้พลังจิต อยู่ที่เตาปูน อาจารย์จะให้พลังเฉพาะวันเสาร์–อาทิตย์ เวลาไปพบให้นำกล้วยน้ำว้าและน้ำไปด้วยเพื่อให้อาจารย์ให้พลัง

เดิมข้าพเจ้าป่วยเป็นมะเร็งที่มดลูกเป็นเวลา 8 ปีแล้ว และได้นัดตรวจที่โรงพยาบาลพระมงกุฎประจำทุก 6 เดือน ไม่มีอะไรผิดปกติ จนมาปลายปี 53 ข้าพเจ้ามีอาการเจ็บที่สะโพกและขาเดินไม่ถนัด จึงได้ตรวจหารายละเอียดอีกครั้ง และทราบว่ามะเร็งได้ลุกลามไปยังกระดูกเชิงกราน (ได้รับการฉายรังสี 10 ครั้ง) การเป็นครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกใจเสียว่าตัวเองจะอยู่ได้ไม่นาน ร่างกายอ่อนเพลียทรุดโทรมมาก บวม ซีดทั้งตัว ทานอาหารได้น้อย เดินก็ไม่สะดวกเพราะมีอาการปวดร่วมด้วย หมอบอกไม่มีวิธีรักษาแล้ว

ข้าพเจ้าได้ไปรับพลังจิตจากอาจารย์ทุกสัปดาห์ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2553 ดื่มน้ำที่ผ่านการรับพลังมาเป็นประจำ โดยปฏิบัติตัวตามที่อาจารย์แนะนำ ตั้งแต่รับพลังจากอาจารย์ ข้าพเจ้ารู้สึกสบายตัว ร่างกายแข็งแรงขึ้น และสุขภาพจิตดีขึ้น ขาแขนยุบบวม สีหน้าแจ่มใส สามารถลุกเดินได้

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ให้พลังจิต และขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายปกป้องคุ้มครองอาจารย์ และให้สุขภาพแข็งแรงตลอดไป

วรวรรณ ยศธำรง

6 ก.พ. 54

คำอธิบาย

การรักษาแพทย์แผนไทยสมัยโบราณ ท่านคำนึงถึงสภาพร่างกายของคนป่วยมาก ท่านจะพยายามให้ยา หรือการรักษาของท่านให้มีกำลังทางกาย และจิตใจ ท่านจะคอยตรวจสอบว่าคนป่วยอ่อนแอลงหรือไม่ สภาพจิตใจตกคือ วิตกกังวลมากหรือเปล่า ท่านจะให้กำลังใจคนไข้เสมอ และจะให้ยา หรือวิธีการรักษาที่ไม่ทำให้ร่างกายของคนไข้อ่อนแอ น่าจะนำมาเป็นข้อคิดสำหรับการรักษาของแพทย์แผนปัจจุบันหรือไม่ วานท่านตรองดู

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

เป็นมะเร็งเต้านมระยะ 2 มารับพลังจิตแล้ว 6 ปี

พาสุนัขที่เลี้ยงเหมือนลูกซึ่งมีโรคมาก ก็หายสดใสด้วย

ดิฉันมาพบท่านอาจารย์ครั้งแรกเมื่อ 6 ปีที่แล้วด้วยอาการป่วยเป็นมะเร็งเต้านมระยะที่ 2 ขณะนั้นดิฉันเพิ่งจะได้รับคีโมเข็มที่ 2 ท่านอาจารย์บอกว่าถ้ามาพบท่านก่อนหน้านี้ ดิฉันคงไม่ต้องให้คีโม หลังจากมาพบท่านอาจารย์ดิฉันรู้สึกว่าสุขภาพทั้งกายและใจดิฉันดีขึ้นอย่างมาก ร่างกายแข็งแรงสามารถรับคีโมได้จนครบคอร์ส รวมทั้งการฉายรังสีอีก 36 ครั้ง โดยไม่มีอาการแพ้ใดๆ ไม่ใช่เพียงแต่ตัวดิฉันคนเดียวแม้แต่ลูกสาวสุนัขที่พาไปด้วยทุกครั้ง อาจารย์ท่านก็ยังเมตตาให้พลังด้วย ขณะนี้เธอมีอายุ 13 ปีแล้วและป่วยด้วยสารพัดโรคตั้งแต่โรคหลอดลมตีบ โรคหัวใจโต โรคภูมิแพ้ ซีสต์ในมดลูก แต่เธอยังสดใสและดูเป็นเด็กตลอดเวลา

ทุกวันนี้ดิฉันยังมาพบท่านอาจารย์ตลอดทุกวันเสาร์ยกเว้นเสาร์ใดที่ต้องไปพบแพทย์ หรือต้องไปต่างจังหวัด ดิฉันได้รับความเมตตาจากท่านอาจารย์ทุกครั้งถึงแม้จะไม่ได้คุยหรือพูดกับท่านเพียงแต่พบรอยยิ้มที่เต็มไปด้วยความอบอุ่นและความเมตตา ก็ทำให้ดิฉันอบอุ่นใจ และมีกำลังใจมาตลอด

ทุกวันคล้ายวันเกิดของท่านอาจารย์ ครอบครัวเราได้มาร่วมในพิธีทุกครั้ง และพบว่าเงินที่พวกเราร่วมทำบุญกับท่านอาจารย์ท่านได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับพวกเราด้วยการทำนุบำรุงพระศาสนา ซึ่งเป็นการทำบุญต่อบุญสูงสุดให้กับพวกเรา

ดิฉันต้องขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่เมตตาและเป็นกำลังใจให้ครอบครัวของเราเสมอมา

สินีนัทธ์และลูกพลอย

17 ก.พ. 54

มะเร็งเต้านมกระจายไป ต่อมน้ำเหลือง 7 ต่อม

หลังผ่าตัดดื่มน้ำพลังจิตแล้วไม่แพ้ มารับพลังจิตแล้ว ค่าเลือดปกติ หน้าตาแจ่มใส แข็งแรงสมบูรณ์

เมื่อ ม.ค. 53 ผ่าตัดเต้านมด้านขวาเป็นมะเร็งระยะที่ 1 ตอนปลาย กระจายไปต่อมน้ำเหลือง 7 ต่อม ก่อนผ่าตัดพี่ที่ทำงานซึ่งมารับพลังจิตกับอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ อยู่แล้ว ได้นำน้ำซึ่งรับพลังจิตจากอาจารย์วิชิตไปให้ดื่มก่อนผ่าตัด หลังจากผ่าตัดไม่มีอาการข้างเคียงแพ้การผ่าตัดเลย ดื่มน้ำพลังจิตตั้งแต่อยู่โรงพยาบาล ออกจากโรงพยาบาลก็ไปพบอาจารย์วิชิต อาจารย์บอกว่าให้เวลา 2 ปี และให้หยุดอยู่แค่นี้ ให้คีโมทั้งหมด 8 ครั้ง ฉายแสง 25 ครั้ง ผลข้างเคียงมีน้อยมาก ร่างกายแข็งแรง พี่ๆ เพื่อนๆ ที่ทำงานบอกว่าไม่เหมือนคนป่วย ดูปกติ หน้าตาแจ่มใส ปัจจุบันดิฉันค่าเลือดปกติ สุขภาพร่ากายแข็งแรง สมบูรณ์ ไปพบอาจารย์รับพลังจิตพร้อมกับนำน้ำรับพลังจิตสม่ำเสมอ ท่านบอกว่าดีขึ้นมากเลยเมื่อไปพบทุกครั้ง

สุดท้ายนี้ ดิฉันขอกราบขอบคุณท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ เป็นอย่างยิ่ง ที่กรุณาส่งพลังเมตตาจิตให้กับดิฉัน และขออำนาจพระรัตนตรัยจงดลบันดาลให้อาจารย์วิชิตมีสุขภาพที่แข็งแรงเป็นที่พึ่งแก่ผู้มีความทุกข์กายทุกข์ใจ ตลอดไป

ด้วยความเคารพอย่างสูง

ตรีชฎา

27 มี.ค. 54

เป็นมะเร็งเต้านมระยะ 2 กระจายไปต่อมน้ำเหลือง 14 ต่อม

ผ่าตัดฉายแสง เคมีบำบัด
มารับพลังจิตแล้วสุขภาพจิตร่างกายดี

ดิฉันเป็นมะเร็งเต้านมกลางปี 2547 เป็นมะเร็งเต้านมระยะ 2 กระจายไปต่อมน้ำเหลือง 14 ต่อม และได้ผ่าตัด ฉายแสง 32 ครั้ง และให้ยาเคมีบำบัด 8 เข็ม และมะเร็งได้กลับมาอีกครั้ง โดยตรวจเจอประมาณเดือนพฤษภาคม 2551 ซึ่งมีการกระจายตัวไปที่ตับและปอด จึงได้ให้เคมีบำบัด 6 ครั้ง และได้ฝึกชี่กงกับอาจารย์สมร อริยานุชิตกุล และอาจารย์ได้พูดถึงอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ของอาจารย์สมร อริยานุชิตกุล จึงได้ขอมารับพลังจิตกับอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ ช่วงต้นปี 2552 จนถึงปัจจุบัน ก็ประมาณ 70 ครั้ง ซึ่งอาจารย์ก็บอกว่าไม่เป็นไร ซึ่งวิธีการให้พลังจิตของอาจารย์นั้น จะสอนให้ทุกคนคิดดี ทำดี ซึ่งการคิดดีทำดีของอาจารย์จะส่งผลให้สุขภาพจิตดี ซึ่งก็ทำให้สุขภาพกายดีไปด้วย ทุกวันนี้ดิฉันมีสุขภาพจิตดี สบายตัว เพราะความเมตตาของท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

ท้ายนี้ดิฉันขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์จงคุ้มครองให้อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ และอาจารย์สมร อริยานุชิตกุล มีสุขภาพแข็งแรงมีอายุยืนยาว เพื่อจะได้ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ต่อไป

กัลย์ยกร

19 มี.ค. 54

ทุกข์มากเพราะเป็นมะเร็งรังไข่

มารับพลังจิตและได้อ่านหนังสือให้มีความสุขในชาตินี้
ทำให้ชีวิตเหมือนได้เกิดใหม่

จากวันนั้น...ถึงวันนี้

ขณะที่มีความทุกข์ (ทุกข์กันทั้งบ้าน) ทำอย่างไรถึงหมดทุกข์ ไม่เคยเตรียมตัวเตรียมใจกับเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องทุกข์ คิดว่าตัวเองฝันไป มันไม่น่าเกิดขึ้นแต่กลับต้องเป็น บังเอิญน้องสาวไปเรียนต่อได้พบกับอาจารย์สมร (ขอโทษที่ไม่ได้เอ่ยตำแหน่งของท่าน) ดีใจมาก เพราะโรคที่ทำให้ตนเองไม่สบาย (มะเร็งรังไข่ระยะ 3C) จะสามารถผ่านพ้นไปได้หรือไม่ ต้องทำอะไรบ้าง แพทย์ประจำตัวบอกว่า "ข่าวร้ายเล็กๆ แต่เอาอยู่" (ผ่าตัดและให้ยาเคมีบำบัด) แล้วระหว่างที่ต้องเอาให้อยู่เป็นอย่างไร? น้องสาว สามี และดิฉันได้พากันไปหาท่านอาจารย์วิชิต คำแรกที่ท่านพูดคือ "หาย ไม่เป็นไรมาก" จะเป็นไปได้อย่างไร ดิฉันคิด! อาจารย์ใจดีมาก รู้สึกอบอุ่น การต้อนรับเหมือนคุ้นเคยกับบ้านนี้มาแล้ว แต่นั่นเป็นครั้งแรกที่ครอบครัวเราใช้วิธีการรักษาแบบใช้พลังจิต อาจารย์วิชิตท่านบอกว่า รักษาทางการแพทย์แผนปัจจุบันก็รักษาไป ให้เคมีบำบัดก็ให้ไป ส่วนอาการแพ้และผลข้างเคียงของยา ท่านอาจารย์จะล้างสารเคมีให้เอง ทำให้ไม่มีอาการคลื่นไส้อาเจียน มีความอยากอาหารเพิ่มขึ้น มีกำลังทั้งกายและใจ ประกอบกับอาจารย์ให้หนังสือ **ให้มีความสุขในชาตินี้** กลับมาอ่าน ในหนังสือพูดถึงสมาธิ การทำจิตใจไม่ให้ตกต่ำกว่าความเป็นคน ความสุขในพระพุทธศาสนาหรือทฤษฎีอันเป็นความรู้ที่แท้จริงและที่ใช้ได้จริงมาปฏิบัติ เพื่อให้มีความสุขในชาตินี้ ในที่สุดดิฉันก็ผ่านความทุกข์เหล่านั้น

จนเป็นปกติทุกวันนี้และนับว่าครอบครัวเราก็พบกับกัลยาณมิตรที่แท้จริงนั่นเอง

ดิฉันและครอบครัวขอขอบพระคุณผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้ชีวิตเหมือนได้เกิดใหม่ การเกิดใหม่ครั้งนี้คงต้องทำตัวเป็นคนใหม่ในบวรพระพุทธศาสนาจริงจังเสียแล้ว ขอให้อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ มีสุขภาพแข็งแรง อายุขัยยืนยาว เป็นที่พึ่งและช่วยเหลือลูกหลาน ลูกศิษย์ อีกนานเท่านานนะคะ กราบขอบพระคุณอาจารย์มากๆ ค่ะ

ธิติมา ปฏิพิมพาคม

3 เม.ย. 54

คำอธิบาย

มนุษย์ทุกคนรักสุข และเกลียดทุกข์ด้วยกันทุกคน พยายามแสวงหาความสุข โดยคิดว่าความสุขอยู่ภายนอกตัวของเรา พยายามไขว่คว้าหาวัตถุสิ่งของ หรือความพอใจอื่นๆ มาไว้ที่ตัว โดยคิดว่าการได้รับการสนองตอบความต้องการคือกิเลสตัณหาของตนมากเท่าใดก็คือความสุข เมื่อสิ่งที่ได้มานั้นเปลี่ยนแปลงไป หมดไปก็เกิดทุกข์ จึงหาสิ่งใหม่มาทดแทนเรื่อยไป จึงมีความสุขสลับทุกข์ หรือจะเรียกว่าสุกๆ ดิบๆ ก็ได้

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

มะเร็งปอดและเครียด

รับพลังจิตแล้ว ร่างกายแข็งแรงขึ้น ความเครียดหายไป

เดือนเมษายน 2553 ผมทราบว่าผมเป็นมะเร็งที่ปอด ขั้นที่ 4 และเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลรัฐบาล ในระหว่างเดือน ส.ค.-ก.ย. 53 ผมหมดสติไปประมาณ 10 วัน เพราะผลข้างเคียงของการให้เคมีบำบัด หลังจากที่ผมออกจากโรงพยาบาล ความจำผมหายไปบางส่วน เรี่ยวแรงไม่มี ผมต้องใช้เวลาพอสมควรเพื่อเรียกความจำ โชคดีที่ได้รับคำแนะนำจากน้าผม คุณพิสิฐ อัสวาดิศยางกูร ให้มาพบอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ ด้วยการรักษาด้วยวิธีพลังจิต ตั้งแต่เดือนกันยายน 2553 ผมเริ่มมารับพลังอาทิตย์ละครั้ง รวมถึงให้ท่านถ่ายพลังไปที่น้ำดื่มที่เราเตรียมไป

ตอนแรกผมเริ่มสงสัยว่าจะได้ผลหรือไม่ (เพราะมันพิสูจน์ยาก แต่คิดดูก็ไม่เสียหายอะไร) ผมจึงมาพบอาจารย์วิชิต ส่วนหนึ่งของโรคมะเร็งเกิดจากความเครียด ความเครียดที่เราสะสมเรื่อยมาจนติดเป็นนิสัย (โดยที่เราอาจรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว) การมารับพลังเพื่อปรับสภาพสมองให้สมดุล ควรทำไปพร้อมกับการสวดมนต์และนั่งสมาธิ จะช่วยให้เราผ่อนคลายและปรับสมดุลในร่างกาย เมื่อเรามีสติตั้งมั่น ก็ไม่เครียดเข้าใจในสิ่งที่เป็น รู้ต้นตอของปัญหา สามารถแก้ไขได้ถูกทาง ณ ปัจจุบันร่างกายผมแข็งแรงขึ้นเรื่อยๆ และผมมั่นใจว่าโรคร้ายต่างๆ ในร่างกายจะหายในเร็ววัน

วีรวัตร ศิริอำนวยลาภ

29 ต.ค. 53

ตับอักเสบ รักษามา 1 ปี

ผลค่าตับสูงขึ้น มารับพลังจิต 6 ครั้ง

ผลค่าตับลดลงมาก

ผมเป็นตับอักเสบ ได้เข้ารักษาโรงพยาบาลของรัฐแห่งหนึ่งเป็นเวลา 2 ปี หมอได้เจาะเนื้อเหยื่อตับ ผลตับอักเสบมาก หมอบอกว่าเสี่ยงที่จะกลายเป็นมะเร็งตับได้ ถ้าค่าตับไม่ลดลงหมอแนะนำให้ฉีดยา 46 เข็ม เป็นเวลา 1 ปี ผลออกมาค่าตับลดลงเป็นปกติ หลังฉีดยามา 1 ปี หมอได้เฝ้าระวังมาระยะหนึ่ง **ผลค่าตับกลับเพิ่มขึ้นใหม่มาอีก**

ผมได้มีโอกาสคุยกับ คุณหญิงพวงทอง เกษร์อังกูร ท่านได้เมตตาแนะนำผมไปหาอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ ซึ่งคุณหญิงบอกว่าท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ มีความเมตตามากและมีพลังจิตสูง คุณหญิงได้โทรฝากกับอาจารย์สมร อริยานุชิตกุล และหยิบหนังสือสาส์นจากอาจารย์ให้ผมอ่านก่อนไปรับพลังจิต ผมไปรับพลังจิตทันทีที่คุณหญิงแนะนำ ผมมาทุกวันอาทิตย์ รับพลังจิต 6 ครั้ง ไปตรวจค่าตับโรงพยาบาลของรัฐ **ผลค่าตับลดลงมาก** ซึ่งทุกวันนี้มารับพลังจิตกับอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ ทุกวันอาทิตย์อย่างต่อเนื่อง ผมขอกราบขอบพระคุณ คุณหญิงพวงทอง เกษร์อังกูร ที่แนะนำผมให้พบกับอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

ผมขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ และอาจารย์สมร อริยานุชิตกุล ที่ได้เมตตาต่อผมมาตลอด ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย โปรดคุ้มครองปกป้องรักษาให้ท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ และอาจารย์สมร อริยานุชิตกุล มีสุขภาพแข็งแรงและมีความสุขตลอดไป

ร.ต.ยุทธ พรสิษฐ์

14 ธ.ค. 53

แม่เป็นมะเร็งในสมอง หมอให้รอวันเสีย

เพ้อไม่รู้เรื่อง กินอะไรไม่ได้
พอกินน้ำพลังจิตแล้วหาย แม่รอกินแต่น้ำพลังจิต
น้ำพลังจิตศักดิ์สิทธิ์จริงๆ

ดิฉันไม่มีโอกาสพาแม่ (อายุ 65 ปี) มาพบท่านอาจารย์วิชิต เพราะแม่ป่วยมากเป็นมะเร็งในสมอง หมอบอกว่าทำอะไรไม่ได้ รอวันอย่างเดียว ไม่น่าเกิน 2 เดือน ดิฉันและญาติๆ กลุ้มใจ ทุกข์ใจกันมาก จนมีคนแนะนำให้ไปบอกอาจารย์สมร ขออนุญาตให้ท่านอาจารย์วิชิตช่วยแม่ด้วย ความจริงมีคนแนะนำมานานหลายปี แต่ดิฉันคงยังไม่มีบุญได้มาพบท่านอาจารย์ คิดว่างมงาย ไร้สาระ ทั้งที่ก็เจอว่าเจ้าหน้าที่ทั้งหมอ พยาบาล ผู้ใหญ่ หลายคนมาให้ท่านอาจารย์วิชิตช่วยได้ผลกันทั้งนั้น

ดิฉันได้ไปพบท่านอาจารย์วิชิตในวันเสาร์ถัดมา (พ.ย. 53) ท่านอาจารย์ใช้คฑาเล็กๆ แตะที่ศีรษะเสี้ยววินาที แล้วบอกว่าไม่เป็นไร เอาน้ำไปให้แม่กิน ก็จะดีขึ้น (แม่ดิฉันเพ้อ ไม่รู้เรื่อง ร้องไห้ตลอด กินอะไรไม่ได้) ดิฉันนั่งรถนำกลับไปต่างจังหวัดให้แม่กินน้ำพลังจิต ไม่น่าเชื่อ มันช่างมหัศจรรย์ พอแม่กินน้ำไม่นาน แม่พูดรู้เรื่อง มีเรี่ยว มีแรง คุยรู้เรื่อง ก็เลยบอกว่าแม่นี่น้ำพลังจิตของอาจารย์วิชิต ตั้งแต่นั้นมาแม่จะถามว่า เมื่อไรจะไปเอาน้ำศักดิ์สิทธิ์มาให้แม่กินอีก พอแม่เห็นน้ำพลังจิต แม่จะดีใจ ตื่นเต้น รีบเดินเข้ามาหา แล้วยื่นมือมาและบอกว่า "น้ำศักดิ์สิทธิ์มาแล้ว" ตอนนี้เพียงไม่กี่ครั้งแม่ดิฉันดีขึ้น ผิดเป็นคนละคน ดูเขามีความสุขเหมือนว่าโรคที่เขาเป็น

ไม่สามารถทำอะไรเขาได้ แล้วแม่ก็ดูไม่สนใจ รอแต่ว่าดิฉันจะเอาน้ำพลังจิตกลับไปให้เขาเมื่อใด และดิฉันเองก็รู้สึกว่าสมองเรา จิตใจตัวเองก็ดีขึ้นเบาสบาย มีความสุขอย่างบอกไม่ถูก ท่านอาจารย์วิชิตทำให้ครอบครัวเรากลับมามีชีวิตใหม่ มีความสุข

ดิฉันต้องกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูง ขอให้ท่านอาจารย์วิชิต และครอบครัว มีสุขภาพแข็งแรง มีความสุขมากๆ ตลอดไปค่ะ

26 ธ.ค. 53

คำอธิบาย

กำลังใจมีความสำคัญต่อสุขภาพของร่างกาย คนป่วยอาจจะหายได้ เมื่อมีกำลังใจจะเกิดจากอะไรก็ตาม จะมองเห็นหรือไม่เห็นโรคบางโรคก็อาจจะหายได้ มีหลายท่านที่นำน้ำที่อาจารย์ใช้พลังจิตให้แล้ว**ดื่มกินหรือเช็ดตัวผู้ป่วย แล้วหายจากโรคภัยไข้เจ็บอย่างไม่น่าเชื่อ** ลูกศิษย์เคยได้ยินหลายคนบอกว่า เอาน้ำให้สุนัขที่ป่วยหนักกินแล้วหาย รวมทั้งสัตว์อื่นๆ อีกหลายชนิดจนมีคนขนน้ำมาให้อาจารย์ใช้พลังจิต นำไปแจก เห็นอาจารย์ฟังแล้วยิ้มๆ เหมือนเดิม หลายคนจะชมยกย่องอาจารย์อย่างไร อาจารย์ก็ยิ้มเฉยๆ ท่านพูดอย่างเดียว "หายก็ดีแล้ว"

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

ได้อ่านหนังสือ "ให้มีความสุขในชาตินี้" แล้วชอบ

ผู้มีพระคุณ...คำๆ นี้มีความหมายอยู่ในตัวอย่างชัดเจน โดยไม่ต้องการคำอธิบายใดๆ ทั้งสิ้น

ก่อนหน้าที่ดิฉันจะได้พบและรู้จักท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์นั้น ดิฉันได้มีโอกาสอ่านหนังสือ "ให้มีความสุขในชาตินี้" ของท่าน ซึ่งได้รับแจกมาจากคุณบุญเลิศ ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของท่านอาจารย์มานานเกือบ 10 ปีแล้ว แค่เห็นชื่อหนังสือก็น่าอ่านแล้ว เป็นชื่อที่เรียบง่าย ให้ความหมายดี มีความรู้สึกลึกๆ ว่าคนแต่งมีความปรารถนาดีอยากให้คนอ่านมีความสุข (ในชาตินี้) และคิดว่าถ้าได้อ่านแล้วจะต้องทำให้ตัวเองมีความสุขแน่นอน ดิฉันเลือกหัวข้อที่สนใจอยากรู้ก่อน อ่านแล้วก็ชอบใจในเนื้อหาสาระ คำสอนและคำแนะนำของท่านมาก หลักการคิดของท่านเป็นเหตุเป็นผล เป็นตัวของตัวเองไม่เหมือนใคร ไม่ลอกเลียนแบบใคร ตอบตรงไปตรงมาตามความรู้สึกของตัวท่านเอง ท่านจะตอบคำถามแบบให้ผู้อ่านเอาไปคิดพิจารณาเอาเอง ท่านจะใช้คำว่า 'วานท่านตรองดู' ท่านไม่ได้ให้เชื่อในสิ่งที่ท่านบอกหรือแนะนำ ท่านให้เอาไปไตร่ตรองก่อน ขอบอกว่าดิฉันได้รับประโยชน์จากหนังสือของท่านมาก เพราะได้รู้ในสิ่งที่ไม่เคยรู้ ได้รู้ในสิ่งที่ไม่เคยหาคำตอบจากที่ไหนได้สักที่ เช่น การตั้งโต๊ะหมู่บูชาหรือหิ้งพระ จะอยู่ชั้นล่างได้ไหม จะตั้งหรือแขวนกับผนังห้องน้ำได้ไหม และข้อคิดบางอย่างที่พวกเราหลายๆ คนก็ไม่ทราบว่าทำถูกหรือผิด เช่น เรื่องมารยาทบางอย่างที่นึกไม่ถึง และหัวข้อน่าสนใจอื่นๆ อีกมากมายในหนังสือเล่มนี้ ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นคู่มือ

ให้เราได้ศึกษาและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดีจริงๆ อ่านไปเรื่อยๆ ก็เลื่อมใสศรัทธาในตัวท่านขึ้นเรื่อยๆ คิดว่าต้องไปพบท่านและกราบท่านให้ได้สักครั้งหนึ่ง

โอกาสก็มาถึง เมื่อตอนปลายปี 2552 ประมาณเดือนธันวาคม ตัดสินใจว่าจะไปพบท่านอาจารย์ ก็ได้รับคำแนะนำจากคุณบุญเลิศอีกเช่นกันว่า ถ้าจะไปพบท่านอาจารย์ก็ให้เตรียมน้ำดื่ม และกล้วยน้ำว้าไปด้วย ท่านจะลงพลังจิตให้ แล้วเอากลับมาดื่ม-กิน ท่านจะรับแขกเฉพาะวันเสาร์และวันอาทิตย์เท่านั้นไม่เกิน 11 โมง ถ้าอาการหนักท่านก็จะนัดให้ไปพบวันพุธอีก 1 วัน

นับจากวันนั้นถึงวันนี้ก็เป็นเวลาปีกว่าแล้ว ครั้งแรกที่ไปพบท่านอาจารย์ ก็บอกท่านไปว่าดิฉันพบเนื้องอกที่มดลูก ท่านก็บอกว่า 'ไม่เป็นไร ไม่เป็นไร' ดิฉันก็หวังไว้เสมอว่าความศรัทธาที่มีต่อท่านอาจารย์ ซึ่งเป็นผู้ใช้พลังจิตรักษาผู้ทุกข์ยากและผู้ที่เจ็บไข้ได้ป่วย ผู้ที่เดือดร้อนและมาพึ่งบุญจากท่านและหายเจ็บหายไข้มามากต่อมากแล้วนั้น จะช่วยทำให้เนื้องอกที่มดลูกของดิฉันหดหายหรือฝ่อไปได้ในที่สุด ท่านจึงเป็นที่พึ่งสำคัญของดิฉันจริงๆ ทุกวันเสาร์-อาทิตย์ หากไม่ติดภารกิจที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ พวกเราซึ่งมีดิฉัน สามีและลูกๆ ก็จะไปรับพลังจากท่านอาจารย์

เมื่อวันทำบุญประจำปี 2553 ท่านได้แจกหนังสือมาให้อ่านอีกหลายเล่ม ได้อ่านประสบการณ์ตรงจากผู้ที่เดือดร้อน เพราะโรคภัยไข้เจ็บและได้มาพึ่งบุญของท่านให้ขจัดปัดเป่าด้วยพลังจิตของท่าน อ่านแล้วก็เห็นชัดเจนว่าท่านได้ช่วยเหลือพวกเขาเหล่านั้นไว้มากมาย เกินกว่าจะนับจำนวนได้ บุญกุศลอันใหญ่หลวงที่ท่านทำเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ โดยไม่เห็นแก่สินจ้างค่าตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้นนั้น จะเป็นพลังขับเคลื่อนให้ท่านอาจารย์ได้มีความสุขยิ่งๆ ขึ้นไป ไม่แต่เฉพาะชาตินี้เท่านั้น ดิฉันเชื่อแน่ว่าท่านจะมีความสุขในทุกๆ ภพ ทุกๆ ชาติแน่นอน

ถือเป็นโชคดีของดิฉันอีกอย่างหนึ่งที่ได้มีโอกาสร่วมทำบุญกับท่านอาจารย์อยู่บ้าง เช่น การบวชพระ ทำบุญทอดกฐิน ฯลฯ ท่านสอนว่าการทำบุญที่ได้บุญนั้นตัวเราเองต้องไม่เดือดร้อน น้อยก็ได้ มากก็ได้ แต่ตัวเองต้องไม่

เดือดร้อน ไม่ต้องทำบุญเอาหน้า มีเท่าไรทำเท่านั้นได้บุญเหมือนกันหมด มันอยู่ที่เจตนาและความตั้งใจจริงมากกว่า จึงนับได้ว่าท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์นั้นเป็นผู้มีพระคุณและมีบุญคุณแก่ดิฉันมาก ซึ่งดิฉันจะขอจดจำความมีเมตตาและปรารถนาดีของท่านไว้ในชีวิตนี้ไม่รู้ลืม

ท้ายนี้ขอขอบคุณอาจารย์สมร อริยานุชิตกุล ที่ให้โอกาสดิฉันได้เขียนเรื่องราวดังกล่าวข้างต้นนั้นจากความรู้สึกที่แท้จริงของดิฉัน

สาวิตรี จตุรพรพิทักษ์

26 มี.ค. 54

คำอธิบาย

หนังสือ "ให้มีความสุขในชาตินี้" เป็นคำสอนของอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ ที่สอนลูกศิษย์ที่มาขอศึกษาวิชาพลังจิต เป็นการสอนให้ดำเนินชีวิต**ให้มีความสุขก่อนจึงจะช่วยให้ผู้อื่นมีความสุขได้** อาจารย์ท่านเน้นเสมอว่า การสอนของท่านได้มาจากการปฏิบัติธรรมตามวิธีของท่าน เมื่อได้ผลท่านทบทวนจนมั่นใจว่าถูกต้องตามธรรมของพระพุทธองค์แล้วท่านจึงนำมาสอน มีการรวมพิมพ์เพื่อเผยแพร่ด้วยเมตตาธรรม และเมื่อผู้อ่านได้นำไปปฏิบัติจนเกิดความสุขแล้ว ธรรมทานจึงเกิดขึ้น เป็นความประสงค์ของอาจารย์และศิษย์ที่ต้องการเผยแพร่ ความรู้ที่ถูกต้องเข้าใจง่ายด้วยภาษาที่ใช้ปัจจุบัน และแสดงความคิดเห็นเป็นตัวอย่างการฝึก**คิดเป็น** ต้องการหนังสือเล่มนี้ ติดต่อผู้รวบรวมพิมพ์ โทร. *08-6789-8214*

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

เนื้องอกในสมอง ผ่าถึง 2 ครั้ง

เนื้องอกกลับโตเร็วขึ้นทับประสาทตามองไม่เห็น มารับพลังจิตแล้ว 1 เดือน ตาเริ่มมองเห็นดีขึ้น

ข้าพเจ้านายสุทธิศักดิ์ สุทธิสุนทรวงศ์ อายุ 56 ปี มีเนื้องอกในสมองหุ้มทับประสาทตา ปี 2547 ผ่าตัดเนื้องอกออกไป หลังการผ่าตัดการมองเห็นชัดเจนจนกระทั่งปี 2550 เริ่มมองไม่ชัดเจนเพราะมีเนื้องอกขึ้นที่ตำแหน่งเดิม จึงผ่าตัดครั้งที่ 2 หลังการผ่าตัดครั้งที่ 2 ทำให้ดวงตาด้านขวาไม่สามารถมองเห็น เหลือเพียงตาด้านซ้ายซึ่งมองเห็นครึ่งหนึ่งเพราะอีกส่วนลานสายตาเสีย หลังการผ่าตัดได้พยายามหายาเพื่อหยุดยั้งการโตขึ้นของเนื้องอก มีผู้แนะนำหมอจีน รักษาอยู่ 1 ปี ถึงกันยายน 2551 เนื้องอกกลับโตขึ้น จึงเปลี่ยนมารับประทานยาสมุนไพรไทยที่กาญจนบุรี รักษาตั้งแต่ปลายเดือนตุลาคม 2551 ถึงตุลาคม 2553

ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2553 เริ่มรู้สึกว่าการมองเห็นผิดปกติ ไม่สามารถอ่านหนังสือพิมพ์หรือตัวหนังสือขนาดเล็ก ได้พบแพทย์และตรวจ MRI เดือนมกราคม 2554 ปรากฏว่ามีเนื้องอกขนาด 2 เซนติเมตรหุ้มเส้นประสาทตาแพทย์แนะนำให้ผ่าตัด ได้ถามหมอว่าผ่าตัดแล้วจะหายไหม ได้คำตอบว่า "ผ่าก็บอด ไม่ผ่าก็บอด" ข้าพเจ้าหมดหวัง คิดว่าแล้วจะผ่าไปทำไม

ในระหว่างเดือนมกราคม–ต้นกุมภาพันธ์ 2554 มองเห็นเฉพาะภาพใหญ่ๆ เป็นภาพไม่ชัดเจน จนก่อนไปพบอาจารย์วิชิตเย็นวันศุกร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ 2554 มองเห็นลางๆ พอเช้าวันเสาร์ 19 ก.พ. 54 ที่ไปพบอาจารย์ ข้าพเจ้ามองไม่เห็นอะไรเลย

ได้รับคำแนะนำจากพ่อของลูกศิษย์คนหนึ่งที่เคยป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวต่อมาติดเชื้อในปอดหมดหวังแล้วแต่ลูกศิษย์คนนี้ได้อาจารย์ช่วยให้รอดตายมาได้ให้มารับพลังจิตกับอาจารย์ทุกวันเสาร์และอาทิตย์ จึงมาพบอาจารย์ตั้งแต่วันเสาร์ที่ 19 ก.พ. 54 ขณะที่ตามองไม่เห็นเลย ท่านอาจารย์อธิบายให้ฟังว่าเนื้องอกที่ผ่ามันโตขึ้นและโตเร็วมากกว่าเดิมก่อนผ่าเสียอีกไปกดประสาทตา จึงทำให้ตามองไม่เห็นต้องใช้พลังให้เนื้องอกหยุดโตก่อนแล้วจึงจะค่อยๆ เล็กลง จึงไม่กดประสาทตาก็จะมองเห็นได้ มารับการรักษาพลังจิตประมาณ 1 เดือน การมองเห็นดีขึ้น สามารถเดินไปใกล้ๆ ด้วยตนเอง อาจารย์ท่านช่วยกรุณาและบอกจะค่อยๆ ดีขึ้น เช้านี้มองเห็นแสงสว่างมากขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่เมตตารักษาให้มองเห็น อ่านหนังสือสอนหนังสือได้

สุทธิศักดิ์ สุทธิสุนทรวงศ์

10 เม.ย. 54

คำอธิบาย

การผ่าตัดเนื้องอกไม่ว่าจะเกิดที่ใด หากร่างกายไม่สู้ก็หายได้ หากร่างกายสู้ไม่ยอมแพ้เนื้องอกที่ถูกตัดไป ก็จะกลับงอกขึ้นใหม่โตเร็วกว่าเดิมอีก อาจารย์ท่านเล่าให้ฟังว่า เนื้องอกหรือถุงน้ำในร่างกายของเราเกิดจากร่างกายมีปฏิกิริยาทดแทน เช่น บางคนเครียดมาก ถ้าเป็นหญิง อาจเกิดเนื้องอกที่หน้าอกหรือมดลูก ฯลฯ อาจารย์ท่านเน้นเสมอว่าให้ทิ้งความไม่พอใจ ความพอใจ หรือทั้งสองอย่าง และคิดในทางบวกหรือแง่ดีเสมอ วานท่านตรองดู

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

แพ้ท้องมากอาเจียนบ่อย ฝังเข็ม กินยาจีน ก็ไม่หาย

น้ำหนักลด 6 ก.ก. ผอมไม่มีแรงต้องประคอง มารับพลังจิตครั้งเดียวดีขึ้น มารับครั้งที่ 2 เดินได้เอง ครั้งที่ 3-4 หายเลย

ดิฉันนางธนวรรณ บรรจงประเสริฐ อายุ 28 ปี มีอาการแพ้ท้องรุนแรง ไม่สามารถรับประทานอะไรได้ ผอมอาเจียนตลอดเวลา ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ได้ประมาณ 10 สัปดาห์ ต้องเข้าโรงพยาบาลให้น้ำเกลือถึง 2 ครั้ง ครั้งแรกพักอยู่ 4 วัน ครั้งที่สอง 7 วัน หลังจากนั้นอาการก็ยังไม่ดีขึ้น ที่บ้านจึงพาไปฝังเข็มและกินยาจีนเพื่อให้สามารถทานอะไรได้ และลดอาการอาเจียน แต่การฝังเข็มก็ยังไม่ทำให้อาการดีขึ้น จากการอาเจียนบ่อยๆ ทำให้ดิฉันเริ่มเป็นโรคกรดไหลย้อน และโรคกระเพาะอาหารอักเสบจนน้ำหนักดิฉันลดไป 6 ก.ก. ดิฉันรู้สึกทรมานมาก

แม่ดิฉันจึงแนะนำให้มาหาอาจารย์วิชิต ซึ่งก่อนหน้านี้แม่ดิฉันเคยมารับพลังแล้วเนื่องจากมีอาการเจ็บขา

วันแรกที่ดิฉันมาพบอาจารย์วิชิต เดินแทบไม่ได้ ต้องให้แฟนกับแม่ประคอง เมื่อมารับพลังจากอาจารย์วิชิต อาจารย์วิชิตบอกว่าให้ดิฉันจิบน้ำมนต์บ่อยๆ จะลดอาการลมในกระเพาะเยอะและกรดไหลย้อน ดิฉันทำตามอย่างเคร่งครัดจนเริ่มรู้สึกว่าอาการดีขึ้น 1 สัปดาห์ต่อไปดิฉันเดินทางมาหา

อาจารย์วิชิตเป็นครั้งที่ 2 ครั้งนี้อาการเริ่มดีขึ้นสามารถเดินเองได้ อาจารย์วิชิตให้พลังและบอกให้ดื่มน้ำครั้งละครึ่งแก้วทุกชั่วโมง หลังจากดิฉันรับพลังได้ประมาณ 3-4 ครั้ง อาการแพ้ท้องของดิฉันก็ดีขึ้นตามลำดับจนหายอาเจียนและมีชีวิตสดใสอีกครั้ง ดิฉันขอขอบคุณอาจารย์วิชิตที่กรุณาเมตตาดิฉันทำให้ดิฉันหายจากอาการดังกล่าว ขอบคุณค่ะ

น้องธนวรรณ
10 เม.ย. 54

คำอธิบาย

ความเปลี่ยนแปลงของร่างกาย เมื่อหญิงมีครรภ์เป็นธรรมชาติจะเกิดอาการมากหรือน้อยก็สุดแต่ความรุนแรงของการปรับเปลี่ยนของร่างกายเพื่อรับความเป็นแม่เด็ก การรักษาไม่ว่าจะเป็นแพทย์แผนอะไร ยา หรือการฝังเข็ม อาจจะให้ผลน้อยมาก อาจารย์ท่านบอกว่าต้องอาศัยกำลังใจ หรือพลังจิต ช่วยให้ผู้หญิงมีครรภ์มั่นใจ หรือมีพลังจิตที่เข้มแข็ง ปรับระบบประสาทให้ยอมรับสภาพของร่างกายที่เปลี่ยนแปลง เมื่อใจกับกายได้ดุลยภาพกัน ก็หายแพ้

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

อาเจียนมาก หมอบอกว่ามีท้อง

มาหาอาจารย์ใช้พลังจิตแล้วหายแพ้เลย

ก่อนอื่นดิฉันและครอบครัวต้องขอขอบคุณอาจารย์ประสงค์ที่แนะนำให้มารู้จักอาจารย์วิชิต ตอนแรกเราก็ไม่รู้ว่าอาจารย์วิชิตให้พลังจิต อาจารย์ประสงค์ก็พามาหาอาจารย์วิชิต เราก็มากับอาจารย์ประสงค์ พอมารับพลังจิตกับอาจารย์ก็รู้สึกดี แต่เราก็ไม่ได้มาบ่อยครั้งจนวันหนึ่งอาจารย์ประสงค์บอกว่าในวันที่ 19 มิถุนายน จะเป็นวันเกิดอาจารย์วิชิต จะไปงานวันเกิดอาจารย์หรือเปล่า แฟนก็บอกว่าไปซิ อาจารย์ก็พากันมางานวันเกิดอาจารย์แล้วดิฉันรู้สึกปวดหัว คลื่นไส้ อาเจียน กินอะไรก็ไม่ได้ พอกินอะไรลงไปก็จะอาเจียนออกหมดแล้วตัวของดิฉันเองก็อยู่จนงานเสร็จก็พากันกลับบ้านมาก็ยังไม่หาย แฟนบอกให้ไปหาหมอแต่ดิฉันก็บอกแฟนว่าเป็นโรคกระเพาะเดี๋ยวก็หาย แต่ก็ไม่หายไปทำงานก็ยังอาเจียนกินอะไรไม่ได้เหมือนเดิม ก็เลยไปหาหมอปรากฏว่าดิฉันท้อง พอรู้ว่าตัวเองท้องก็ยังอาเจียนกินไม่ได้ จนน้ำหนักลดลง

พอถึงวันเสาร์ก็ไปหาอาจารย์แต่ดิฉันยังไม่บอกกับอาจารย์ กลับบ้านมาก็อาเจียนเหมือนๆ เดิมอยู่หลายๆ วันจนถึง 1 เดือนก็ยังไม่หาย วันเสาร์ต่อมาก็มาหาอาจารย์อีกแฟนบอกกับอาจารย์ว่าอาจารย์ครับแฟนผมท้องและก็แพ้ท้องมากกินอะไรไม่ได้ กินลงไปก็อาเจียนออกมาหมดเลยครับอาจารย์

พอก่อนกลับบ้านอาจารย์บอกว่าจะไม่แพ้แล้วนะจะกินได้ปกติจะแข็งแรงทั้งแม่และลูก พอดิฉันกลับบ้านมาก็ไม่มีอาการแพ้และอาเจียน

อีกเลย พอเสาร์ต่อมาไปหาอาจารย์บอกกับอาจารย์ว่า ดิฉันไม่แพ้และอาเจียนแล้วค่ะ อาจารย์ก็จะให้คำอวยพรเสมอว่า แข็งแรงทั้งแม่และลูก

สุดท้ายขอให้อาจารย์วิชิตจงมีแต่ความสุข ความเจริญ สุขภาพแข็งแรงและมีความสุขตลอดไป

กาญจนา โทน้อย
และครอบครัว
18 ก.ย. 53

คำอธิบาย

หญิงรายนี้มีอาการแพ้โดยไม่ทราบว่ามีท้อง แม้รู้แล้วก็ยังมีอาการแพ้ คือสู้การปรับเปลี่ยนเพื่อจะรับสภาพของความเป็นแม่เด็กไม่ได้ เมื่อได้รับพลังจิตเพิ่มขึ้น จนสามารถรับสภาพความเปลี่ยนแปลงของร่างกายได้แล้ว ก็เกิดดุลยภาพระหว่างใจกับกาย ร่างกายก็เข้าสู่ภาวะเปลี่ยนแปลงไปเพื่อความเป็นแม่โดยไม่เกิดอาการแพ้

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

พี่สาวตกจากหลังคาบ้าน ปวดหลัง รักษา 3-4 เดือนไม่หาย

ยังเกิดอาการความจำเสื่อม
รับพลังแล้วเดินขึ้นบันไดได้ ความจำปกติ
พาพี่สาวเป็นพาร์กินสันมารับพลังก็ดีขึ้น

ดิฉันพาพี่สาวซึ่งตกจากหลังคาบ้านมารับพลังจิตจากอาจารย์วิชิตจากการแนะนำของเพื่อนบ้าน เพื่อนบ้านของดิฉันเคยทำงานหนักจนปวดหลังเดินไม่ได้ ต่อมาดิฉันเห็นเขาเดินได้เป็นปกติ จึงสอบถามเขาว่าไปรักษาที่ไหน เขาบอกว่าไปรักษาแบบรับพลังจิตจากอาจารย์วิชิตแล้วร่างกายก็ค่อยๆ ดีขึ้นจนเดินได้เป็นปกติ โดยที่ไม่ต้องกินยาแผนปัจจุบันอีกเลย กินแต่กล้วยน้ำว้ากับน้ำที่รับพลังจิตมา ก่อนหน้านั้นรักษากับหมอแผนปัจจุบันและรักษาแบบนวดก็ไม่ดีขึ้น ดิฉันฟังแล้วสนใจมาก เขาจึงให้หนังสือที่พิมพ์เนื่องในวันเกิดของอาจารย์วิชิตมาให้อ่าน บอกว่าอ่านแล้วถ้าสนใจให้โทรไปขออนุญาตอาจารย์ก่อน แล้วเขาจะเขียนแผนที่บ้านอาจารย์ให้ **พี่สาวดิฉันตกจากหลังคาบ้านเดินไม่ได้รักษากับหมอที่โรงพยาบาลประมาณ 3-4 เดือนแล้วก็ยังปวดหลังอยู่ เดินไม่ค่อยได้ นอนมาก จนตอนหลังความจำไม่ดี จำเรื่องปัจจุบันไม่ค่อยได้ ลูกๆ ตกใจมาก ดิฉันจึงพาพี่สาวมารักษากับอาจารย์วิชิต ปัจจุบันพี่สาวดิฉันเดินดีขึ้นมาก ขึ้นบันไดบ้านก็ได้ ความจำก็เริ่มดีขึ้นไม่ได้ไปหาหมอแผนปัจจุบันอีกเลย ยาก็ไม่ได้กิน พี่สาวอีกคนผ่าตัดแล้วร่างกายไม่แข็งแรง แขนขาไม่มีแรง หมอบอกว่าเป็นพาร์กินสันต้องกินยาตลอด พี่สาวไม่อยากกินยาจึงติดตามมารับพลังจิตจากอาจารย์ด้วย ก็มีอาการ**

ค่อยๆ ดีขึ้น และพี่สาวอีกหลายคนก็ขอมารับพลังจิตด้วย อาจารย์วิชิตมีเมตตาสูงมาก ยินดีให้พลังจิตกับทุกคนที่มาขอให้ท่านรักษาโดยไม่เลือกปฏิบัติ ถ้ามีปัญหาอะไรก็เรียนถามและขอคำแนะนำจากอาจารย์ได้ อาจารย์จะแนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรให้ แนะนำวิธีทำบุญที่ถูกต้องเพื่อแก้ปัญหาให้เราได้ ท้ายนี้ขออำนาจของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ช่วยดลบันดาลให้อาจารย์สมปรารถนาในทุกสิ่งที่มุ่งหวัง ขอให้อาจารย์สุขภาพแข็งแรง ได้ช่วยเหลือคนมากๆ ตามที่อาจารย์ปรารถนา บุญบารมีของอาจารย์ก็จะได้สูงยิ่งๆ ขึ้น

กราบขอบพระคุณอย่างสูงในความเมตตาของอาจารย์

สุรางค์ มุกดาแสงสว่าง

10 เม.ย. 54

คำอธิบาย

โรคภัยไข้เจ็บทั้งหลายที่เกิดจากความผิดปกติของร่างกาย จะเป็นเพราะเหตุภายนอกหรือความเสื่อมของร่างกาย หรือโรคร้ายแรงที่ยังหาสาเหตุไม่พบ ท่านอาจารย์ท่านอธิบายว่า เนื่องจากธาตุทั้ง ๔ คือ ดิน น้ำ ไฟ ลม ซึ่งประกอบเป็นตัวคนไม่สมดุล หากได้รับพลังจิตแล้ว ขบวนการต่อสู้เพื่อมีชีวิตรอดอยู่ ทำงานเต็มที่ ธาตุทั้ง ๔ อยู่ในภาวะสมดุล โรคภัยไข้เจ็บก็หายไป

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

เด็กออทิสติค เป็นโรคโคลิคด้วย

ร้องไห้มากไม่หยุดครั้งละนาน 3-4 ชั่วโมง
วันหนึ่งร้องอยู่ถึง 60-70% กรีดร้อง กลัวสารพัด ฯลฯ
รักษาแผนปัจจุบันไม่ดีขึ้น ทุกข์มาก มารับพลังจิตแล้ว
หยุดร้องไห้ หยุดกรีดร้อง ครอบครัวหายทุกข์

ข้าพเจ้านางณัฐิมา เอี่ยมศิริเจริญ ขอร่วมถ่ายทอดประสบการณ์จากปัญหาที่ได้ประสบเกี่ยวกับลูกสาวชื่อ ด.ญ.รวิสรา เอี่ยมศิริเจริญ ผู้ป่วยเด็กออทิสติก และโรค Congenital Diaphragmatic Hernia อายุ 5 ขวบ 9 เดือน ยังไม่สามารถเข้าโรงเรียนตามปกติได้ มีปัญหาด้านร่างกาย อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ ก่อนที่จะได้มาพบกับท่าน อ.วิชิต วิสิทธวงศ์ ข้าพเจ้าต้องเจอกับปัญหาที่ทุกข์มาก ไม่สามารถอธิบายให้ใครเข้าใจได้ ไม่มีใครช่วยได้ รวมถึงหาทางแก้ไขก็ไม่ได้ แทบจะทนกับปัญหาตอนนั้นไม่ได้

ข้าพเจ้าได้ทราบเรื่องการรักษาด้วยพลังจิตของ อ.วิชิต จากคุณอั้ง พยาบาลที่โรงพยาบาลรามาธิบดี ซึ่งลูกสาวรักษาอาการป่วยอยู่ คุณอั้งเป็นบุคคลที่มีบุญคุณกับครอบครัวของข้าพเจ้ามาก คุณอั้งได้แนะนำข้าพเจ้าให้พาลูกมารับพลังจิตตั้งแต่อาการทางร่างกายดีขึ้น สามารถถอดออกซิเจนที่ช่วยในการหายใจได้แล้ว แต่เนื่องจากข้าพเจ้าและลูกยังมีวิบากกรรมจึงไม่สามารถมาพบได้ในขณะนั้น ทุกครั้งที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาลรามาธิบดี คุณอั้งจะเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้ฟัง และต้องการให้ข้าพเจ้าพาลูกมาพบกับท่าน อ.วิชิต เพื่อรักษาอาการของโรคออทิสติกที่มีมากในตอนนั้น

จนมาถึงช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นช่วงเวลาที่โหดร้ายกับครอบครัวของข้าพเจ้ามาก ช่วงเวลาหนึ่งซึ่งการรักษาของแพทย์ปัจจุบันไม่สามารถบรรเทาอาการของลูกได้ ทุกคนในครอบครัวทุกข์มากไม่รู้จะพึ่งใคร **อาการของลูกเป็นอาการร้องไห้อย่างไม่มีเหตุผล ร้องเหมือนเด็กอายุยังไม่ถึง 1 ขวบ ที่เรียกว่าโรคโคลิค ทำยังไงก็ไม่หยุด ร้องมาก ร้องนาน 3-4 ชม.ต่อครั้งที่ร้อง เวลาร้องไห้มากๆ จะหายใจไม่สะดวก** จะมีน้ำมูกสะสมในโพรงจมูก เสมหะในคอลูกจะพยายามไอเพื่อที่จะให้อาเจียนออกมา บางครั้งไอจนหน้าเขียวก็ยังไม่สามารถอาเจียนเอาเสมหะออกได้ ต้องใช้ออกซิเจนพ่นยาขยายหลอดลมเพื่อให้เสมหะละลายไหลลงคอเองได้ เขาถึงจะไม่ทรมาน **ช่วงเวลาที่ร้องไห้ในแต่ละวันประมาณ 60-70% และนอกจากอาการร้องไห้ที่พ่อและแม่ไม่รู้สาเหตุแล้ว ยังมีอาการร้องที่มีสาเหตุมาจากเสียงดังต่างๆ โทรทัศน์ วิทยุมอเตอร์ไซค์ เครื่องดูดควัน เครื่องดูดฝุ่น** เหมือนกับว่ารับสภาพแวดล้อมเหมือนเด็กทั่วไปไม่ได้ และสิ่งที่ทำให้คิดว่าไม่ปกติอีกอย่างหนึ่งคือ**การตื่นกลัวลุกลี้ลุกลน กรีดร้อง เหมือนมีอาการทางจิต** พาไปพบหมอเด็กแถวบ้านคุณหมอจ่ายยาให้สงบและหลับได้ ยาเป็นประเภทเดียวกับที่จ่ายให้กับคนไข้จิตเวช ชื่อยา HALDOL แต่เมื่อกินยาแล้วเป็นเวลา 3-4 ชั่วโมงถึงจะหลับช่วงที่หลับก็หลับแค่ชั่วโมงเดียว แต่ก่อนที่จะหลับข้าพเจ้าสงสารลูกมากลูกมีแรงร้องเหมือนลูกแมว ร้องค่อยลงแต่ไม่หยุด เหมือนเป็นการกดปุ่มให้ค่อยลงเท่านั้น ยิ่งทำให้ข้าพเจ้ากลัว เพราะถ้ามีอาการทางจิตก็ยิ่งจะทำให้การดูแลยิ่งยากเข้าไปอีก รวมถึงการเรียนรู้ การพัฒนาด้านอื่นๆ ด้วย ในช่วงเวลากลางคืนที่สมองของเด็กต้องการการพักผ่อนจากการนอน ลูกก็ชอบตื่นขึ้นมาร้องไห้ในช่วงเวลาประมาณตีหนึ่งครึ่งถึงตีสอง ร้องไห้มากๆ ร้องนาน

ข้าพเจ้าพาลูกมาพบ อ.วิชิตในวันที่ 21 สิงหาคม 53 **หลังจากรับพลังจิตข้าพเจ้ามีความสุขและเหมือนมีกำลังใจดีขึ้นมาอีกครั้ง** ท่านอาจารย์บอกกับครอบครัวของเราว่าจะพบการเปลี่ยนแปลงในตัวลูกหลังจากมารับพลังจิตในครั้งที่ 4 แต่เพียงแค่ครั้งแรก วันนั้นกลับมาตอนเย็นลูกไม่ร้องไห้เหมือนทุกวัน ช่วงกลางดึกไม่ตื่นเหมือนเคย ข้าพเจ้าและครอบครัวดีใจมาก ถึงแม้ว่า

อาการร้องไห้ยังไม่หมดซะทีเดียว ช่วงเช้า ช่วงกลางวันที่มีอาการข้าพเจ้าสามารถดูแล ปลอบประโลมให้เงียบได้ไม่ยาก พอหลังจากมารับพลังจิตครั้งที่ 2 การร้องไห้ยังมีบ้างประปรายสามารถคุมได้ ไม่ผิดปกติเหมือนก่อน จนกระทั่งการมารับพลังจิตในครั้งที่ 7 ข้าพเจ้ากลับมาเจอลูกร้องไห้ในลักษณะเดิมอีก ก็มีการเล่าอาการให้ อ.วิชิตฟัง อ.บอกว่า หลังจากรับพลังจิตไปแล้วช่วงหนึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นช่วงที่สมองมีการปรับสมดุลให้เข้าที่เข้าทาง และลูกก็จะนิ่งขึ้น รับสภาพต่างๆ ได้ดีขึ้น เพราะการไม่นิ่งจะไม่สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ จะเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้วก็จะหายเอง ไม่ต้องตกใจ มีอาการอยู่ประมาณ 1 อาทิตย์ก็หายตามที่ อ.บอก นิ่งขึ้น กลัวเสียงดังจากสิ่งรอบตัวน้อยลง การรับรู้ดีขึ้น เริ่มชอบฟังเสียงดนตรี เสียงเนื้อร้องของเพลง ดูโทรทัศน์บ้าง ชอบดูโฆษณาเด็ก ไม่ปีนป่ายขึ้นที่สูง หลังมารับพลังจิต ครั้งที่ 10 น้องนิ่งขึ้น ฟังคำสั่งได้ดีขึ้น ไม่ซนไปเรื่อยๆ แบบไม่มีจุดหมาย อ.วิชิตบอกกับครอบครัวเราอีกว่า ตอนนี้น้องจะดื้อขึ้น จะดูแลยากหน่อยเพราะจะสามารถรับรู้ได้ทุกอารมณ์ ตอนแรกๆ ก็ยังไม่มีอาการ ประมาณ 6 วันก็เริ่มสังเกตอาการว่าจะเริ่มดื้อจะไม่ค่อยทำตาม คือ ห้ามก็ไม่หยุด ถูกดุก็ร้องไห้ เหมือนเด็กปกติที่เอาแต่ใจตัวเอง แต่ก็สามารถปรับอารมณ์ให้เป็นปกติได้ ถึงวันนี้อาการร้องไห้มากๆ แบบผิดปกติไม่เกิดขึ้นแล้ว ทำให้พวกเราทุกคนที่บ้านสามารถนอนหลับเป็นปกติเฉกเช่นคนทั่วไปได้ และข้าพเจ้าคิดว่าน้องพร้อมที่จะกลับมาเรียนรู้ฝึกฝนพัฒนาตัวเองตามระบบของเด็กพิเศษได้ในเวลาอันใกล้นี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่าน อ.วิชิตมาก ซึ่งไม่สามารถบรรยายมาเป็นคำพูดได้ ได้แต่ขอบารมีขององค์พระศรีรัตนตรัยจงคุ้มครองและดลบันดาลให้ อ.วิชิตมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีความสุขและเป็นที่พึ่งของผู้ประสบความทุกข์ยากตลอดไป

ณัฐมา เอี่ยมศิริเจริญ

26 มี.ค. 54

โรคภูมิแพ้ ปวดท้อง และคันผิวหนัง

พระแนะนำให้มารับพลังจิต

อาการเหลือน้อยมากมีความสุข แข็งแรง

ดิฉันป่วยเป็นโรคภูมิแพ้และปวดท้อง เป็นเรื้อรังมานานนับ 10 ปี อาการที่เป็นก็เป็นๆ หายๆ กินยาหาหมออยู่ตลอด ประมาณปี 2551 อาการปวดท้องเริ่มรุนแรงขึ้น จึงได้ไปหาหมอตรวจโดยส่องกล้องที่ลำไส้ กระเพาะอาหาร และหลอดอาหาร ผลการตรวจหมอบอกเป็นโรคกรดไหลย้อน และยังมีโรคภูมิแพ้รวมเข้ามาอีก ซึ่งอาการภูมิแพ้เหมือนเป็นริดสีดวงจมูกจะมีอาการคันจมูก น้ำมูกไหล คัดจมูก บางทีก็มีคันตามผิวหนังด้วยซึ่งเป็นทุกข์ทรมานมาก โรคภัยไข้เจ็บทำให้ดิฉันวิตกกังวลไปต่างๆ นานา มีความเครียดขึ้นมาอีก เบื่อหน่ายชีวิตและตัวเองไม่รู้จะทำอย่างไร ท้อแท้มาก ต่อมา ดิฉันได้รับการแนะนำจากพระอาจารย์ท่านหนึ่งที่ดิฉันเคารพนับถืออยู่ให้มารับการรักษา โดยมารับพลังจิตจากอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ (พระอาจารย์ท่านนี้เคยมีโยมอุปัฏฐากมารับพลังจิตจากอาจารย์ จึงได้แนะนำให้ดิฉันมารับการรักษา) ดิฉันได้ไปรับพลังจิตจากอาจารย์วิชิตเมื่อเดือนสิงหาคม 2552 ท่านได้เมตตาเริ่มต้นรับการรักษาโดยจับมือตรวจและบอกให้มารักษา 6 เดือน ดิฉันมารับพลังจิตเรื่อยมา มีกำลังใจดีขึ้น อาการเจ็บป่วยยังไม่หายหมดแต่ก็ลดน้อยลงมาก มีความสุข แข็งแรงดี

ดิฉันขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์วิชิต และลูกศิษย์ของอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความเมตตาแก่ดิฉัน ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยจงดลบันดาลให้อาจารย์และครอบครัว รวมทั้งลูกศิษย์ของอาจารย์ทุกท่านมีความสุข ความเจริญตลอดไป

ปราณี วรรณโณภาส

29 พ.ค. 53

ภรรยามีปัญหากับนาย
เครียดจนกินไม่ได้นอนไม่หลับ

จิตใจไม่สบาย เมื่อมารับพลังจิตแล้ว ทำตามคำแนะนำ ทุกอย่างดีขึ้น คุณแม่ไม่สบายเข้าโรงพยาบาล เอาน้ำพลังจิตไปให้กิน และเช็ดตัว หายกลับบ้านได้

ผมและภรรยาได้เข้ามารับพลังจิตจากท่านอาจารย์วิชิต โดยได้รับคำแนะนำจากญาติผู้พี่ของภรรยา ให้มารับพลังจิตเนื่องจากในขณะนั้นภรรยาผมมีปัญหากับหัวหน้าในที่ทำงาน จนมีอาการกินไม่ค่อยได้ นอนไม่ค่อยหลับ จิตใจไม่สบายเป็นอย่างมาก แต่หลังจากได้มาพบอาจารย์วิชิตและรับพลังจิต โดยได้รับคำแนะนำในการดำเนินชีวิต รวมทั้งรับประทานกล้วยน้ำว้าและดื่มน้ำที่ได้รับพลังจิตจากท่านอาจารย์วิชิตโดยต่อเนื่องแล้วชีวิตทั้งกายและใจก็เริ่มดีขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างภรรยาผมกับหัวหน้างานที่ผ่านมา ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงและโยกย้ายกันไปตามลำดับของชีวิตที่ผ่านไปตามทางของแต่ละคนไปแล้ว ปัจจุบันกายและใจของภรรยาผมก็ดีขึ้น และก็ยังคงมารับพลังจิตจากท่านอาจารย์เป็นประจำทุกอาทิตย์

ต่อมาเมื่อราวปลายเดือนตุลาคม 2553 มารดาผม (อายุ 77 ปี) ป่วยกะทันหันต้องเข้าโรงพยาบาล คุณหมอพบว่าเส้นเลือดหัวใจตีบ จึงต้องรีบเข้ารับการผ่าตัดเส้นเลือดหัวใจ 1 เส้นก่อน และหากอาการดีพอก็จะทำการผ่าตัดเส้นต่อไป ซึ่งเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2553 คุณหมอได้นัดให้ไปผ่าตัดอีก 1 เส้น ปรากฏว่าการทำครั้งนี้มีอาการไม่สู้ดี การขับถ่ายไม่ดี ต้องต่อ

สายปัสสาวะ การอุจจาระก็ไม่สะดวก ต้องอยู่ในความดูแลของคุณหมอที่โรงพยาบาล เป็นที่กังวลกับผมและน้องๆ เป็นอย่างมาก ผมและภรรยาจึงได้หารือกันว่าน่าจะขออนุญาตเรียนขอให้ท่านอาจารย์วิชิตช่วยมารดาผมในวันที่เราทั้ง 2 คนไปรับพลังจิตจากท่านอาจารย์วิชิต (ปกติเราจะไปรับพลังจิตจากท่านอาจารย์วิชิตทุกสัปดาห์) ดังนั้นเมื่อวันไปรับพลังจิต ผมจึงได้เรียนกับท่านอาจารย์วิชิตว่ามารดาผมป่วย จะขอให้ท่านอาจารย์วิชิตช่วยให้พลังจิตและจะขอนำน้ำและกล้วยน้ำว้าที่ผมนำมาไปให้มารดาผมรับประทาน เมื่อท่านอาจารย์วิชิตรับทราบท่านก็บอกผมว่าให้นำกล้วยและน้ำนี้ไปให้รับประทานและให้ใช้ผ้าชุบน้ำเช็ดหน้าแล้วจะดีขึ้น ผมจึงรีบนำกล้วยและน้ำที่ได้รับพลังจิตนี้ไปดำเนินการตามที่ท่านอาจารย์วิชิตแนะนำที่โรงพยาบาลที่มารดานอนป่วยอยู่ทันที พร้อมให้มารดาผมได้รับทราบว่าเป็นน้ำและกล้วยที่ได้รับพลังจิตมา ขอให้ท่านระลึกถึงพลังจิตที่ได้รับมานี้ด้วย และเมื่อผมกลับมาที่บ้านแล้ว ในตอนค่ำได้โทรไปหาน้องสาวที่เฝ้าไข้ ซึ่งน้องสาวบอกว่ามารดาผมสามารถถ่ายอุจจาระได้เองแล้ว (เดิมยังไม่สามารถถ่ายเองได้ต้องใช้วิธีสวน ซึ่งสวนก็ไม่ถ่าย) ผมจึงกำชับน้องสาวให้มารดาผมทานน้ำและกล้วยให้ได้สม่ำเสมอ หลังจากนั้นอีก 1 สัปดาห์ ผมก็มารับพลังจิตและรายงานให้ท่านอาจารย์วิชิตทราบ ซึ่งท่านก็บอกว่า “จะดีขึ้น” ตอนนี้มารดาผมได้ออกจากโรงพยาบาลและมาอยู่บ้านท่านแล้ว อาการดีขึ้นแต่ก็ยังไม่สามารถเดินเหินได้เหมือนเดิม เนื่องจากขายังไม่มีแรง และก็ยังต้องใส่สายปัสสาวะอยู่ คุณหมอแนะนำให้ทำกายภาพบำบัด และนัดจะถอดสายปัสสาวะออกในอีก 1 อาทิตย์ข้างหน้า ผมก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่า พลังจิตที่ได้รับจากท่านอาจารย์วิชิตจะช่วยให้มารดาผมหายป่วยและมีชีวิตที่เป็นปกติเหมือนเดิมโดยเร็ว ทั้งนี้ก็ต้องขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในความเมตตากรุณาของท่านอาจารย์วิชิตที่มีต่อผมและครอบครัวตลอดมา

ประยูร

15 ธ.ค. 53

ได้เห็นกับตาตนเองว่า มีคนมารับพลังจิตมากมาย

ไม่เสียเงินทอง ไม่เจ็บตัว ใช้เวลานิดเดียว
พูดคุยกับผู้ป่วยที่หมดหวังแล้ว ทุกคนบอกว่า มารับพลัง
แล้วดีขึ้นมาก ใจสบาย ร่างกายดีขึ้นอย่างอัศจรรย์
นี่คือพลังจิตมหัศจรรย์ของอาจารย์วิชิต

ดิฉันได้พบเห็นกับตาทุกครั้งที่ตามญาติไปรับพลังจิต สงสัยว่าทำไมคนมากมายเช่นนี้ นี่ถ้าเป็นโรงพยาบาลเก็บเงินคนที่ไปคงรวยมากที่เดียว แต่นี่ท่านอาจารย์วิชิตไม่เรียกค่าตอบแทนใดๆ (ค่ารักษา) ไม่มียา ไม่ต้องทำอะไร ไม่เสียเวลา (เวลาสั้นมาก จนไม่น่าเชื่อว่าจะหาย แต่ญาติดิฉันหายจากมะเร็งเต้านมจึงตามมาดูให้เห็นความจริงกับสายตาตนเอง) ไม่เจ็บตัว ไม่เสียเงินทอง ท่านอาจารย์ยังสอนการรู้จักใช้ชีวิตให้มีความสุข การทำบุญที่ถูกวิธี ดิฉันคิดว่าเราต้องหมั่นทำบุญเสมอๆ ไม่ต้องรอให้ป่วยหนัก หรือมีปัญหามากๆ แล้วยอมจ่ายเงินมากมายเพียงใดก็ยอม ดิฉันคิดว่าไม่ได้ผลเพราะจิตเราไม่ดี เหมือนแลกเปลี่ยน แต่เราควรทำด้วยจิตที่ดีอยากสั่งสมบุญไปเรื่อยๆ การขออนุญาตทำบุญที่บ้านท่านอาจารย์วิชิตก็เป็นการทำให้ตนเองกลับเป็นภาระที่ท่านต้องนำไปทำให้เรา บุญคุณของท่านมากมายเหลือเกิน จิตของท่านมีเมตตาสูงยิ่งเหมือนที่ดิฉันได้ยินมาจริงๆ

ดิฉันได้พูดคุยกับผู้ไปรับพลังจิต ส่วนใหญ่เป็นมะเร็งหรือโรคสมอง ฯลฯ ที่มีอาการมากหรือไม่มีหวังแล้ว แต่ทุกคนก็บอกว่า มาพบท่านอาจารย์

วิชิตแล้วดีขึ้นมาก ใจสบาย ร่างกายดีขึ้นอย่างอัศจรรย์ ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อ เพราะมันเป็นความจริง ท่านอาจารย์อธิบายให้เราฟังง่ายๆ เห็นภาพชัดเจน บางคนว่าอาจารย์ทำให้ผู้เจ็บป่วยมีกำลังใจ ดิฉันว่ามันก็ถูก แต่ลำพังกำลังใจเราอย่างเดียวไม่พอแน่ ก็ใครๆ ก็ให้กำลังใจมากมาย แล้วทำไมไม่ดีเลย นี่เพราะพลังจิตมหัศจรรย์ของท่านอาจารย์วิชิต แม้ท่านจะบอกว่าท่านไม่ได้รักษาเราก็ตาม บุญคุณที่ท่านอาจารย์ช่วยเหลือผู้ทุกข์ยากมากมายด้วยเมตตาจิต ขอคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์โปรดดลบันดาลให้ท่านอาจารย์วิชิต และครอบครัวมีความสุข สุขภาพแข็งแรง อายุยืนยาว เป็นมิ่งขวัญของเหล่าลูกศิษย์ตลอดไปด้วยค่ะ

25 ธ.ค. 53

คำอธิบาย

อาจารย์พูดเสมอว่า อย่าเพิ่งเชื่อ มารับพลังจิตแล้ว โรคภัยไข้เจ็บหาย หรือจิตใจสบายขึ้น สมองโล่งขึ้น แล้วจึงค่อยเชื่อ **การใช้พลังจิตของท่านจึงรวดเร็วมาก ไม่มีพิธีรีตรอง** ท่านเอาคาถาเงินหรือทองบริสุทธิ์แตะที่หัวนิดเดียว คนส่วนมาก **ติดพิธีไปครั้งแรกจึงไม่ยอมเชื่อว่าจะหาย ยิ่งเห็นเอามือแตะขวดน้ำ หรือกล้วย แล้วจะมีพลังจิตได้อย่างไร** เมื่อหายแล้วจึงยอมเชื่อ วานท่านตรองดู

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

เป็นโรคกระดูกพรุน หมอนรองกระดูกเคลื่อน

เจ็บปวดมาก *10* เดือนเปลี่ยนหมอ *5* คน
มารับพลังจิตเพียง *10* ครั้ง หายเลย

ความทรมานจากโรคกระดูกพรุนและการรักษาของดิฉันเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2552 คือประมาณปีครึ่งมาแล้วดิฉันกำลังจัดกระเป๋าเดินทางไปมาเลเซีย เพียงก้มๆ เงยๆ เอี้ยวซ้ายขวาก็เจ็บแปลบที่กระดูกสันหลังตรงก้นกบ ต้องหยุดนอนราบอยู่พักใหญ่ แต่เนื่องจากน้องสาวมาจากอเมริกาและซื้อทัวร์ไว้เรียบร้อยแล้ว จึงตัดสินใจเดินหน้าต่อไป และเตรียมยาแก้ปวดไปด้วย เนื่องจากบางครั้งเราต้องลากกระเป๋าเองจึงเริ่มปวด และปวดมากขึ้นโดยเฉพาะตรงก้นกบ เมื่อใดที่เขาหยุดพักกันเราต้องยืนขาเดียวยันไว้ ยาแก้ปวดเท่าใดก็เอาไม่อยู่

กลับมาเมืองไทยรีบไปหมอที่คลินิก ผลจากการเอกซเรย์กระดูก **หมอแจ้งว่าหมอนรองกระดูกเคลื่อน** ให้ดึงหลังและยามาทานก็ทุเลาไปได้บ้าง ครั้นยาหมดก็ปวดอีก รักษาอยู่อย่างนี้สามเดือนจึงตัดสินใจมารักษาที่โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่งตั้งแต่ 10 กุมภาพันธ์ จนถึง 10 ธันวาคม 2553 **ช่วงเวลาสิบเดือนนี้เปลี่ยนหมอรักษาถึง 5 ท่าน เพราะยาของแต่ละท่านมีผลข้างเคียงมาก** เช่น ยาของหมอคนแรกทานแล้วเวียนศีรษะเหลือเกินทนรับประทานจนวันหนึ่งตื่นนอนเช้ามีอาการชาที่ขาลงมาถึงปลายเท้า ปวดแสบปวดร้อนที่แก้มก้นและกลางก้นกบ ก่อนนั้นนั่งไม่ปวดแต่พอทานยากลับปวดจนถึงแผ่นหลัง

หมอคนต่อมาสั่งตรวจ MRI แล้วให้ยา กลับยิ่งเวียนศีรษะหนักขึ้นไปอีก **ทนไม่ไหวเปลี่ยนหมอ** คราวนี้ให้ทำอัลตร้าซาวด์เช็คเส้นประสาทและ

กล้ามเนื้อ ซึ่งผลออกมาปกติ แต่เจ็บที่หลังอยู่อย่างนั้น หมอก็สั่งฉีดยาเข้าไขสันหลังอีก 5 เข็ม อาการก็ไม่ดีขึ้น คราวนี้ดิฉันเปลี่ยนมาหาหมอชำนาญโรคกระดูกโดยตรง สั่งเอกซเรย์อีกพบว่า **กระดูกสันหลังข้อที่ 4 และ 5 เริ่มผุ และเคลื่อน เมื่อขยับตัวกระดูกจะเคลื่อนไปถูกหมอนรองกระดูกทำให้เจ็บปวด**

หมอเสนอวิธีรักษาสองวิธี วิธีที่หนึ่ง ทานยาไปเรื่อยๆ แต่จะไม่หายขาด วิธีที่สอง **ผ่าตัดใช้เหล็กดามกระดูก** ซึ่งวิธีนี้จะหายขาด แน่นอน ที่สุดดิฉันไม่ประสงค์จะรับการผ่าตัด จึงทานยามาเรื่อยๆ หมดก็ไปรับยามาอีก อาการก็ทรงและทรุดทั้งมีผลข้างเคียงจากยารักษากระดูกหลายประการ

ในเดือนธันวาคม 2553 พี่สะใภ้ของดิฉันส่งหนังสือชื่อ "บันทึกของผู้ที่พ้นทุกข์และหายจากโรคภัยไข้เจ็บโดยมารับพลังจิตจากอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์" มาให้อ่าน และบอกว่าถ้ามีศรัทธาก็จะขออนุญาตท่านอาจารย์พามาพบ ดิฉันศรัทธาในทันที และได้เริ่มมากราบขอรับพลังตั้งแต่วันที่ 11 ธันวาคม 2553 เป็นต้นมา จน ณ วันนี้ วันที่ 12 มีนาคม 2554 รวม 10 ครั้งแล้ว ทุกครั้งที่ท่านให้พลัง ท่านก็จะพูดว่า **"หายไม่ต้องผ่าตัดหรอก"** และวาจาของท่าน**ก็เป็นวาจาศักดิ์สิทธิ์ เพราะเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2554** หมอได้สั่งเอกซเรย์อีกครั้ง พบว่ากระดูกข้อที่ 4 และ 5 ก็ยังเสื่อม ผุ และเคลื่อนเล็กน้อย จะไม่กลับเข้าที่ แต่วินิจฉัยแล้วว่าจะดีขึ้นได้ด้วยการออกกำลังกายและทานยา **ไม่ต้องผ่าตัดแน่นอน** ดิฉันรับยามาทานต่อ ออกกำลังกายท่าที่หมอสั่ง**ที่เหนือกว่าอื่นใดดิฉันมั่นใจว่า เพราะการที่ดิฉันได้รับพลังจากท่านอาจารย์วิชิตอย่างสม่ำเสมอทำให้ผลเอกซเรย์ออกมาดีเกินคาด ขณะนี้ความเจ็บปวดของดิฉันหายไปแล้ว เหลือแต่ยังรู้สึกขัดๆ อยู่บ้างเท่านั้น**

ดิฉันขอขอบพระคุณท่านอาจารย์วิชิตและทุกท่านที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างสูง ขอบุญกุศลที่ท่านได้ช่วยเหลือผู้ทุกข์ร้อนติดต่อกันมาเป็นเวลายาวนาน ส่งผลคุ้มครองท่านอาจารย์และทุกๆ ท่านให้มีแต่ความสุขกายสุขใจ ยิ่งๆ ขึ้นตลอดไป

ด้วยความเคารพรัก

12 มี.ค. 54

แม่ปวดหลัง ตัวเองเป็นโรคภูมิแพ้ ไซนัส เป็นหวัด

เป็นหวัดเกือบทุกเดือน รับพลังแล้วทุเลาไม่ต้องกินยา แม่ปวดหลังก็หาย เดินตัวตรงกว่าคนอายุเท่ากันเสียอีก

ผมนายไพบูลย์ โพธิธนาสิทธิ์ อายุ 36 ปี ได้พาคุณแม่ชื่อนางสมใจ แซ่ลิ้ว มาขอรับพลังท่านอาจารย์วิชิต ซึ่งป่วยเป็นโรคปวดหลัง และตัวผมก็มีอาการของโรคภูมิแพ้ ไซนัส เป็นหวัดง่าย ปีหนึ่งๆ เป็นหวัดเกือบทุกเดือน หลังจากที่ผมได้มารับพลังพร้อมคุณแม่เป็นเวลา 6 เดือน อาการภูมิแพ้ของผมก็ดีขึ้น จากคนที่เป็นหวัดบ่อยเกือบทุกเดือน อาการหวัดค่อยๆ ห่างออกไป จากประมาณ 6 เดือนครั้งหนึ่ง จนปัจจุบันผมรับพลังมาเกือบ 1 ปีแล้ว **อาการหวัดเจ็บคอก็ไม่เป็นเลย อาการภูมิแพ้จมูกก็ทุเลาลงไปอย่างมาก โดยไม่ได้หาหมอไม่ได้กินยาเลย ปกติก่อนหน้านี้ผมจะหาหมอเนื่องจากภูมิแพ้ หวัด เจ็บคอทุกเดือน ตอนนี้ผมมีสุขภาพแข็งแรงขึ้นกว่า**แต่ก่อนมาก หวัดก็ไม่เป็น ไซนัสก็ไม่มีอาการ อากาศเปลี่ยนแปลงเดี๋ยวหนาว ร้อน ฝน **ผมก็ไม่เป็นหวัด คุณแม่ที่มีอาการปวดหลังก็เดินตัวตรงกว่าคนที่มีอายุเท่ากันเสียอีก ปัจจุบันผมและครอบครัวก็ยังคงเดินทางมารับพลังกับอาจารย์วิชิตทุกอาทิตย์ อาทิตย์ละ 1 ครั้ง** และก็ได้แนะนำผู้ที่มีความทุกข์กับโรคภัยที่แพทย์แผนปัจจุบันรักษาไม่หาย **ให้มาพบกับท่านอาจารย์วิชิต หลายท่านแล้วต่างก็มีอาการทุเลาลง**

นับเป็นบุญของผมที่ได้พบท่านอาจารย์วิชิต ที่ท่านได้เมตตา ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่เจ็บไข้ได้ป่วยให้มีอาการดีขึ้นหายจากโรคภัยไข้เจ็บ ผมกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์วิชิตเป็นอย่างสูงครับ

ไพบูลย์ โพธิธนาสิทธิ์

26 ก.พ. 54

คำอธิบาย

โรคภูมิแพ้ หรือโรคปวดหลัง ปวดข้อ เกิดจากความผิดปกติของร่างกาย หรือธาตุทั้ง 4 ไม่สมดุล การไม่สมดุลของธาตุทั้ง 4 อาจเกิดจากเหตุภายนอก หรือจากตัวธาตุเอง ต้องตรวจให้ได้ ท่านสอนของจริงคือ ถ้ามีผู้ป่วยมาท่านจะบอกให้ลูกศิษย์ตรวจตามท่านไปด้วยว่า เกิดจากอะไร แล้วท่านก็จะถามลูกศิษย์ ถ้าลูกศิษย์ไม่ทราบท่านก็จะอธิบายให้ฟัง ซึ่งทั้งลูกศิษย์และผู้ป่วยต่างก็แปลกใจว่า ทำไมจึงเหมือนกับนายแพทย์วินิจฉัยมา บางครั้งท่านก็อธิบายถึงสาเหตุด้วย ท่านสอนว่าถ้าไม่รู้สาเหตุก็ช่วยเขาไม่ได้ให้ลูกศิษย์พยายามฝึกเร็วๆ มากๆ ด้วย

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

ปวดหลังมาก
สามีเป็นโรคกระดูกสันหลังทับเส้น

พระแนะนำให้มารับพลังจิตจากอาจารย์ 4-5 อาทิตย์ก็หายเป็นปกติ

ข้าพเจ้า สมใจ แซ่ลิ้ว อายุ 71 ปี เมื่อต้นปี 2552 ข้าพเจ้ามีอาการปวดหลังมาก จนไม่สามารถนั่งได้ ได้ไปหาหมอที่โรงพยาบาล หมอเอกซเรย์หลังแล้วบอกว่า ข้าพเจ้าป่วยเป็นโรคกระดูกสันหลังคด หมอที่โรงพยาบาลให้มาทำกายภาพบำบัด โดยใช้เครื่องมือยืดกระดูกสันหลังให้ตรง ช่วงนั้นสามีข้าพเจ้าคือคุณเซี่ยงกวง แซ่อึ้ง ก็ป่วยเป็นโรคกระดูกสันหลังทับเส้น เดินไม่ได้ ก็ไปหาหมอที่โรงพยาบาล รักษาหมอคนเดียวกับที่รักษาข้าพเจ้า หมอนัดให้มาทำกายภาพบำบัดพร้อมกัน ภายใน 7 วัน หลังทำกายภาพบำบัด คุณเซี่ยงกวงอาการดีขึ้น ส่วนข้าพเจ้าอาการยังไม่ดีขึ้น ไม่สามารถนั่งได้นาน ถ้านั่งนานจะปวดหลังมาก ต้องนอนอย่างเดียว คุณหมอเลยนัดให้มาทำกายภาพบำบัดต่ออีก 7 วัน หลังจากทำกายภาพบำบัดทั้งหมด 14 วัน อาการก็ยังไม่ดีขึ้น

ตอนที่ข้าพเจ้าป่วยนั้น ข้าพเจ้าและครอบครัวได้รู้จักกับพระอาจารย์กมล ท่านเป็นพระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ท่านบวชอยู่ที่วัดพระพุทธบาทตากผ้า น้องสาวของข้าพเจ้าคือคุณสิริการย์ ญาณวิริยวงศ์ (น้องสาวก็ได้มารักษาและรับพลังกับท่านอาจารย์วิชิตเช่นกัน) เป็นผู้แนะนำให้รู้จักกับพระอาจารย์กมล และได้นิมนต์ท่านมาเทศน์และบรรยายธรรมที่บ้านข้าพเจ้าในช่วงหลังวันตรุษจีน

ปี 2552 ท่านเห็นข้าพเจ้านั่งฟังเทศน์ได้สักพักหนึ่ง ข้าพเจ้าก็ขอตัวขึ้นไปนอนพักผ่อน หลังจากข้าพเจ้าไปพักผ่อนแล้วท่านอาจารย์กมลก็พูดกับลูกๆ ข้าพเจ้าว่า แม่เค้าอยากนั่งฟังต่อนะ แต่เค้าปวดหลังมากนั่งต่อไม่ไหว อาตมาจะแนะนำให้พาแม่ไปหาอาจารย์วิชิต ท่านรักษาโรคด้วยพลังจิต ลองไปดูอาจจะหายก็ได้ หลังจากท่านกลับไปที่วัดไม่นาน ท่านได้เมตตาโทรศัพท์มาถามน้องสาวข้าพเจ้าด้วยความห่วงใย ว่าลูกๆ ได้พาข้าพเจ้าไปหาอาจารย์วิชิตหรือยัง น้องสาวบอกว่ายังไม่ได้ไป ท่านก็เร่ง บอกว่าให้รีบพาไปนะ เมื่อน้องสาวข้าพเจ้ามาบอก ลูกๆ จึงรีบพาข้าพเจ้ามารักษากับท่านอาจารย์วิชิต

ลูกชายข้าพเจ้าได้พาข้าพเจ้ามาพบท่านอาจารย์วิชิต ท่านอาจารย์ได้สอบถามว่าใครเป็นผู้แนะนำข้าพเจ้ามาหาท่าน ลูกชายได้เรียนท่านอาจารย์ว่าพระอาจารย์กมล ที่วัดพระพุทธบาทตากผ้า ท่านแนะนำให้มาหา ท่านอาจารย์ได้ยินก็รู้สึกแปลกใจ ข้าพเจ้าและครอบครัวได้นำกล้วยน้ำว้าและน้ำมารับพลังจากท่านอาจารย์ หลังจากข้าพเจ้ารับพลังจากท่านอาจารย์แล้วก็ได้เรียนถามท่านว่า หมอบอกว่าข้าพเจ้าเป็นโรคกระดูกสันหลังคด จะมีโอกาสหายไหม ท่านอาจารย์บอกว่า **เดิมกระดูกสันหลังของข้าพเจ้าคดอยู่แล้ว ไม่ต้องไปดึงให้ตรง ให้มารับพลัง ภายใน 6 เดือน ก็จะหาย ข้าพเจ้าได้ยินรู้สึกดีใจมากและมีความหวังและกำลังใจดีขึ้นเยอะมาก**

ในช่วงแรกๆ ข้าพเจ้าและครอบครัวได้มารับพลังทั้งวันเสาร์และอาทิตย์ ถ้าเป็นช่วงวันหยุดยาว เช่น วันสงกรานต์ ท่านอาจารย์ได้เมตตาเปิดให้คนไข้มารับพลังได้ทุกวัน ด้วยความที่ข้าพเจ้าอยากจะหายเร็วๆ ก็ได้มารับพลังกับท่านอาจารย์ต่อเนื่องทุกวันในช่วงสงกรานต์ ช่วงแรกๆ ข้าพเจ้าทรมานมากที่ต้องนั่งอยู่ในรถประมาณ 15-20 นาที โดยเฉพาะช่วงขากลับบ้าน หลังจากรับพลังประมาณ 2-3 อาทิตย์ ข้าพเจ้าสามารถนั่งได้นานขึ้น ไม่ปวดทรมานเหมือนช่วงแรกๆ อาการดีขึ้นเรื่อยๆ **ข้าพเจ้ารับพลังประมาณ 4-5 เดือน อาการก็หายเป็นปกติ ทั้งยังสามารถเดินไปไหนได้นานๆ โดยไม่รู้สึกเมื่อยขา**

ปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าและครอบครัวก็ยังคงมารับพลังกับท่านอาจารย์ทุกอาทิตย์ แต่มาเพียงอาทิตย์ละ 1 วัน ข้าพเจ้ารับพลังไปแล้วประมาณ 10-11

เดือน ท่านอาจารย์ได้บอกกับข้าพเจ้าว่า หายแล้วนะ ตอนนี้ข้าพเจ้ามีความสุขมาก เดินชอปปิ้งที่ห้างได้อย่างสบาย ทำงานบ้านได้ ขึ้นลงบันไดได้ไม่ปวดเมื่อยขามากอย่างแต่ก่อน รู้สึกแข็งแรงกว่าเดิมเยอะมาก ข้าพเจ้าได้แนะนำเพื่อนบ้านและคนรู้จักให้ไปรักษากับท่านอาจารย์ ทุกคนดีขึ้น มีอยู่คนหนึ่งอายุประมาณ 60 กว่า ได้ตกลงมาจากชั้น 2 ของบ้าน รักษากับหมอที่โรงพยาบาลก็ไม่ดีขึ้น เดินไม่ค่อยได้ ต้องให้ลูกหรือคนอื่นพยุง หลังจากรับพลังจากท่านอาจารย์ไม่นานก็สามารถเดินได้ ดีขึ้นมาก เค้าดีใจมากและขอบคุณข้าพเจ้าที่ได้แนะนำให้มารักษากับท่านอาจารย์วิชิต

ข้าพเจ้าและครอบครัว รวมทั้งญาติพี่น้องทุกคน ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์วิชิต และคุณสมร ที่ทำให้ข้าพเจ้ามีชีวิตใหม่หายจากโรคภัยไข้เจ็บ และมีสุขภาพที่แข็งแรง และต้องกราบขอบพระคุณท่านพระอาจารย์กมล แห่งวัดพระพุทธบาทตากผ้าที่ได้เมตตาแนะนำให้ข้าพเจ้าและครอบครัวได้มารับการรักษาจากท่านอาจารย์วิชิต

สมใจ แซ่ลิ้ว

26 ก.พ. 54

คำอธิบาย

ผู้ที่มารับพลังจิตจะเป็นผู้ที่เจ็บป่วยเรื้อรังมานาน ทรมานมาก เมื่อมารับพลังจิตแล้วอาการดีขึ้น ก็ไปแนะนำคนป่วยมาแล้วก็หาย อาจารย์บอกว่าคนที่แนะนำคนอื่นมาแล้วหาย ผู้แนะนำก็ได้บุญด้วย อาจารย์เตือนทุกคนว่า ถ้าแนะนำใครแล้วเขาไม่มาอย่าทุกข์ใจ เรื่องของเขา วานท่านตรองดู

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

เด็กอายุ 7 เดือน มีอาการชักกระตุก กล้ามเนื้ออ่อนแรง

มารับพลังจิต ๗ 7 ปี อาการดีขึ้นมาก แม่ปวดขา
มารับพลังจิต ๖ เดือนหาย คำสอนให้แผ่เมตตา
ของอาจารย์ทำให้จิตใจสงบมีความสุขมาก

ดิฉันพาบุตรมารับพลังจิตจากท่านอาจารย์วิชิต ตั้งแต่อายุ 7 เดือน เนื่องจากน้องแก้มมีอาการชักกระตุก กล้ามเนื้ออ่อนแรง (Infantile spasms Hypotonia) รักษาอยู่โรงพยาบาล 2 เดือน อาการน้องแก้มไม่ดีขึ้น ชักวันละ 6–7 ครั้ง นานครั้งละ 10–30 นาที ทุกวัน (หลังจากรับประทานยากันชัก 3 ชนิดแล้ว) คอไม่แข็ง แขนขาอ่อนแรง กล้ามเนื้อตาเข หน้าตาเซื่องซึม ไม่มีการรับรู้ และต้องให้อาหารทางสายยาง (เนื่องจากผลข้างเคียงจากการรับประทานยากันชักปริมาณมาก) ผลการตรวจสมองด้วย CT–SCAN และ MRI ปกติ แต่การตรวจคลื่นสมอง EEG พบว่าผิดปกติมาก จากการตรวจด้วยเทคโนโลยีทางการแพทย์ผลการตรวจสมองปกติเช่นนี้แพทย์จึงไม่สามารถบอกถึงสาเหตุการชักได้ ก่อนออกจากโรงพยาบาล 2 สัปดาห์ **พี่พยาบาลประจำตึกแนะนำให้มาพบกับอาจารย์วิชิต** ครั้งแรกที่พาน้องแก้มมารับพลังจิตจากอาจารย์ อาจารย์บอกว่าบุญของเด็ก **หลังจากน้องแก้มมารับพลังจิต 1 เดือน ดิฉันทดลองให้น้องแก้มดูดนมจากขวดนมด้วยตนเอง ซึ่งสามารถดูดได้เองโดยไม่สำลัก จึงตัดสินใจเอาสายยางให้อาหารทางจมูกออก** ตลอดเวลาที่มารับพลังจิตจากอาจารย์ อาจารย์จะบอกเป็นระยะถึงการเปลี่ยนแปลง

ของน้องแก้ม และให้กำลังใจครอบครัวด้วย **ใช้เวลาประมาณ 3 ปี อาการชักหยุดและหายไป** (หยุดชัก 30 มีนาคม 2551) ดิฉันสอบถามถึงสาเหตุการชัก อาจารย์บอกว่า สมองน้องแก้มหยุดพัฒนา และเส้นประสาททำงานช้าจึงไม่มีกล้ามเนื้อ ขณะนี้พัฒนาการของน้องแก้มค่อยๆ ดีขึ้นเป็นระยะ สุขภาพแข็งแรง รับประทานอาหารได้ดี ปัจจุบันน้องแก้มอายุ 7 ปี กล้ามเนื้อคอแข็งแรงขึ้นมาก พลิกคว่ำหงายเก่งขึ้น แขนขามีกล้ามเนื้อมากขึ้น กล้ามเนื้อตาแข็งแรงมองได้ตรง มีการรับรู้ดีขึ้นมาก (ซึ่งเมื่อน้องแก้มยังเล็กอยู่ แพทย์เคยบอกว่าโตขึ้นจะมีอาการเกร็งมากขึ้น) และผลการตรวจคลื่นสมอง (EEG) ครั้งสุดท้ายดีขึ้นมาก

สำหรับดิฉันเคยมีอาการปวดขา ไม่สามารถหาจุดที่ปวดได้ เมื่อมารับพลังจิตอาการปวดหายไปภายใน 6 เดือน ระหว่างที่มารับพลังจิตจากอาจารย์รู้สึกว่าสงบและมีความสุข เข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดีขึ้น และเมื่อปฏิบัติตามคำสอนของอาจารย์ เช่น **การแผ่เมตตาอย่างสม่ำเสมอรู้สึกได้ถึงความสงบและได้ผลจริงๆ เมื่อแนะนำญาติและเพื่อนที่กำลังมีปัญหานำไปปฏิบัติ ทุกคนเห็นผลและรู้สึกมีความสุข**

ดิฉันขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์วิชิตและอาจารย์สมรเป็นอย่างสูง กราบขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์จงดลบันดาลให้ท่านอาจารย์อุดมสมบูรณ์พูลสุข เจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ เป็นที่พึ่งของผู้มีความทุกข์ ให้มีความสุขด้วยเทอญ

สุมิตรา เหลืองกระจ่าง

6 ก.พ. 54

คนส่วนใหญ่เอาเรื่องราวมาพูดให้อาจารย์ฟัง ท่านรับฟังแล้วยิ้มๆ ถ้านานมากท่านถามว่าที่มานี่จะให้ผมช่วยทำอะไรให้ ท่านบอกว่าเตือนสติให้เขาคิดเป็น

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

เจ็บปวดหน้าอกมาก มารับพลังจิตครั้งเดียวหายไป 92%

ทุกวันนี้ขับรถได้ ยกของได้ มารับพลังไม่ต้องทรมาน รอหมอรอยา รับพลังใช้เวลาแป๊บเดียว ไม่ต้องทนเจ็บทรมานใดๆ อัศจรรย์จริงๆ

ดิฉันธารินี ไกรสิทธิศิรินทร อายุ 62 ปี เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2553 ขณะที่ดิฉันกำลังเลือกลูกสำรองเพื่อจะต้มให้ลูกกิน ประมาณ 4 โมงเย็น รู้สึกปวดแปล๊บที่บริเวณหน้าอกด้านซ้าย และปวดมากขึ้นๆ จนร้าวไปไปถึงแขนข้างซ้าย ลูกสาวพาไปหาหมอที่โรงพยาบาลศิริราช ที่โรงพยาบาลคนไข้เยอะมากจนที่นั่งไม่พอ ต้องยืนรอนานพอสมควรจึงได้รับการวัดความดัน ความดันตัวบนสูงถึง 200 นางพยาบาลเรียกเปลนอนมาให้นอนและพาไปเช็คคลื่นหัวใจ ผลปกติ และเช็คเลือดผลก็ปกติแต่ก็ยังปวดทรมาน หมอฉีดยาให้รู้สึกดีขึ้น หมอเช็คความดันหลายครั้ง ครั้งสุดท้ายประมาณ 165 ซึ่งก็ยังสูงอยู่ หมอคาดว่าน่าจะเป็นกล้ามเนื้ออักเสบ ให้ไปรับยาและกลับบ้านได้ ประมาณเที่ยงคืนดิฉันทานยาตามหมอสั่งอาการดีขึ้นแต่ยังไม่หาย ลูกสาวพาไปหาหมอจีน หมอจีนกดที่หน้าอกด้านซ้ายให้หายใจเข้าลึกๆ และหายใจออกแรงๆ ซึ่งก็เจ็บตอนกด หมอจีนบอกว่าหัวใจไม่มีแรงและให้ยามากิน ก็ดีขึ้นประมาณ 50% พอกลับถึงบ้านเหมือนเดิม

คืนวันจันทร์ที่ 23 ส.ค. 53 ดิฉันขับรถไปธุระ (ไม่ได้ขับเลยตั้งแต่เจ็บหน้าอกและงดยกของ) ตอนเข้าเกียร์เจ็บหน้าอกและแขนมาก **คราวนี้คิดถึงเพื่อนที่เคยเรียนด้วยกันคือคุณบุญเลิศ มโนพันธุ์ ซึ่งเคยเล่าให้ฟังถึง**

การรักษาโรคโดยใช้พลังจิตของอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ และให้หนังสือมาอ่าน พอถึงบ้านรีบโทรหาเพื่อน เล่าอาการให้ฟัง เพื่อนบอกว่าอาจารย์รับรักษาคนไข้ป่วยหนักวันพุธ แต่ต้องขออนุญาตอาจารย์ก่อน ดิฉันบอกว่ากว่าจะถึงวันพุธคงแย่แน่จะอยู่ถึงไหมเนี่ย เพื่อนบอกให้เอาหนังสือหน้าปกมีรูปอาจารย์ ให้มองหน้าอาจารย์และตั้งจิตอธิษฐานขออาจารย์ช่วย ดิฉันทำตามปรากฏว่าอาการดีขึ้นมาก หลับสบายเลย

วันพุธที่ 25 ส.ค. 53 นัดกับคุณบุญเลิศให้พาไปหาอาจารย์ เอาน้ำดื่มและกล้วยน้ำว้ามาด้วย พอเห็นหน้าอาจารย์รู้สึกมีความหวัง สบายใจ เพราะหน้าอาจารย์เป็นคนใจดีมีเมตตาสูง พอรับพลังจิตจากอาจารย์แล้วความเจ็บป่วยหายไปประมาณ 92% อาจารย์บอกว่าเส้นเลือดที่หัวใจวิ่งดีอยู่ 3 เส้น มี 1 เส้นที่ติดขัดอยู่ ที่เจ็บนั้นเพราะมันกำลังจะหลุด ไม่เป็นไรๆ หาย แต่ต้องมารับพลังจิตทุกวันเสาร์–อาทิตย์ ทุกวันนี้ขับรถได้ ยกของได้ ดีใจจัง พอดีขึ้นมาชักจะมาห่างประมาณ 1 อาทิตย์ หรือ 2 อาทิตย์มาครั้ง จนอาจารย์สมรติงว่าห่างไปนานนะ

นับว่าดิฉันเป็นคนมีบุญถึงได้มีโอกาสพบอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ และอาจารย์สมร การไปโรงพยาบาลใช้เวลามาก กว่าจะได้พบหมอ รับยาต้องอดทนและทนทรมานสำหรับคนป่วย แต่การรับรักษากับอาจารย์วิชิตแป๊บเดียว ไม่ต้องทนเจ็บหรือทรมานใดๆ ทั้งสิ้น อัศจรรย์จริงๆ ผู้ใดที่ได้รับการรักษาจากอาจารย์นับว่าเป็นคนโชคดีและมีบุญ

ขอขอบพระคุณอาจารย์วิชิตและอาจารย์สมรที่เมตตาและกรุณา ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั่วสากลโลกโปรดคุ้มครองอาจารย์วิชิตและอาจารย์สมรให้มีความสุข สุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ อายุยืนนาน เป็นที่พึ่งของพวกเราตลอดไป

ธารินี ไกรสิทธิศิรินทร

8 ก.พ. 54

มีหลายโรค เช่น ข้อเข่าเสื่อม นั่งพื้นไม่ได้เลย แพ้อากาศ

มารับพลังจิตแล้วนั่งพื้นได้ โรคทั้งหลายหายไป

ดิฉันมีโรคประจำตัวมากมายหลายโรค จึงไม่แปลกที่มักจะเข้าออกโรงพยาบาลอยู่เป็นประจำ แต่โรคที่เป็นปัญหามากที่สุดสำหรับดิฉันคือ **โรคข้อเข่าเสื่อม** ซึ่งเป็นโรคยอดนิยมในวัยสูงอายุ จะทำให้เกิดอาการปวดบริเวณหัวเข่า เดิน ลุก นั่งลำบาก ยืนเป็นเวลานานก็ไม่ได้ การดำเนินชีวิตประจำวันเป็นไปอย่างลำบาก ดิฉันจึงต้องไปพบแพทย์เพื่อรักษาโรคนี้ โชคดีที่ยังไม่ถึงขั้นผ่าตัดเปลี่ยนหัวเข่าแต่จำเป็นต้องใช้การฉีดยาและรับประทานยาเพื่อเพิ่มน้ำหล่อเลี้ยงให้กับหัวเข่า ถึงกระนั้นก็ช่วยได้เพียงแค่การบรรเทาให้หายเจ็บปวดเท่านั้น การลุกนั่งบนพื้นก็ยังคงเป็นปัญหาเหมือนเดิม จนกระทั่งน้องสาวของดิฉันได้แนะนำให้รู้จักท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ และพามารักษา ท่านเป็นคนมีเมตตามาก **ใช้พลังจิตอันแกร่งกล้ารักษาผู้ป่วยทุกประเภท จึงไม่แปลกที่จะมีลูกศิษย์มาพบท่านจำนวนมากมาย ท่านอาจารย์บอกกับดิฉันในครั้งแรกว่า "ไม่เป็นไร แต่ต้องมาให้ติดต่อกันเป็นเวลา 3 เดือน"** หลังจากนั้นดิฉันก็มาพบท่านเป็นประจำแทบทุกอาทิตย์ นำกล้วยน้ำว้าและน้ำดื่มกลับไปรับประทาน ตั้งจิตอธิษฐานขอพลังจากท่านอาจารย์วิชิตในการรักษาเสมอ **ไม่น่าเชื่อเพียงไม่นานจากคนที่นั่งบนพื้นไม่ได้เลย กลับกลายเป็นว่าสามารถนั่งได้สะดวกขึ้นโดยไม่ต้องพึ่งพาเก้าอี้ จะเดินก็สามารถทำได้ง่าย อาการเจ็บปวดก็ลดน้อยลง รวมทั้งโรคภูมิแพ้ที่มักจะเกิดอาการเวลาอากาศเปลี่ยนไม่ว่าจะเช้าร้อนหรือบ่าย ฝนตก ร่างกายของดิฉันจากที่**

ปรับตัวไม่ได้เลย ก็สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพอากาศนั้นๆ ได้ดีมากขึ้น จนอาการไข้หวัดลดน้อยลง รวมทั้งโรคภัยไข้เจ็บทั้งหลายที่เคยรุมเร้าก็ทุเลาเบาบางลงด้วย

ดิฉันเชื่อว่า หากเราทุกคนมีความเชื่อมั่น และศรัทธาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างจริงจังแล้ว ผลลัพธ์ที่ได้ก็จะดีเกินคาด ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความข้างต้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านไม่มากก็น้อย เพียงแค่เราตั้งศรัทธาให้มั่น สละเวลาสักนิดไปรับพลังจิตจากท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์แล้วโรคที่ท่านเป็นอยู่ก็จะทุเลาลงได้ค่ะ กราบขอบพระคุณท่านอาจารย์วิชิตเป็นอย่างสูงค่ะ

ประพิมพ์ เสตะจันทน์

15 เม.ย. 54

คำอธิบาย

ท่านผู้นี้สูงอายุ บอกว่าเป็นหลายโรค โรคปวดหัวเข่า นั่งพื้นไม่ได้ ยังเป็นโรคภูมิแพ้ ท่านอธิบายให้ลูกศิษย์ฟังว่า เป็นธรรมดาของผู้สูงอายุ ร่างกายอันประกอบด้วยธาตุทั้ง 4 เกิดจากความเสื่อม หรือเกิดจากเหตุภายนอกที่เคยไม่แพ้อากาศก็เกิดแพ้ ทุกอย่างที่เกิดขึ้นมักจะมาจากสภาพจิตใจเป็นเหตุ แล้วส่งผลให้ระบบทางเดินอาหารผิดปกติ เลือดลม คือหัวใจและปอด ผิดปกติ ให้พลังจิต แล้วทุกอย่างจะดีขึ้น โรคหายหมด

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

ถูกมนต์ดำ พบเหตุการณ์ประหลาด

ดุด่าภรรยาว่ามีชู้เหมือนกับลูกทีม พี่ภรรยา
เอาน้ำพลังจิตราดบนศีรษะแล้วหาย ภรรยาลูกน้อง
ดื่มน้ำพลังจิตแล้ว จึงคลอดลูกได้ ต่อมาถ่าย อาเจียน
เลือดไหลไม่หยุด พี่เอาเส้นผมของอาจารย์มาลูบตัว
แล้วมีสติดีขึ้น หมอตรวจไม่พบสาเหตุ

ในหน้าที่การงานของผมจะต้องออกสำรวจแม่น้ำทั่วประเทศและระหว่างประเทศตลอดปี ในฝ่ายสำรวจจะมีชุดสำรวจอยู่ 5 ทีม ในทีมของผมมีลูกทีม 5 คน ในทีมของผมมักจะออกสำรวจด้วยกันตลอดทุกงานที่ได้รับมอบหมายมา โดยนิสัยส่วนตัวของผมเองเป็นคนชอบความยุติธรรมตลอดเวลาที่ผ่านมามักมีลูกทีมจากทีมสำรวจอื่นนำปัญหาของตนเองมาเปรยให้ฟังเรื่องถูกเอาเปรียบเรื่องเงินๆ ทองๆ ที่ได้รับจากการทำงานบ่อยมาก ผมเองก็เห็นความไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นในหน่วยงาน ผมจึงรับปากว่าจะไปคุยให้กับลูกทีมอื่นให้ หลังจากนั้นไม่นานผมได้เชิญให้ทีมสำรวจทุกทีมมาร่วมประชุมที่จะปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน โดยส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องผลประโยชน์ที่ทุกคนจะได้รับในสัดส่วนที่เท่ากันพร้อมกับงานที่ทุกทีมได้รับในสัดส่วนที่เท่ากันทุกทีมค่อนข้างที่จะพอใจ แต่มีอยู่ 1 ทีมที่ไม่เห็นด้วยกับการมีมติในการประชุมในครั้งนั้นยังไม่พอใจในตัวผมที่มีมติไปขัดผลประโยชน์ของเขา

หลังจากที่มีการประชุมแล้วประมาณ 2 เดือน ผมได้รับคำสั่งให้ไปสำรวจจังหวัดอุบลราชธานี ผมพร้อมทีมสำรวจได้เดินทางในวันถัดมา ผมจำ

ได้ว่าคืนวันที่เดินทางเป็นคืนพระจันทร์เต็มดวง เราถึงตัวเมืองอุบลฯ ประมาณ 23 น. จึงได้เข้าพักที่โรงแรมทันทีด้วยความอ่อนเพลีย ในคืนแรกที่เข้าพักก็เจอดีเลยโดยเหตุไปเกิดที่ห้องของลูกทีมสำรวจของผม เหตุก็คือตลอดทั้งคืนจะมีเสียงกดน้ำชักโครก มีกลิ่นเหม็นโชยมาเป็นคราวๆ มีเงาสีดำเหมือนควันไฟหมุนวนที่ปลายเท้า (ตามที่ลูกทีมเล่าให้ฟัง) นี่เป็นเหตุการณ์ที่ปรากฏให้เห็นได้สัมผัสในคืนแรกของการเดินทาง พอคืนถัดมา ลูกทีมทั้งหมดไม่กล้านอนในห้องเดิม มาขอนอนห้องเดียวกับผมด้วย ในคืนนั้นผมไม่ได้นอน และเดินออกมาที่ระเบียงทางเดินแล้วได้บอกกล่าวกับสิ่งที่ไม่เห็นแต่สัมผัสได้ว่า "ข้าพเจ้ามาทำงานเพื่อประชาชน เพื่อประเทศชาติ และเป็นข้าของในหลวงขออย่ามารบกวนพวกเราเลย" ฉะนั้นคืนนั้นทั้งคืนไม่มีอะไรมารบกวนอีกเลย

มีเหตุการณ์เกิดขึ้นกับทีมสำรวจของผมอีก เริ่มจากผมเองมักมีอารมณ์ที่เปลี่ยนจากเย็นมาเป็นร้อนไม่มีเหตุผล **ดุด่าคนในครอบครัวโดยไม่มีสาเหตุมีเหตุทะเลาะวิวาท จนบางครั้งจะบอกเลิก กล่าวหาภรรยามีชู้ เหตุการณ์แบบนี้** ทำให้คุณพัณณีซึ่งเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์วิชิตได้เห็นความผิดปกติของผม ซึ่งก่อนหน้านี้ไม่ใช่เป็นแบบนี้จึงได้ไปนำน้ำมนต์ของอาจารย์มาสาดใส่ผม (ภรรยาเล่าให้ฟังภายหลัง) หลังจากนั้นผมก็สงบลง ยังถามภรรยาว่า **"เกิดอะไรขึ้น"** เรื่องไม่เกิดเฉพาะผู้เล่า เหตุยังไม่เกิดกับลูกทีมในรูปแบบที่คล้ายกัน **บ้างก็ถึงขั้นขอหย่า บางรายถึงกับลงมือกันเลย** ด้วยกรณีหาว่าเมียมีชู้ และอีกคนหนึ่งภรรยาท้องใกล้คลอด ปวดและน้ำเดินแต่ก็ไม่คลอดไปกลับกับโรงพยาบาลหลายครั้ง ในวันนั้นผมได้คุยกับคุณพัณณีเรื่องที่เด็กไม่คลอด คุณพัณณีให้นำ**น้ำพลังจิตของท่านอาจารย์ไปให้ดื่ม ไม่ถึง 10 นาทีภรรยาของลูกทีมก็ปวดท้องคลอดและคลอดในคืนนั้นเลย** อีกครั้งที่ผมประสบกับตนองแบบเอาชีวิตไม่รอดโดยหตุว่าผมได้ไปพบหมอเพื่อตรวจเกี่ยวกับกระเพาะอาหาร ไม่รู้ด้วยกรรมเก่าหรือไงทำให้พยาบาลเอาสายยางเล็กๆ สอดเข้ารูจมูกเพื่อส่องกล้อง ไม่รู้สอดแบบไหนปลายสายไปโดนผนังจมูก หรือโพรงจมูกทำให้เลือดไหลไม่หยุด **ภรรยาเล่าให้ฟังเลือดไหลออกจากทุกลมหายใจที่ออกมา ทั้งอาเจียน เกิดอะไรขึ้น ในคืนนั้นเป็นคืนที่สาหัสมาก**

เพราะโรงพยาบาลที่เป็นเหตุไม่มีเครื่องมือหยุดเลือดได้ ทำให้ต้องย้ายโรงพยาบาลแบบเร่งด่วน แต่จะเป็นผลร้ายของผมก็ได้ที่เข้ามาโยงพยาบาลนี้ในคืนนั้นไม่มีโรงพยาบาลไหนที่มีเตียง ICU ว่างเลย ในความโชคร้ายก็ยังมีความโชคดีคือในช่วงเวลาที่ถือว่าเส้นชีวิตของผมในขณะนั้นว่าไม่ไหวแล้ว คุณพัณณีได้ถือเส้นผมของท่านอาจารย์วิชิตมาให้ผมกอดไว้แนบอก ในช่วงเวลานั้นเหมือนกับมีกำลังใจให้สู้ต่อ ต้องไม่ตาย และยังคิดว่าเราไม่ตายด้วยปาฏิหาริย์ของท่านที่แผ่เมตตามายังผมทำให้มีสติขึ้นมาอีกครั้ง ยังหาโรงพยาบาลย้ายได้ในช่วงเส้นยาแดงของชีวิตจริงๆ เหตุการณ์นั้นทำให้ผมต้องพักรักษาตัวใน ICU ของโรงพยาบาลใหม่ 3 คืน 4 วัน (เหมือนตายแล้วเกิดใหม่) โชคดีที่มีเส้นผมของอาจารย์วิชิตมาช่วยชีวิต

เรื่องทั้งหมดผมได้ไปพบอาจารย์วิชิตหลังจากที่ออกจากโรงพยาบาลและเล่าให้อาจารย์วิชิตฟังทั้งหมด

อาจารย์ว่าผมและทีมงานสำรวจโดนมนต์ดำ อาจารย์สอนว่าไม่ต้องไปหาว่าใครทำให้แผ่เมตตาไปแล้วจะดีเอง ทุกวันนี้ผมได้มาพบอาจารย์และนำน้ำพลังจิตของอาจารย์มาดื่มและปฏิบัติตามที่ท่านอาจารย์สอนมา

ปัจจุบันผมมีอาการดีขึ้นเรื่อยๆ อาจารย์สอนว่าอย่าไปจองเวรจองกรรมกับพวกที่ทำอยู่เฉยๆ แล้วทุกอย่างจะหายไปเอง ดีขึ้นเอง

16 เม.ย. 54

คำอธิบาย

เรื่องของไสยดำ มนต์ดำ เล่นของ หรือทำของ แม้ผู้ถูกกระทำยังไม่ยอมเชื่อจนหายแล้วสติกลับคืนมาเป็นปกติจึงยอมรับ อาจารย์ท่านบอกว่าท่านไม่บอกว่าคนไหนโดนมนต์ดำ พอหายแล้วคนนั้นเขาจะบอกเอง

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

พาพี่น้อง แม่
มารับพลังจิตโดยเริ่มจากตัวเอง

ตัวเองหายจากมะเร็งเต้านมมา 4 ปีแล้ว มีเรื่องเล่าให้ฟัง

1. เรื่องคุณเอมี่ช่วยนำกุญแจรถมาใส่กระเป๋าให้
2. เรื่องพี่สาวรับพลังแล้วหายปวดศีรษะที่กระแทกกับประตูรถอย่างแรง
3. เรื่องน้องเขยโดนมนต์ดำทำลายครอบครัว
4. เรื่องน้องเขยโดนยาสั่ง ถ่ายอาเจียนเป็นเลือด

ดิฉันและครอบครัว พี่น้อง แม่ ได้มารับพลังจากท่านอาจารย์อย่างสม่ำเสมอมาตลอดเวลามากกว่า 4 ปี โดยเริ่มต้นที่ดิฉันมารับพลังเนื่องจากการเป็นมะเร็งเต้านม และได้หายแล้วแข็งแรง **อีกทั้งได้รับความเมตตาจากท่านอาจารย์ได้ใกล้ชิดศึกษาธรรมะ และเรียนรู้การใช้พลังจิตช่วยเหลือผู้คนมาโดยตลอด** จนมาเมื่อไม่นานมานี้ได้เกิดเรื่องที่ไม่คาดฝัน และน่าอัศจรรย์อย่างเหลือเชื่อเกิดขึ้นกับดิฉันหลายเรื่อง จึงอยากจะเล่าสู่กันฟังให้เป็นวิทยาทานแก่ผู้อ่านทุกท่าน

คุณเอมี่ช่วยนำกุญแจรถมาใส่กระเป๋าให้

เรื่องที่หนึ่ง เกิดจากดิฉันเอง มีอยู่วันหนึ่งดิฉันและน้องสาวได้มารับพลังตามปกติเหมือนเช่นทุกครั้งที่เคย ซึ่งทุกครั้งเวลามาจะต้องมีสิ่งของต่างๆ อยู่ท้ายรถนำมาให้ท่านอาจารย์ บังเอิญระหว่างกำลังยกของซึ่งหนักมากเต็มสองมือมีแขกท่านหนึ่งเดินออกมาจากบ้านท่านอาจารย์พบกันพอดี จึงทักทายกันเหตุการณ์ไม่มีอะไรจนกระทั่งดิฉันกำลังจะกลับ ปรากฏว่าหากุญแจรถไม่พบ ดิฉันได้เทกระเป๋าก็ไม่พบ น้องสาวทั้งรื้อทั้งเทกระเป๋าก็ไม่พบ จึงเข้าใจว่าคงลืมไว้ท้ายรถช่วงทักทายกับแขกแน่นอน ใจคิดว่าคงต้องตามช่างมางัดประตูแน่นอน แต่อีกใจหนึ่งก็ภาวนาขอให้คุณเอมีช่วยหากุญแจให้หน่อย ถ้าใครไม่รู้จักคุณเอมีถามอาจารย์สมรนะคะ น่าแปลกมากทั้งที่ค้นกระเป๋าหลายรอบก็ไม่พบ แต่เมื่อภาวนาขอให้คุณเอมีช่วย และลงมือหากุญแจอีกครั้งก็พบอยู่ในกระเป๋า เรื่องนี้เหลือเชื่อนะคะ ไม่รู้จะสรุปว่าไงดีต้องขอบคุณเอมีอย่างมากที่ทำให้ไม่ต้องงัดรถ เรื่องของคุณเอมีกับดิฉันมีหลายเรื่องนะคะ ปีนี้แค่เรื่องเดียวก่อน

คำอธิบาย

เอมี่คือสุนัขที่อาจารย์เลี้ยงไว้ อาจารย์บอกว่าไม่ใช่สุนัขธรรมดา ก่อนจะทิ้งร่างตัวเขาหอมอยู่ 3 เดือนโดยไม่ได้อาบน้ำเพราะป่วย คำโบราณว่าสัตว์หรือมนุษย์ถ้าตัวหอมก่อนทิ้งร่างจะไปเกิดเป็นเทพ เป็นความเชื่อของคนโบราณ

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

พี่สาวรับพลังแล้วหายปวดศีรษะที่กระแทกกับประตูรถอย่างแรง

เรื่องที่สอง เกิดกับพี่สาว ปกติพี่สาวจะเป็นผู้พาแม่มารับพลังทุกวันอาทิตย์ เมื่อเดือนที่แล้วนี้เอง ระหว่างกำลังจะลงจากรถในบ้านท่านอาจารย์ เกิดอุบัติเหตุก้มศีรษะไม่พ้นประตูรถ ชนเข้าอย่างแรงมาก ถึงขนาดเห็นเดือนเห็นดาว พี่สาวคาดว่าอาจแตกหรือมิเช่นนั้นคงบวมปูด เพราะเจ็บมาก ท่านอาจารย์ลงมาใช้พลังให้แม่ที่รถและพร้อมกับได้ให้พลังกับพี่สาวโดยเฉพาะตรงบริเวณที่โดนชน พี่สาวบอกว่าหายเจ็บทันที พลังท่านอาจารย์สุดยอดเลย กลับมาบ้านเล่าให้ทุกคนฟังอย่างอัศจรรย์จริงๆ (เรื่องจริงมิได้ไม้เลย)

คำอธิบาย

มีลูกศิษย์ที่เรียนฝึกใช้พลังจิต *10* ปีขึ้นไป ถามท่านว่าตัวเขาเรียนสำเร็จแล้วหรือยัง ท่านตอบว่าคุณถามคนที่คุณฝึกใช้พลังจิตให้ ว่าได้ผลหรือไม่อย่างไร ผมมีหน้าที่สอนโดยปฏิบัติให้ดูของจริง คุณฝึกปฏิบัติของคุณเองยังไม่รู้ว่าใช้พลังจิตได้หรือยัง คุณต้องดูผลของการใช้พลังจิตของคุณนี่แหละวิชาพลังจิตละ

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

โดนมนต์ดำทำลายครอบครัว

ดุด่าภรรยา หาว่ามีชู้ ขอแยกทาง ไม่ยอมกินน้ำพลังจิต
กลัวถูกวางยา เอาน้ำพลังจิตรดหัวเลยหายคืนสติ

เรื่องที่สาม เกิดกับน้องสาวและน้องเขย ท่านจะได้อ่านเรื่องราวของน้องเขยดิฉันเขียนเองส่วนหนึ่ง แต่ดิฉันจะเล่าให้ฟังถึงความอัศจรรย์ของพลังน้ำ พลังของท่านอาจารย์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของท่านอาจารย์ที่ดิฉันมีติดตัวอยู่ตลอดเวลา ขณะนี้มีเพียงสามคนที่มีสิ่งนี้ (ถามหาเองว่าใครมีบ้าง) เรื่องราวที่เกิดกับน้องเขยเป็นเรื่องที่ถ้าไม่พบเจอกับตนเองคงไม่มีใครเชื่อว่าในโลกปัจจุบันนี้ยังมีอยู่อีกหรือ ตั้งแต่ดิฉันได้มารับพลังและใกล้ชิดกับท่านอาจารย์ได้พบเห็นเรื่องแปลกๆ มากมาย แต่พอมาพบกับครอบครัวตนเองก็งงงวยไปเลย ดีที่มีสติ (ท่านอาจารย์สอนไว้ดี) เรื่องมีอยู่ว่า น้องเขยเป็นนายช่างกรมโยธาฯ มีลูกน้องเป็นทีมงานอยู่หลายคน ด้วยอาชีพจำเป็นจะต้องทำงานต่างจังหวัดทั่วประเทศ แน่นอนนายช่างกับสุรายาเมาเป็นของคู่กันจึงเป็นคนที่ดื่มสุราเก่งมาก เวลาดื่มเหล้าก็จะอารมณ์ดี ร้องเพลง คุยเก่ง แต่มาเมื่อประมาณต้นปีที่แล้วพฤติกรรมเปลี่ยนไปอย่างมาก ดื่มเหล้ามากแต่เงียบขรึม ชอบนั่งอยู่ในมุมมืดคนเดียวจนดึกดื่น ไม่ค่อยนอนในตอนกลางคืน หน้าดำ ตาขวาง และเริ่มด่าทอน้องสาว ลูกชาย พูดจาหยาบคาย กล่าวหาว่าน้องสาวมีชู้ ทะเลาะกันบ่อยมาก จนดิฉันก็เบื่อที่จะเป็นตุลาการให้ (แท้ที่จริงคิดอยู่ในใจตลอดว่าน้องเขยเหมือนโดนของแต่ไม่พูดเพราะเค้าคงไม่เชื่อ) ส่วนน้องสาวไม่รู้จะทำอย่างไรได้ เพราะเมื่อก่อนน้องเขยเขาต่อต้านอาจารย์ ดังนั้นน้ำพลังจิตของอาจารย์เค้าจะไม่ยอมดื่มเป็นอันขาด แต่ด้วยความเชื่อของน้องสาวได้แอบเอาน้ำของอาจารย์ให้ดื่มอยู่หลายครั้ง จนมีอยู่

วันหนึ่งที่ทั้งคู่ทะเลาะกันอย่างรุนแรง น้องสาวมาตามดิฉันให้ไปเป็นตุลาการเพื่อแยกทางเพราะรับไม่ไหวต่อการด่าทอ เมา หยาบคาย คราวนี้ดิฉันมั่นใจว่าน้องเขยโดนของมาแน่นอน เพราะหน้าดำ ตาขวาง พูดเพ้อเจ้อ ดิฉันทั้งปลอบ ทั้งขู่ รวมทั้งตรวจสอบอารมณ์ของน้องเขย ซึ่งแปลกใจว่าทำไมถึงพูดเพ้อเจ้อ แต่เรื่องที่ผ่านมากว่า 20 ปี และก็ไม่มีความเป็นจริงแม้แต่น้อย จึงบอกกับน้องเขยว่าให้เค้าเป็นผู้ออกไปจากบ้าน แทนที่จะให้น้องสาวไป และดิฉันก็บอกว่าต่อไปนี้จะไม่ยุ่งเรื่องเค้าอีกแล้ว และเดินกลับไปบ้าน ระหว่างเดินกลับก็แผ่เมตตาให้น้องเขย น้องสาว และพร้อมทั้งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เจ้าที่เจ้าทาง พลันก็มีความคิดขึ้นมาให้กลับมาเอาน้ำพลังจิตอาจารย์ให้น้องเขยดื่มโดยออกอุบายใช้น้ำขวดที่ยังไม่ได้เปิด และถือน้ำแข็งกลับมาบ้านน้องสาวอีกครั้ง พร้อมกับบอกให้น้องเขยดื่มน้ำเย็นๆ ให้สบายก่อนแล้วค่อยคุยกัน ขวดน้ำก็ขวดใหม่ บิดฝาขวดให้ดู เทใส่น้ำแข็งต่อหน้า ยังหาว่าจะวางยาเค้าหรือ ดิฉันต้องดื่มให้ดูก่อน ก็ยังไม่ยอมดื่มกลัวถูกวางยา ดิฉันจึงเอาน้ำรดหัวเลย น้องสาวก็สะดุ้งเหมือนกันเพราะไม่คิดว่าดิฉันจะเอาน้ำรดหัวน้องเขย และได้เห็นความอัศจรรย์ของน้ำพลังจิตอาจารย์ เพราะน้องเขยสะดุ้งสะบัดหัว และถามว่าเกิดอะไร “ชั้นเป็นอะไรนี่” หลังจากนั้นน้องเขยก็ได้ดื่มน้ำเย็นต่ออีก แต่สิ่งที่เห็นทันตาก็คือ อาการตาขวางเริ่มหาย และหน้าตาดูเป็นผู้เป็นคนขึ้นบ้าง พลังน้ำพลังจิตของอาจารย์ได้ช่วยน้องเขยไว้ในคราวนั้น และก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้น้องเขยยอมมาหาอาจารย์เอง

คำอธิบาย

มีผู้มาบอกท่านอาจารย์ถึงความมหัศจรรย์ของน้ำพลังจิตกับกล้วยพลังจิตว่า ช่วยให้มนุษย์และสัตว์ หายจากทุกข์และโรคภัยไข้เจ็บหลายราย ท่านฟังแล้วก็อมยิ้ม

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

โดนยาสั่ง ถ่ายและอาเจียนเป็นเลือด

ไปโรงพยาบาล ถูกเจ้าหน้าที่เอาเครื่อง
ส่องกล้องดูกระเพาะ แทงจมูก
เลือดไหลไม่หยุด จวนเจียนตาย
เอาเส้นผมของอาจารย์ลูบตัวฟื้นคืนสติ
และหาโรงพยาบาลรักษาได้

เรื่องที่สี่ ที่จริงเรื่องนี้ก็เกิดกับน้องเขยเช่นเดิม จากที่น้องเขยได้ดื่มน้ำของอาจารย์มาตลอดและเชื่อว่าอาจารย์ได้ถอนคุณไสยแล้วจึงกลับมาดื่มเหล้าอีก โดยไม่รู้ว่าโดนของจากเหล้าและของอื่นๆ ที่เป็นยาสั่ง จนมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับคณะของน้องเขยเมื่อคราวออกไปทำงานทางภาคอีสาน และทั้งคณะโดนผีหลอก นอนกันไม่ได้ทั้งหมดต้องมานอนรวมกันในห้องน้องเขยซึ่งเป็นคนเดียวที่มีพลังของอาจารย์คุ้มครองอยู่ เรื่องมีความแปลกอยู่ไม่น้อยเมื่อเหตุการณ์เกิดแก่คณะที่ไปทำงานต่างจังหวัด น้องสาวอยู่ที่บ้านก็โดนผลพวงของคุณไสย น้องสาวเล่าให้ฟังว่าเค้านอนไม่ได้เลยทั้งสองคืนที่พวกเค้าเกิดเหตุทั้งๆ ที่น้องสาวก็ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับน้องเขยและพวก หลังจากกลับมาทุกคนจึงได้มาแบ่งปันน้ำของอาจารย์ไปดื่ม รวมทั้งทุกคนก็ไปหาน้ำมนต์ต่างๆ และของศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ มาคุ้มครอง เรื่องของคุณไสย ยาสั่งเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นแต่มีจริง หลังจากนั้นไม่นานก็เกิดวิกฤตกับน้องเขยชนิดที่เรียกว่าเฉียดตายทีเดียว ปกติน้องเขยเป็นคนชอบกิน ลาบ ก้อย ลู่ ดิฉัน

จำได้แม่นยำเพราะตั้งแต่วันที่ 19 มี.ค. 54 พวกเราเดินทางโดยรถตู้ไปจังหวัดราชบุรีเพื่อบวชหลานชาย ตลอดทางน้องเขยหลับอย่างเดียว หลับจนกระทั่งไม่รู้ว่าทำโทรศัพท์หายที่ไหน พอวันรุ่งขึ้นก็ต้องทำธุระ วุ่นวายกับการแจ้งอายัดเลขหมายและหาเครื่องใหม่ จำได้ว่าเจอกันหน้าบ้านหลังจากกลับจากธุระดิฉันเห็นน้องเขยได้หิ้วถุงอาหารเข้าบ้าน และบอกกับดิฉันว่าได้ซื้อลาบลู่มากิน **และเริ่มมีอาการอาเจียนท้องเสียในวันรุ่งขึ้น ทั้งถ่ายและอาเจียนเป็นของดำๆ คล้ายๆ เลือด ดิฉันฟังเค้าเล่าก็เริ่มรู้สึกไม่สบายใจว่าโดนของอีกแล้ว** น้องเขยเริ่มอ่อนเพลียมากขึ้นจนเกือบบ่าย 5 โมง จึงตัดสินใจขับรถไป รพ. เพื่อขอรับน้ำเกลือเนื่องจากอ่อนเพลีย แต่ใครจะคิดว่าเกือบเอาชีวิตไม่รอด เพราะแทนที่จะรับน้ำเกลือแต่กลับถูก รพ. เล่นเอาเลือดหมดตัว เพราะหลังจากถามอาการเบื้องต้นจากน้องเขยว่ามีอาเจียนเป็นสีดำๆ คล้ายเลือด รพ. ก็ตั้งข้อสงสัย และนำน้องเขยเข้าห้องมินิไอซียูเพื่อจะใช้สายยางสอดเข้าทางจมูกไปในกระเพาะอาหารเพื่อดูดของตกค้างออกมา ปรากฏว่า**พยาบาลเอาสายแทงเข้าจมูกจนเกิดแผลที่เส้นเลือดจนเลือดไหลไม่หยุดถึงขั้นโคม่า ห้ามเลือดไม่ได้ ไม่หยุด จนหมอพูดว่าหมดทางแล้วต้องย้าย รพ. เพราะไม่มีอุปกรณ์พิเศษ** ดิฉันเดินทางมาถึง รพ. ประมาณทุ่มเศษ เห็นเลือดที่พุ่งออกมาพรวดๆ **จนน้องเขยจะหมดแรงและสั่งเสียพร้อมกับพูดว่า** "ผมไม่ไหวแล้ว ผมฝากกุ่ย อาร์ต ด้วย" ดิฉันได้แต่พูดว่า "เธอไม่เป็นอะไร พี่ไม่รับฝากหรอกเธอต้องดูแลของเธอเอง ไม่เป็นอะไรหรอก" จากนั้นดิฉันกับน้องสาวก็ใช้ความพยายามอย่างมากในการ**ติดต่อย้าย รพ. แต่ไม่มีสักแห่งที่ยอมให้ย้าย** ระหว่างนั้นคิดอะไรไม่ออกไม่รู้จะทำอย่างไรดี **น้ำอาจารย์ก็ไม่ได้ติดรถ นึกขึ้นได้ว่าดิฉันมีเส้นผมของอาจารย์ที่ดิฉันได้ขอไว้เป็นสิริมงคลกับตนเองและใส่ไว้เหนือศีรษะในรถตลอดเวลา จึงวิ่งลงมาที่รถ พร้อมกับภาวนาขอพลังจากอาจารย์ตลอดทางที่วิ่งลงมา และนำเส้นผมของอาจารย์ลูบตั้งแต่หัวตลอดทั้งตัวของน้องเขย** สังเกตว่าเค้ากลับมีสติดี และพยายามไม่ให้ตนเองหลับ เลือดที่ไหลออกจากจมูกก็ดูว่าจะหยุดไปเล็กน้อย เมื่อไม่สามารถจะหา รพ. ได้ดิฉันจึงตัดสินใจขอรบกวนอาจารย์สมร ก่อนจะโทรหาอาจารย์สมร ได้ดูนาฬิกา

เป็นเวลา 21.00 น. รู้สึกเกรงใจมากแต่หมดทางจริงๆ ถ้าไม่มีเส้น ไม่มีตังค์ ก็ต้องตายก่อนวัยอันควร อาจารย์สมรเป็นธุระหาเบอร์ของผู้ใหญ่ท่านหนึ่ง เพื่อให้ช่วยอนุมัติการย้าย รพ. ดิฉันได้พูดคุยกับท่านผู้เป็นเจ้าของ รพ. เอง แต่ ผลสุดท้ายเจ้าหน้าที่ของ รพ. ก็ยังไม่กล้ารับย้าย รพ. ท่านคิดดูว่าอาการหนัก มากไหม ต้องขอขอบพระคุณอาจารย์สมรที่ชี้แนะให้มีสติครบถ้วน คือดิฉัน ได้เดินลงมาที่ศาลพระภูมิเจ้าที่ และศาลพระพุทธของ รพ. พร้อมกับขอความ เมตตา ขอขมา และขอพลังจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้คุ้มครองน้องเขยด้วย ระหว่าง เดินลงมาก็ภาวนา แผ่เมตตาให้สรรพสิ่งที่เดินผ่าน ก่อนถึงบริเวณประมาณ 2 เมตร ดิฉันรับรู้ได้ว่าดิฉันได้สัมผัสกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์แล้ว เพราะขนลุกตลอด เวลาที่ภาวนา จากนั้นไม่ทราบอะไรดลใจให้โทรกลับไปหาคุณน้าที่เป็นอาจารย์ หมออยู่ รพ.กรุงเทพฯ อีกครั้ง ที่จริงได้โทรก่อนนี้แล้วครั้งนึง แต่กรรมบัง เสียงโทรศัพท์ฟังกันไม่รู้เรื่องเลยจึงต้องวางสาย คราวนี้การสนทนาชัดเจน และจึงได้คุณน้าเป็นผู้ช่วยเหลือให้ได้ย้ายเข้ารับการรักษาต่อไป รพ.กรุงเทพฯ ทราบจากน้องสาวว่าน้องเขยถึง รพ.กรุงเทพฯ ประมาณเที่ยงคืน และต้องเข้า ห้องไอซียูทันที รุ่งเช้าเป็นวันพุธที่ดิฉันต้องมาหาอาจารย์ก็ได้พาน้องสาวมาด้วย ทราบว่ากลับมาถึงบ้านตีสามกว่า หลังจากหมอบอกว่าพ้นขีดอันตรายแล้ว **ยังไม่ทันได้เล่าเรื่องให้ท่านอาจารย์ฟังอะไรเลย ท่านได้ใช้พลังช่วยน้องเขย ตั้งแต่เมื่อคืนตลอดคืน พอมาถึงท่านอาจารย์ก็บอกเลยว่าน้องเขยถูกยาสั่ง คราวนี้ต้องการให้ตายแต่ฟื้นแล้ว** น้องเขยนอนในห้องไอซียู 3 วัน และ พักฟื้นต่ออีกหลายวันเพื่อตรวจหาสาเหตุ เมื่อไม่พบหมอก็ให้กลับบ้าน ในวัน ที่หมอให้กลับบ้านดิฉันขออนุญาตท่านอาจารย์พาน้องเขยมาพบอาจารย์ก่อน กลับบ้าน ท่านอาจารย์ได้เมตตาใช้พลังและคล้องลูกประคำให้น้องเขยและ กำชับว่าให้สวมติดตัวตลอดเวลา อาการของน้องเขยดีขึ้นรวดเร็วมาก พวกเรา คิดว่าคงไม่มีอะไรแล้ว เรื่องที่มองไม่เห็นไม่รู้ถ้าไม่เกิดกับเราเล่าไปเหมือน โกหก น้องเขยได้รับเลือดใหม่เพราะเลือดไหลไม่หยุดจากจมูก ผลเกิดจาก การแทงสายยางเพื่อใส่สายเข้ากระเพาะอาหารผิดพลาดเกิดบาดแผลถึง 3 แผล ทำให้ต้องเติมเลือดถึง 10 กว่าถุง อาการร่อแร่ แต่อาการฟื้นตัวเร็วภายใน

7 วัน หมอต้องใช้เลเซอร์เพื่อหยุดเลือด ซึ่งก็ได้ผลดี แต่ดิฉันเชื่อพลังน้ำของอาจารย์ ว่าช่วยชีวิตของน้องเขยและเห็นกระบวนการต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของคนเราตามที่ท่านอาจารย์สอนจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน ต้องกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งสองอย่างสูงสุด ที่เมตตาต่อครอบครัวของเรา

คำอธิบาย

นอกจากน้ำพลังจิตและกล้วยพลังจิตที่มีผู้มากราบเรียนท่านอาจารย์ว่า ได้ช่วยให้ผู้มีทุกข์หรือเจ็บไข้ได้ป่วย แม้สุนัข หรือแมว และสัตว์อื่น โดยให้ดื่มหรือเช็ดตัวหรือพรมตัว อาการเจ็บป่วยก็จะดีขึ้นหรือหายในที่สุด ท่านอาจารย์ได้ฟังท่านก็ยิ้มๆ ท่านพูดแต่เพียงว่า "หายก็ดีแล้ว" ลูกศิษย์นั่งนิ่งเฉย ท่านคงสงสาร เลยอธิบายว่า พลังจิตนั้นมีจริง จะมีมากน้อยเพียงพอที่จะช่วยมนุษย์ สัตว์ และวิญญาณให้พ้นทุกข์ได้นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งวานท่านตรองดู

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

คุณพ่อเปลี่ยนเป็นคน อารมณ์เย็นหายหงุดหงิด

มารับพลังจิต เดิมอารมณ์ร้อน หงุดหงิดง่าย
เปลี่ยนเป็นคนอารมณ์เย็น ไม่หงุดหงิด

เมื่อก่อนคุณพ่อเป็นคนอารมณ์ร้อน หงุดหงิดง่ายเวลาอยู่ที่ทำงาน พนักงานก็อึดอัดใจหลบหน้าได้ก็หลบเวลาสั่งงานและผลลัพธ์ออกมาไม่ได้เหมือนที่วางไว้ก็จะต่อว่าแรงๆ ถ้าเป็นคนเก่าแก่ก็ไม่เป็นไรคนใหม่หนีเลย (ออกทันทีโดยไม่ลา) เวลากลับเข้าบ้านเจอรถติดอารมณ์ก็จะเสีย ที่บ้านต้องคอยสังเกตว่าวันนี้สีหน้าคุณพ่อเป็นอย่างไรเพราะบ้านหนูอยู่อโศกสุขุมวิท แต่คุณพ่อก็ยังไม่ชินกับสภาพพื้นที่เลย (อยู่มาก็นานแล้วนะ) จนกระทั่งช่วงหลังมาทุกคนก็แปลกใจ ไม่ใช่เฉพาะที่บ้าน ที่ทำงานก็แปลกใจ คุณพ่ออารมณ์ดีจากที่เคยต่อว่าพนักงานในบริษัทฯ ด้วยคำที่รุนแรง ก็ค่อยๆ ลดความรุนแรงลงทีละน้อย แต่ว่าถึงจะช้าแต่ทุกคนก็รับรู้ได้ว่าดีมากๆ แล้ว พอคุณพ่อไม่หงุดหงิดแล้วการพูดคุยกันในบ้านก็ดีขึ้น คุณพ่อเล่าว่าไปหาท่านอาจารย์วิชิตและเล่าให้ฟังว่าเวลามีปัญหา (เรื่องงาน) พอได้เข้ามาพูดคุยกับท่านอาจารย์แล้วสมองที่มึนงงก็โล่ง ก็แปลกดีเหมือนกัน และสุขภาพทุกคนก็แข็งแรงขึ้นมาทราบทีหลังจากคุณพ่อว่า น้ำที่พวกเราดื่มนั้นเป็นน้ำที่ท่านอาจารย์วิชิตภาวนาให้นั่นเอง คุณพ่อจะกำชับ อย่า! ข้าม เมื่อก่อนก็ไม่เข้าใจ และไม่กล้าถาม (กลัวถูกดุ) ทุกวันนี้คุยกับคุณพ่อได้ทุกเรื่อง ปัจจุบันที่ทำงานทุกคนบอกว่า "เฮียเปลี่ยนไป มีแต่บอกว่าไม่เป็นไร" ตามด้วยคำแนะนำให้ปรับไปใช้ลองดู

พวกหนูทุกๆ คนก็ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย ทุกวันนี้คุณพ่อจะขอวันเสาร์-วันอาทิตย์ เพื่อจะมาที่บ้านท่านอาจารย์ นี่ก็เป็นเวลาเกือบยี่สิบกว่าปีแล้ว ไม่รู้ว่าท่านอาจารย์ทำให้คนที่เคยร้อนกลับเป็นเย็นได้อย่างไร? ตอนนี้คุณพ่ออายุ 71 ปีแล้ว สุขภาพท่านยังแข็งแรง มีอยู่ช่วงต้นปีคุณพ่อป่วย (หนัก) ลูกๆ ทุกคนเป็นห่วงคุณพ่อมาก เพราะนานแล้วที่ท่านแข็งแรงมาตลอด (มีบ้างนิดหน่อย) จนต้องรบเล้าให้คุณพ่อไปโรงพยาบาล (สมิติเวช) หมอบอกไม่พบอะไร และยังแนะนำให้คุณพ่อไปส่องกล้องหาสาเหตุ และช่วงนั้นก็มารับพลังกับท่านอาจารย์เพิ่มอีกวัน (วันพุธ) ซึ่งคุณพ่อก็ทราบว่าวันพุธท่านอาจารย์จะอนุญาตเฉพาะบุคคล (เท่านั้น) แต่ท่านอาจารย์ก็เมตตา แล้วอาการของคุณพ่อก็ดีขึ้น เล่าให้ใครฟังแทบไม่เชื่อ คนอายุ 71 ปี (ตั้ง 71 ปี) เกือบหนึ่งอาทิตย์ที่ไม่สบายอ่อนเพลีย ไม่มีแรง รับประทานอาหารได้ไม่มาก ยังขับรถออกไปทำงานได้! ถ้าไม่ใกล้ชิดก็ไม่รู้ว่าไม่สบาย และร่างกายกลับมาเป็นปกติ 8-9 วันหายเลย

พวกหนู และทุกๆ คนที่ใกล้ชิดคุณพ่อ ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์วิชิตอีกครั้งที่ช่วยทำให้พวกหนูได้คุณพ่อที่ใจดี อารมณ์ดี มีเหตุผล

จากครอบครัวอัศวดิศยางกูร

คำอธิบาย

ท่านอาจารย์พูดให้ฟังเสมอว่า การช่วยคนให้มีความสุข จะต้องให้มีความสุขกันทั้งครอบครัว ท่านบอกว่า การช่วยให้หายป่วย หรือแก้ปัญหาให้อย่างเดียว ยังได้ประโยชน์ไม่ถึงเสี้ยวหนึ่งของการทำให้คนคิดดี ทำดี มีจิตใจดีมีความเมตตา ทำให้คนในครอบครัวมีความสุข ลูกน้อง บริวาร ก็มีความสุขด้วย จึงจะได้บุญมาก

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

เริ่มต้นงอแงไม่อยากมา พอมาแล้วเปลี่ยนไป

มารับพลังจิตเห็นคนหลากหลายอาชีพ หลายวัย ถามปัญหาแล้วอาจารย์ตอบได้แบบทันควันยังกับเตรียมคำตอบไว้ เคยใช้จ่ายตามความอยาก ก็เปลี่ยนเป็นแบบพอเพียง

เริ่มแรกดิฉันไม่รู้หรอกว่าพลังจิตคืออะไร เห็นแต่ในรายการทีวี ก็คิดว่าเขาเล่นมายากลให้ดู ก็เพลินดี ต่อมาคนใกล้ชิดดิฉันเขาก็ได้เล่าเรื่องพลังจิตที่อาจารย์ท่านหนึ่งได้ใช้พลังจิตรักษาโรคได้ ดิฉันฟังแล้วก็เฉยๆ เขาเล่าแล้วก็เล่าซ้ำอีกเป็นเวลาหลายปี ชวนมาหลายต่อหลายครั้ง จนในที่สุดดิฉันก็มาเพื่อให้เขาสบายใจ ไปก็ไปพบท่านอาจารย์วิชิต ครั้งแรกก็เฉยๆ คงเป็นเพราะดิฉันยังเด็กเลยยังไม่เข้าใจว่าอะไรเป็นอะไร ถูกผิดยังไม่รู้ คนใกล้ชิดดิฉันต้องจัดแจงทุกอย่างเวลาที่ดิฉันงอแงไม่อยากไป เหมือนพ่อแม่ปลุกลูกไปโรงเรียนตอนเช้าเลย หลายเดือนที่ดิฉันงอแง แต่ด้วยคำสอนและมีเมตตาเต็มเปี่ยมที่ท่านอาจารย์ทำให้ดิฉันเลิกอาการงอแงลง และเต็มใจที่จะมาโดยที่คนใกล้ชิดของดิฉันไม่ต้องเหนื่อย (คิดได้ทีหลัง) เห็นผู้คนหลากหลายอาชีพ หลายวัย หลากหลายปัญหา ทั้งเรื่องธุรกิจ ทั้งเรื่องครอบครัว การศึกษา สุขภาพ ฯลฯ ดิฉันก็เริ่มสนใจและก็รู้สึกว่าคำถามทุกคำถามทำไมท่านอาจารย์ถึงได้ตอบออกมาได้แบบทันควันยังกับเตรียมคำตอบไว้ให้ล่วงหน้าแล้ว

ก่อนมาพบท่านอาจารย์ดิฉันก็ใช้เวลาไปกับการทำงานหาเงิน ได้เงินก็เกิดความอยาก เช่น เสื้อผ้าชุดใหม่ รองเท้าใหม่ กระเป๋าใบใหม่ (ราคาแพง) เพราะดิฉันเป็นเด็กบ้านนอกไม่เคยได้เดินในห้างสรรพสินค้าใหญ่โต ข้าวของมากมายล้วนก่อให้เกิดความอยาก (ซื้อ) ขึ้นมาทันที เป็นอาการอยากที่เรียกว่าไม่ได้ซื้อของที่เล็งไว้นอนไม่หลับ เงินที่เก็บก็ถูกหั่นมาเป็นวัตถุ ก็ยังไม่รู้ตัวอีกนะคะท่านผู้อ่าน พูดได้เลยว่าซื้อไม่คิด อยู่บ้านไม่ได้ค่ะ คิดไปเองว่าร้อนต้องไปเดินกินแอร์ และหายร้อนด้วยการหิ้วข้าวของเข้าบ้าน (บอกตัวเองว่าความสุขเล็กๆ)

ปัจจุบันคนใกล้ชิดและบรรดาเพื่อนขาช็อปของดิฉันประหลาดใจมากในช่วงเวลา 2-3 ปีให้หลังเพื่อนชวนไปห้างสรรพสินค้าดิฉันก็จะตอบเพื่อนว่ามีแล้ว กินแล้ว เคยไปมาแล้ว ยังใช้ได้อยู่ ไม่รู้จะไปซื้ออะไร ดิฉันไม่รู้ตัวหรอกค่ะ ทุกการกระทำของดิฉันคนรอบตัวเขาบอกว่าเธอเปลี่ยนไป จนทุกวันนี้ดิฉันก็เก็บเอาคำสอนของท่านอาจารย์และท่านยังปฏิบัติให้ดูเป็นตัวอย่างที่ชัดเจน ดิฉันรู้แล้วค่ะว่าความสุขมันไม่ได้มาจากมีข้าวของราคาแพง อยู่อย่างพอเพียง ใช้ของทุกชิ้นที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์สูงสุด (ปัจจัยสี่) ก็พอแล้ว ดิฉันรู้แล้วว่าสิ่งสุดท้ายที่มนุษย์เราจะนำติดตัวไปในบั้นปลายของชีวิตไม่ใช่สิ่งของแต่เป็นผลบุญต่างหาก

อยากบอกท่านอาจารย์วิชิตว่า ท่านได้ทำให้ดิฉันขึ้นมาจากใต้น้ำแล้ว กราบขอบพระคุณท่านมากๆ

นวลณภัทร ปัตตายะโส

คำอธิบาย

เมื่อได้เห็นของจริง คำสอนที่เข้าใจง่าย ปฏิบัติได้ คนๆ นั้นก็จะเปลี่ยนแปลงไป โดยไม่ต้องบังคับ ดุว่า วานท่านตรองดู

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

มาฝึกนั่งสมาธิกับอาจารย์ เมื่ออายุ 18-19 ปี รวม 22 ปี

อาจารย์สอนพลังจิต นำเรื่องการแผ่เมตตา
และความกตัญญูต่อพ่อแม่ไปใช้ได้ผลดีมาก
ตลอดเวลา 22 ปี ที่มาฝึก

ดิฉันมาเรียนนั่งสมาธิกับอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ เมื่อตอนอายุประมาณ 18–19 ปี และนั่งสมาธิมารวมเป็นเวลา 22 ปีแล้ว โดยเพื่อนพ่อของดิฉันเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์อยู่ก่อนแล้ว พ่อของดิฉันจึงนำมาฝากเรียนสมาธิกับอาจารย์

วันแรกที่เรียนสมาธิกับอาจารย์ ดิฉันเรียนกับคนที่นั่งสมาธิเหมือนกันอยู่หลายคนทุกวันเสาร์–อาทิตย์ ครั้งแรกที่นั่งสมาธิ อาจารย์สอนให้ทำสมาธิตามความถนัดของตนเอง แล้วอาจารย์ก็ตรวจ อาจารย์บอกว่า "หนูเคยนั่งสมาธิมาก่อนใช่ไหม" ซึ่งใช่เพราะดิฉันนั่งสมาธิเองตอนอายุ 15–18 ปี แล้วถึงได้มาพบอาจารย์ **อาจารย์สอนให้ดิฉันแผ่เมตตาเป็นหลัก** นับแต่นั้นมาดิฉันก็แผ่เมตตาตลอดมา พร้อมกับนั่งสมาธิไปด้วย เพราะพลังแผ่เมตตาจะแผ่ขยายใหญ่มากขึ้นเรื่อยๆ และได้ผลมากขึ้น ยิ่งแผ่เมตตามากเท่าไร สมาธิก็นิ่งขึ้นเรื่อยๆ ดิฉันนำมาใช้กับการเรียนได้เป็นอย่างดี เกรดออกมาก็ดีพร้อมกับนำมาใช้ประโยชน์กับชีวิตประจำวันได้ แต่บางครั้งก็แผ่เมตตาไม่ออกเมื่อเจอกับกิเลสของคนหลายๆ คน ดิฉันมาเรียนสมาธิได้ 10 ปี ก็มาเรียนพลังจิตกับกลุ่มพี่ๆ เขาประมาณ 10–12 คน **อีก 12 ปี รวมเรียนกับอาจารย์ 22 ปี**

วิชาพลังจิตต่างกับการนั่งสมาธินิดเดียว คือพลังจิตใช้วิธีเข้าเร็ว–ออกเร็ว แต่สมาธิคือการนั่งและคิดพิจารณาเอาธรรมะของพระพุทธเจ้ามาจับกับปัญหาที่มีอยู่ และเมื่อทำบ่อยๆ ก็จะได้คำตอบที่สงสัยเองหรือได้คำตอบนั่นเอง ถ้านั่งจนชำนาญเมื่อมีปัญหาก็นั่งสมาธิก็จะเข้าใจอัตโนมัติเลย คือมันจะออกมาอย่างรวดเร็วไม่ต้องมาพิจารณาทีละข้อแล้ว แต่ต้องฝึกบ่อยๆ **ส่วนพลังจิตคือการใช้พลังงานอย่างรวดเร็ว ซึ่งสืบเนื่องมาจากการทำสมาธิจนได้คำตอบแล้วไม่มีเรื่องสงสัย** หรือเครียดที่จิตใต้สำนึก คือเราได้ Clean หรือทำความสะอาดมาแล้ว เราก็ใช้พลังจิตได้ดีมีพลังงานสูง

ดิฉันเคยลองใช้พลังจิตกับคนไข้ที่มาหาอาจารย์ พอเรารู้หลักก็นำมาใช้กับพ่อแม่ พี่น้อง และคนอื่นๆ ที่ดิฉันใช้กับพ่อแม่ได้ เพราะดิฉันมองเขาเป็นธาตุอย่างหนึ่งซึ่งขณะใช้พลังจิตกับท่าน คือไม่ใช่พ่อแม่แล้วก็สามารถใช้ได้ และสังเกตจากอาการดีขึ้นตามลำดับ แต่ดิฉันก็ไม่ได้บอกใครนอกจากพ่อแม่ของตัวเองและคนที่ดิฉันใช้พลังจิตเท่านั้น

แต่การเรียนวิชาพลังจิตสอนให้ดิฉันรู้ว่า ชนะอะไรก็ชนะได้แต่ชนะกิเลสของตัวเองนี่ยากยิ่งกว่า แต่ถ้าเราชนะมันได้เราก็ใช้พลังจิตที่เกิดพลังงานสูงได้ดีทีเดียว **การเรียนพลังจิตและการนั่งสมาธิสามารถนำมาใช้กับชีวิตประจำวันได้จริงๆ อาจารย์จะสอนให้กตัญญูกับพ่อแม่ และผู้มีพระคุณกับเรา...ได้ผลจริงๆ ค่ะ...** เพราะชีวิตคนเราบวก–ลบแล้วอยู่ได้ไม่เกิน 100 ปี เดี๋ยวก็ต้องตายจากกันแล้ว เวลาที่เหลืออยู่ควรจะทำความดีให้มากที่สุด จะเป็นผลกับเราในปัจจุบัน จนถึงอนาคตและในภพหน้าด้วย

ทุกวันนี้ดิฉันจะนั่งสมาธิตอนเช้า 5 นาที แล้วแผ่เมตตา บางครั้งเครียดจากงานเรื่องคน และเครียดมากๆ พอเปิดธรรมะฟังก็รู้สึกดีขึ้น อาจเป็นเพราะเราเข้าใจธรรมะของพระพุทธเจ้า (ถ้าเราฟังบ่อยๆ หรืออ่านหนังสือบ่อยๆ) แล้วมาฟังอีกครั้งก็ทำให้สบายใจอัตโนมัติ

อาจารย์เป็นผู้มีพระคุณกับดิฉันมาก สิ่งที่อาจารย์สอนมีมากมาย แต่เราต้องปฏิบัติฝึกฝนเอง แล้วจะรู้เองโดยอัตโนมัติ และการฝึกสมาธิหรือพลังจิตนี้ทำให้เราอ่านใจคนอื่นออกด้วย จะรู้ว่าเขาคิดอย่างไรกับเรา และรวมถึง

สื่อสารกับสิ่งที่มองไม่เห็นได้ด้วย อาจารย์สอนและบอกเสมอว่าต้องทำชีวิตให้มีความสุขให้ได้ คือการนั่งสมาธิต้องใช้ประโยชน์ได้เลย แต่ทุกอย่างต้องลองฝึกฝนเองแต่ดิฉันจะเอาการแผ่เมตตาเป็นหลัก แผ่บ่อยๆ สมาธิก็เกิดเร็วขึ้นและทำให้นั่งสมาธิได้ง่ายขึ้น และก็เข้าใจมากขึ้น อาจารย์บอกว่าวิชาพลังจิตเรียนได้แล้วอย่าโอ้อวดว่าตนเองเป็นผู้วิเศษเหนือมนุษย์ และเราไม่มีหน้าที่ไปตัดสินใครต่อใครว่าผิด หรือถูก ถ้าฝึกพลังจิตได้แล้วให้ทำตนเป็นคนธรรมดา อ่อนน้อมถ่อมตนอยู่เสมอ คำสอนของอาจารย์มีมากมายแต่ต้องปฏิบัติเท่านั้นถึงจะรู้

ด้วยความเคารพอย่างสูง
วิชชุนันย์ ยังพะกูล (แอ๋ม)

คำอธิบาย

ผู้นี้ฝึกสมาธิและเรียนวิชาพลังจิตมาแล้วถึง ๒๒ ปี (เฉพาะวันเสาร์, อาทิตย์) มีประสบการณ์ตามที่เขียนไว้ การนำหลักการแผ่เมตตาของท่านอาจารย์วิชิต ไปปฏิบัติและใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดความสุขทั้งชีวิตส่วนตัว การศึกษา ตลอดจนการทำงาน ได้ผลดีอย่างคาดไม่ถึง รวมทั้งความกตัญญู รู้คุณ พ่อ-แม่ ผู้มีพระคุณ ยังให้ผลดีเสมอ อยากพิสูจน์ ท่านต้องทดลองทำดู

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

ทุกข์ทั้งกายและใจ จากโรคภัยไข้เจ็บ หน้าที่การงาน ครอบครัว รู้สึกแย่ที่สุดในชีวิต

มารับพลังจิต และขอศึกษาจากอาจารย์
ทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไปในทางดี มีความสุข
และมีความสำเร็จทุกอย่าง ปีนี้เป็นปีที่ 13 แล้ว

ผมจำได้ติดตาในวันที่ผมมาหาอาจารย์ครั้งแรกเมื่อ 13 ปีก่อน ตอนนั้นผมอายุ 38 ปี เมื่อมองย้อนกลับไปในวันนั้นเป็นวันที่ผมเต็มเปี่ยมไปด้วยความทุกข์ ทั้งทางกายและจิตใจ ผมเพิ่งจะทุเลาจากโรคภัยไข้เจ็บ จิตใจก็เต็มไปด้วยความรุ่มร้อน การแข่งขันในหน้าที่การงาน การชิงดีชิงเด่นกัน ปัญหาครอบครัว เรียกได้ว่าทุกเรื่องเข้ามาพร้อมกันในจังหวะที่แย่ที่สุดของชีวิต นับจากวันนั้นผมก็เริ่มเข้ารับพลังจิตจากอาจารย์โดยคำแนะนำจากเพื่อนที่ทำงาน และที่สำคัญคือผมได้รับข้อคิดต่างๆ ในการดำเนินชีวิตมากมาย มันเป็นการสะสมวิธีคิดที่ถูกต้องทีละเล็กทีละน้อยอย่างไม่รู้ตัว จากการที่มารับพลังจิตจากอาจารย์ทุกวันเสาร์-อาทิตย์ ผมก็ได้มีโอกาสมาเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ นับจากวันนั้นจนถึงปัจจุบันเป็นช่วงเวลาแห่งการปรับเปลี่ยนทุกอย่างในชีวิตผมก็ว่าได้ คำสอนข้อคิดต่างๆ ที่อาจารย์สอนสั่งก็ค่อยๆ ซึมซาบเข้ามาในจิตวิญญาณของผมนับแต่นั้นมา อาจารย์พูดเสมอว่า การที่จะเรียนวิชาพลังจิตได้นั้น เราต้องทำตัวเราให้มีความสุขเสียก่อน ถ้าเราไม่มีความสุข เราก็ไม่สามารถทำให้คนอื่นพ้นทุกข์ได้ คำสอนสั้นๆ แค่นี้มีความหมายลึกซึ้งมาก ผมถามกับตัวเองว่า “แล้วเราจะทำได้อย่างไร?”

คำตอบก็คือ อยู่ที่ตัวเรา

คำสอนของอาจารย์ในเรื่องการแผ่เมตตา การรับรู้ความสุขและความทุกข์แล้ววางทิ้งเสีย การลดความโกรธให้น้อยลง การมองโลกในเชิงบวก การรู้จักให้โดยไม่หวังผล ฯลฯ ทุกคำสอนทำให้ผมเริ่มปรับเปลี่ยนวิธีคิดของตัวเองอย่างค่อยเป็นค่อยไป ผมสามารถพูดได้เต็มปากเลยว่าทุกครั้งที่ผมมารับพลังจิต และได้ฟังข้อคิดต่างๆ จากอาจารย์ ผมจะกลับไปพร้อมกับรอยยิ้มและความสุขทุกครั้ง ในการดำรงชีวิตในปัจจุบันของผมได้นำข้อคิดต่างๆ ของอาจารย์ไปปฏิบัติอย่างจริงจังทั้งในชีวิตส่วนตัวและการทำงาน วันนี้แม้ว่าผมอาจจะทำไม่ได้ทั้งหมดในทุกเรื่องที่อาจารย์สอน **แต่ผมก็มีความตั้งใจที่จะทำให้ดีที่สุด และก็ทำอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด การนั่งสมาธิเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้าข้อคิดแนวทางปฏิบัติตัวที่ถูกต้องได้ฝังอยู่ในจิตใต้สำนึกเราแล้ว เราก็จะสามารถนำมันออกมาใช้ได้ตลอดเวลาทุกโอกาส ผลที่ได้รับมันได้กับตัวเราเอง คนรอบข้างเรา ครอบครัวเรา เพื่อนร่วมงานของเรา ทุกคนที่ใกล้ชิดกับเรา ในส่วนตัวผมแล้วการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีเริ่มมีเข้ามาในชีวิตผมนับครั้งไม่ถ้วนอย่างต่อเนื่อง** เมื่อใจเราเป็นสุข กายเราก็เป็นสุขด้วย โรคภัยไข้เจ็บก็จะบรรเทาลงได้ การเจ็บป่วยในบางโอกาสก็ต้องยอมรับว่าเป็นเรื่องของสังขารที่ไม่เที่ยง เราก็ต้องดูแลรักษาสุขภาพตามวัยด้วยการรับพลังจิตจากอาจารย์เป็นการสร้างสมดุลให้กับร่างกายของเรา อย่างไรก็ตามเราก็ต้องให้กำลังใจตัวเราให้มากๆ ด้วย ไม่ควรซ้ำเติมเพิ่มความทุกข์ให้กับตัวเราอีกในยามที่เราเจ็บป่วย

ผมอยากแนะนำให้ทุกท่านได้อ่านหนังสือ **"ให้มีความสุขในชาตินี้"** ซึ่งเป็นหนังสือที่รวบรวมคำสอนของอาจารย์เป็นการสรุปแก่นของคำสอนของอาจารย์ที่มีคุณค่ามาก ผมคิดว่าเป็นหนังสือที่**ทำให้เรา "คิดเป็น" แต่สิ่งที่สำคัญนอกจากการคิดเป็นแล้ว ทุกท่านก็ต้องปฏิบัติตนให้เป็นด้วย แล้วทุกท่านก็จะพบกับความสุขในชาตินี้ได้อย่างแท้จริงครับ**

หนึ่งในลูกศิษย์ของอาจารย์ครับ (ปี 2541)

10 เม.ย. 54

ผู้นี้กับเพื่อนมาหาอาจารย์ เมื่อปี พ.ศ. 2540 หยุดเที่ยว

หยุดเที่ยวหาครูบาอาจารย์อื่น ติดตาม
การสอนธรรมะและพลังจิตจากการให้ดูการใช้
พลังจิตจริงๆ ได้หลักธรรมที่เหมือนกับพูดซ้ำซาก
แต่ได้ผลดีมากเรียนก็ฟรี ยังได้กินของฟรีอีก
ไม่เคยพบคนที่เสียสละไม่เรียกเงินเรียกทองใคร

ก่อนจะมาเป็นศิษย์ของท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ ก่อนปี ค.ศ. 2000 ปีที่คนทั่วโลกเกรงกลัวว่าจะเกิดภัยพิบัติ ไม่เว้นแม้แต่ประเทศไทย คนไทยตื่นกลัวมากเพราะกลัวตาย ล่ำลือกันว่าผู้ที่มีธรรมะและเป็นผู้มีศีลธรรมเท่านั้นจึงจะรอดพ้น จึงเกิดอาจารย์และสถาบันต่างๆ ขึ้นมากเพื่อเปิดคอร์สสอนธรรมะและวิชาพลังจิต จนจัดเป็นนิทรรศการ "วิทยาศาสตร์แห่งพลังจิต" ขึ้น จำได้ว่าปีนั้นจัดขึ้นที่ ม.รามคำแหง แฟนก็พาข้าพเจ้าไปชมรู้สึกตื่นเต้นมาก เดิมก็ได้แต่สวดมนต์ทำสมาธิอยู่กับบ้าน ครั้งนี้ได้ออกมาพบสิ่งใหม่ๆ ยอมรับว่าติดใจ ข้าพเจ้ากับแฟนเข้าบู๊ทโน้นออกบู๊ทนี้ สมัครอบรมคอร์สต่างๆ จนได้เพื่อนที่มาชมงานเป็นเพื่อนร่วมก๊วนหลายคน แต่ขอกล่าวถึง 3 คน คือ พี่บุบผา คุณกุ้ง และคุณอ้อ เพราะ 3 คนนี้จะสำคัญในการเป็นก๊วนตะลอนทัวร์ต่อไป

เมื่อคนที่ชอบเหมือนกันรวมตัวกันก็เกิดเป็นคณะเดินทางที่พากันชักชวนกันไปหาประสบการณ์จากพระอาจารย์ดังไม่ว่าจะเป็นพระหรือฆราวาส

อยู่ใกล้-ไกล พวกเราจะไปหมด ขอให้ท่านเหล่านั้นสอนการปฏิบัติธรรมอันเป็นหนทางที่พระพุทธองค์ทรงสอนไว้ อาจารย์บางท่านก็สอนทางฝึกพลังจิตมากกว่าสอนธรรมะ เราก็ชอบ เอาหมด ข้ามน้ำข้ามเขา ลุยป่าฝ่าดง ขึ้นเขาเข้าถ้ำ ถึงไหนถึงกัน วันหยุดคือวันเดินทางค้นหาสัจธรรมของพวกเรา เรามีความสุขสนุกกับการเดินทางไม่เหน็ดเหนื่อย ย่อท้อ แม้หนทางจะลำบากแค่ไหนก็ตาม

จนวันหนึ่งคุณอ้อนำข่าวมาบอกว่า มีอาจารย์ท่านหนึ่งเป็นฆราวาสอยู่แถวเตาปูน รักษาคนเจ็บป่วยโดยใช้พลังจิต กำลังจะเปิดรับลูกศิษย์เรียนวิชานี้ สนใจไหม? โธ่! รู้ก็รู้เรื่องแบบนี้พวกเราพลาดที่ไหน ไปเอารายละเอียดมาเลย ด่วนด้วยไม่ชอบรอ

แล้ววันนั้นก็มาถึงวันที่พวกเราทั้ง 5 ได้เข้าพบท่านอาจารย์ **จำได้ว่าเป็นปี พ.ศ. 2540 แรกเห็นท่านอาจารย์ ความคิดของข้าพเจ้าคือ อาจารย์ดูภูมิฐาน ใจดี มีเมตตา คงจะรับเราเป็นศิษย์นะ เมื่อขอรับพลังจากอาจารย์**เสร็จ พวกเราก็นั่งกันหน้าเจี๋ยมเจี้ยมพร้อมกับค่อยๆ **เอ่ยปากขอฝากตัวเป็นลูกศิษย์ อาจารย์ไม่ได้รับปาก เพียงแต่กล่าวว่า**

- วิชาของอาจารย์นำไปหารายได้ สร้างเงินไม่ได้
- ต้องมีความกตัญญูต่อบิดามารดาเป็นหลักใหญ่
- ห้ามผิดศีล
- ใช้รักษาตนเอง ญาติพี่น้องไม่ได้ และที่สำคัญอีกอย่างจะยอมเสียสละความสุขส่วนตัว เพราะต้องเอาเวลามารักษาคนไข้โดยไม่มีผลตอบแทนได้หรือเปล่า
- คุยโอ้อวดไม่ได้

พวกเรารีบตอบว่าได้ครับ ได้ค่ะ

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ก็สิ้นสุดการตะลอนทัวร์ ซึ่งใช้เวลามา 2-3 ปี ลงตรงบ้านอาจารย์นั่นเอง ตอนนี้ทุกวันเสาร์-อาทิตย์ เราก็จะมาเรียนธรรมะกับที่บ้านอาจารย์ ช่วงเช้า 7-12 น. อาจารย์จะใช้พลังจิตรักษาคนป่วย แต่จริงๆ **แล้วไม่ได้มีเฉพาะคนเจ็บป่วยเท่านั้น** บางคนก็มาปรึกษาเรื่องการงาน เรื่อง

ครอบครัว เรื่องการประกอบอาชีพ ถอนของ รวมแล้วทุกเรื่อง อาจารย์เหมือน 7-ELEVEN อาจารย์ให้พวกลูกศิษย์ดูและฟังเรื่องราวของคนไข้ การรักษา การตอบ-ถามระหว่างคนไข้กับอาจารย์เพื่อเป็นการศึกษาไปพร้อมกัน พอกลางวันคือ 12-13 น. จะหยุดพักทานข้าว แล้วกลับขึ้นมาเรียนธรรมะกันตอนบ่าย เลิกเรียนแล้วพวกเราจะช่วยกันทำความสะอาดที่เรียนกัน

แรกๆ อาจารย์ก็ไม่ได้สอนอะไรมากนัก ให้พวกเราซักถามสิ่งที่เราอยากรู้ อยากให้แก้ข้องใจของตนที่ติดขัด ปัญหาที่ทุกคนคิดไม่ตกติดอยู่ในจิตตนเอง ให้ทุกคนเอาปัญหาของตนเองมานั่งคิดพิจารณา สอนหลักธรรมเบื้องต้นให้นำมาแก้ปัญหาทีละข้อ จนกว่าจะหมดไปจากจิต เรียกว่า "การคลีนจิตตนเอง" เพื่อนำไปสู่การทำสมาธิในขั้นต่อไป

การสอนของอาจารย์จะไม่เป็นขั้นเป็นตอน ไม่มีหัวข้อในการสอน ไม่มีกฎเกณฑ์เฉพาะ จะสอนไปตามสภาวะแวดล้อมที่เกิด หรือความสนใจในการซักถามของลูกศิษย์ ลูกศิษย์ถามอาจารย์จะตอบเป็นเรื่องๆ ไป บางครั้งก็สอดแทรกธรรมะไปด้วย บางครั้งก็สอนธรรมะล้วนๆ ส่วนใหญ่จะเหมือนอาจารย์นั่งเล่านิทานอิงธรรมะ เล่าชีวิตในวัยเด็ก วัยทำงาน ประสบการณ์จากการทำงานของท่าน จากการรู้จักบุคคลในวงการทั้งข้าราชการ นักการเมือง พ่อค้า สอดแทรกธรรมะ วิธีการคิด การนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ฉะนั้นลูกศิษย์ทุกคนจึงได้ทั้งธรรมะ การดำเนินชีวิตที่ได้จากประสบการณ์ของอาจารย์เป็นแบบอย่าง อาจารย์จะเป็นคนที่มีระเบียบ วินัย มีความสะอาดมาก ทุกอย่างต้องมีสติตลอดในการทำแต่ละอย่างในชีวิตประจำวัน

เมื่อสอนเรื่องการรู้จักคลีนจิตตัวเองแล้ว ก็จะเน้นเรื่องการมีสติ จากนั้นก็จะเป็นการแผ่เมตตา และการรู้จักปลดวางอารมณ์ทั้งดีและไม่ดีตามลำดับ อาจารย์จะนั่งสอนเราไปเรื่อยๆ คุยกันปรึกษาแก้ปัญหา ซักถาม--ตอบ เหมือนบิดาพูดคุย มีพวกลูกๆ นั่งล้อมวง ตั้งหน้าตั้งตาฟัง หลับบ้างตื่นบ้าง จากเดือนเป็นปี จากปีเป็น 10 ปี อาจารย์ยังคงใช้ความอดทนนั่งสอนเราแบบซ้ำๆ ซากๆ เราก็อดทนนั่งฟังซ้ำๆ ซากๆ บางเรื่องฟังเป็น 10 เที่ยว

บางเรื่องร่วมร้อยเที่ยวกระมัง ฟังจนขึ้นใจ มันฝังเข้าไปในจิตซึมลงไปก้นบึ้งในใจ แต่แปลกมันน่าเบื่อ หากพวกเรา (พวกที่เหลือจากการทนฟังซ้ำๆ ซากๆ เพราะบางคนเขาเบื่อมั่ง หลังๆ ลูกศิษย์จาก 30-40 คนเหลือไม่เท่าไหร่) กลับไม่เบื่อที่จะฟัง

ผลดีของการทนฟังซ้ำๆ ซากๆ นั้นวิเศษมาก เพราะพอมีเหตุการณ์ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายเกิดขึ้น คำสอนของอาจารย์เราจะระลึกได้โดยอัตโนมัติ ไม่ต้องไปเรียกความทรงจำว่าอาจารย์สอนอะไรบ้าง มันจะถูกนำมาใช้แก้สถานการณ์นั้นๆ ทันทีทันใด ทันเหตุการณ์ เจ๋งไหม!

ระยะหลังๆ พวกลูกศิษย์เริ่มมีความคุ้นเคย สนิทสนมกับอาจารย์มากขึ้น กอร์ปกับความเมตตาของอาจารย์ พวกเราจึงได้ทานอาหารกลางวันร่วมกันทั้งหมด จะขอกล่าวถึงความมีเมตตาของอีกบุคคลหนึ่งที่ไม่ต่างไปจากอาจารย์เลยคือ "พี่แดง" พี่แดงเป็นภรรยาของอาจารย์ ที่มีทั้งความสวยน่ารัก และมีเมตตา ถ้าพี่แดงอยู่ก็จะหาอาหารทั้งคาวและหวาน ผลไม้มาให้เหล่าลูกศิษย์กินกัน บางครั้งเราก็ซื้ออาหารมาแจมกัน แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นอาหารของอาจารย์ซะมากกว่า เข้าตำรา "อิ่มจัง ตังค์อยู่ครบ" คิดดูอาจารย์เมตตาลูกศิษย์แค่ไหน ธรรมะก็สอนฟรี มีอาหารเลี้ยงดูอีกต่างหาก

จากการที่อาจารย์กับพวกลูกศิษย์กินอาหารร่วมกัน สอน-เรียนร่วมกันจึงนำมาซึ่งความผูกพันกันอย่างแน่นแฟ้น เป็นสายใยของความรัก ความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ทุกวันนี้เราคิดว่า ณ สถานที่นี่เปรียบเสมือนบ้านของเราที่มีพ่อแม่ พี่น้องอยู่ เราจึงจากไปไหนไม่ได้ ถ้าไม่ติดธุระจริงๆ พวกเราจะไม่ขาดเลย ถึงแม้อาทิตย์ไหนเรามาไม่ได้ จิตเราก็ยังส่งไป ณ ที่นั้น อาจารย์เหมือนยาเสพติดชนิดหนึ่ง ไม่ได้เจอก็คิดถึงตลอดเวลา หากแต่เป็นสิ่งที่ยิ่งเสพก็ยิ่งได้บุญกุศลสำหรับพวกลูกศิษย์ ได้ร่วมสร้างบุญกุศลกับอาจารย์

ในโลกนี้จะหาใครที่ปฏิบัติและทำได้เยี่ยงอาจารย์ คงจะไม่เจออีกแล้ว เพราะคนอื่นรักษาคนป่วยหรือช่วยเหลือ มักจะมีผลตอบแทนเสมอ

หากอาจารย์ไม่เคยเรียกร้องทรัพย์สินเงินทองใดๆ นอกจากการอยากร่วมทำบุญกับท่านเพื่อเป็นบุญกุศลของตนเอง

อยากเขียนเล่าเรื่องต่างๆ ระหว่างที่เรียนกับอาจารย์ ซึ่งข้าพเจ้าอยู่มาเกือบ 15 ปี และอยากสดุดีอาจารย์มากกว่านี้ แต่เกรงใจผู้รวบรวมจัดพิมพ์ จึงเล่าพอหอมปากหอมคอ ฟังหรืออ่านจากศิษย์ท่านอื่นบ้าง

- กราบขอบคุณท่านอาจารย์ที่เมตตาอบรมสั่งสอน
- กราบขอบคุณพี่แดง (ภรรยาอาจารย์) ที่เมตตาเอ็นดูให้อาหารกลางวัน และขอบคุณเพื่อนๆ ลูกศิษย์ที่ให้ความรัก ความอบอุ่น เหมือนพี่น้อง อยากบอกคำว่ารักสักร้อยคำ ว่ารักอาจารย์ พี่แดง และเพื่อนศิษย์ทุกคน

สุดท้ายนี้ ลูกศิษย์คนนี้ขอกราบอาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก จงดลบันดาลให้อาจารย์และครอบครัวมีแต่ความสุข สมหวังในสิ่งที่ปรารถนาทุกประการเทอญ

รักและเคารพอย่างสูง

ปิยนุช ทินบัว (ลูกศิษย์คนหนึ่ง)

14 เม.ย. 54

คำอธิบาย

อาจารย์ท่านเน้นเสมอว่า เราต้องทำตัวให้มีความสุขก่อน จึงจะช่วยให้ผู้อื่นมีความสุขได้ และเมื่อช่วยให้ผู้อื่นมีความสุขแล้ว เราก็จะมีความสุขด้วย การเรียนพลังจิตต้องศึกษาธรรมเป็นหลัก มีข้อห้ามมากมาย หลายคนจึงต้องเลิกเรียน การสอนธรรมที่หลายคนว่าสอนซ้ำซาก บางคนยังจำไม่ได้หรือปฏิบัติไม่ได้เลย ชีวิตคนเรามีแต่ความซ้ำซาก เช่น ต้องกินอาหารทุกวัน อาบน้ำทุกวัน เป็นต้น วานท่านตรองดู

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

มาขอรับพลังจิตและศึกษาธรรมะ 10 ปีแล้ว

ทำให้มีความสุขในชีวิตมากขึ้น

วันที่ 13 มกราคม 2545 เป็นวันแรกที่ท่านอาจารย์ได้เมตตาอนุญาตให้เรียนธรรมะและปฏิบัติสอนเดินจงกรมเป็นวันที่ประทับใจมากในความเมตตาของอาจารย์ ก่อนหน้านั้นไม่กี่เดือนพ่อบ้านได้พามากราบและรับพรจากอาจารย์ ครั้งแรกนำน้ำเปล่าและกล้วยน้ำว้ามาให้อาจารย์เป่าแล้วนำกลับไปทาน ซึ่งในเวลานั้นมีความคิดในใจว่าเราจะต้องตั้งใจประพฤติปฏิบัติให้ดี เพื่อความเป็นสิริมงคลที่อาจารย์อวยพรให้เป็นผล และทำให้เรามีแต่ความเป็นสิริมงคล

อาจารย์ท่านได้เมตตาสอนการเดินจงกรม สอนการล้างใจลดทิฐิถือตัวเอง ให้ทำความสะอาดล้างห้องน้ำ ท่านเมตตาสอนและแนะแนวทางการใช้ชีวิตให้มีความสุขในทุกๆ วัน

ทุกครั้งที่มากราบอาจารย์จะมีความสุข ความสบายใจ ที่เห็นอาจารย์เมตตาสอนลูกศิษย์ทุกคนทั้งเด็ก ผู้ใหญ่ ท่านเมตตาทุกคน คนไม่มีสตางค์ก็มากราบอาจารย์ ท่านเมตตาให้พลังกับทุกคนไม่มียกเว้น ซึ่งเชื่อว่าลูกศิษย์อาจารย์ทุกคนได้รับความสบายใจ ความสุขใจ กลับบ้านไปกันทุกคน นอกจากความสบายใจที่ได้รับทุกคนแล้ว ยังได้สุขภาพที่ดีกลับบ้านไปด้วย ได้ธรรมะ คำสอนของอาจารย์ให้นำไปปฏิบัติเพื่อความสุขของทุกๆ คนที่ได้มากราบอาจารย์ด้วย

การเปลี่ยนแปลงที่ดีในชีวิตของลูกศิษย์ มีความสุขในชีวิตมากขึ้น คือการรู้จักแผ่เมตตาให้กับทุกคนที่เป็นมิตร และไม่เป็นมิตร รวมถึง

เจ้านาย และลูกน้องที่ทำงานด้วย ทำให้ใจเราสบาย ทำงานดีขึ้น เจ้านายยิ้มให้ มีความสุขในการทำงาน มีความสุขกับเพื่อนร่วมงาน อารมณ์โกรธ พอใจ ไม่พอใจ ก็ทิ้ง ลูกศิษย์ได้ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของอาจารย์ทิ้งความไม่พอใจออกไปก่อนเมื่อรู้ว่าไม่พอใจก็ทำให้ไม่สบายใจ ไม่พอใจน้อยลง มีความสุขในการดำเนินชีวิตมากขึ้น

การปฏิบัติตามคำสอนของอ.วิชิต และได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ด้านการงาน และครอบครัว พ่อบ้านได้นำระเบียบวินัย การปฏิบัติที่เรียบง่ายของอาจารย์มาใช้ภายในบ้าน ทำให้บ้านมีระเบียบอย่างเรียบง่าย เป็นบ้านที่น่าอยู่

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ถึงปี พ.ศ. 2554 เป็นเวลา 10 ปี ลูกศิษย์ระลึกถึงความเมตตาของอาจารย์วิชิตอยู่เสมอๆ ท่านเป็นครูอาจารย์ที่สั่งสอนลูกศิษย์ให้เห็นธรรมะ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ที่เข้าใจง่ายตามกำลังความสามารถของลูกศิษย์ที่ยังโง่เขลาอยู่ ท่านอาจารย์วิชิตอบรมสั่งสอนอยู่เสมอให้ใช้วิธีการคิดที่ทำให้ชีวิตของเรามีความสุข โดยใช้วิธีการแผ่เมตตาและฝึกจิตใจเราให้ละทิ้ง ความพอใจ ความไม่พอใจ

ลูกศิษย์ขอกราบเท้าครูอาจารย์วิชิต ด้วยจิตใจที่นอบน้อม ที่ท่านเมตตาอบรมสั่งสอนสิ่งที่ดีงามให้ประพฤติปฏิบัติตาม ขอนอบน้อมท่านอาจารย์วิชิตด้วยใจที่เคารพท่านตลอดไป

ลูกศิษย์ทิพย์ณรงค์

10 เม.ย. 54

คำอธิบาย

การมาศึกษาธรรม ก็คือการหาวิธีละ เลิก ลด หรือควบคุมกิเลสตัณหาให้ลดน้อยลงจนหมด ก็จะเกิดความสงบสุขตามจำนวนกิเลสที่ลดลง

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

ชอบศึกษาเรื่องลึกลับ และการฝึกสมาธิแบบต่างๆ

ปี 2540 เพื่อนพามาพบอาจารย์เห็นคนมารับพลังจิตมาก สิ่งที่ได้เรียนรู้คือ "การคิดเป็น" และอื่นๆ เคยพาแม่มารับพลังจิตเพียง 4 ครั้ง ซีสขนาดหัวแม่มือที่ฝ่ามือหายไป

การเรียนวิชาพลังจิตกับอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

● แรกพบ

ก่อนหน้านั้นผมชอบที่จะศึกษาเรื่องลึกลับรวมทั้งการฝึกสมาธิแบบต่างๆ จนได้พบกับกลุ่มเพื่อนที่ชอบเหมือนๆ กัน จึงมีการรวมตัวกันตระเวนไปเรียนรู้หรือฝึกวิชาตามวัดและสำนักต่างๆ จนเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2540 เพื่อนในกลุ่มคนหนึ่งคือ คุณสุทธิสาร กวางจีด ได้พาพวกเรามาสมัครเข้าเรียนวิชาพลังจิตกับท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ โดยในตอนเช้าจะเป็นการที่นั่งดูอาจารย์วิชิตใช้พลังจิตช่วยเหลือผู้คน (รักษาโรคและให้คำแนะนำต่างๆ) และในตอนบ่ายอาจารย์จะเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้ฟังซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งของการสอนวิชาพลังจิต

● สิ่งที่ได้เห็น

ตลอดระยะเวลาสิบกว่าปี (เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์) ผมได้เห็นผู้ป่วยจำนวนมากเข้ามารับพลังจิตจากท่านอาจารย์วิชิต ส่วนใหญ่ผู้ป่วยจะมีอาการดีขึ้น

หรือหายจากโรคภัยไข้เจ็บ จึงทำให้มีผู้ป่วยมาหาอาจารย์เพิ่มมากขึ้นจนบางวันมากกว่า 300 คนก็มี (ที่ไม่หายและไม่มาอีกก็มีแต่น้อยมาก) นอกจากการรักษาโรคแล้วอาจารย์ยังช่วยแก้ไขปัญหาชีวิต ครอบครัว ธุรกิจการค้า หรือหน้าที่การงานให้กับผู้ที่มีความทุกข์ในเรื่องนั้นได้ จึงสรุปได้ว่าพลังจิตของท่านอาจารย์วิชิตสามารถช่วยบรรเทาทุกข์ของลูกศิษย์ได้

แม่ผมเป็นซีสที่ฝ่ามือข้างซ้ายขนาดเท่าหัวแม่มือ ผมพาไปรับพลังจิตจากท่านอาจารย์ 4 ครั้ง พอผมจับดูพบว่าซีสลูกขนาดหัวแม่มือได้แตกกระจายออกเป็นเม็ดเล็กๆ ขนาดเท่าเมล็ดถั่วเขียวเกือบ 10 ลูก และหลังจากนั้นไม่นานก็เล็กลงและหายไป

น้องสาวผมมาจากอเมริกาเป็นไมเกรนปวดหัวบ่อยมาก ผมพามารับพลังจิตจากอาจารย์วิชิต หลังจากกลับไปอเมริกาได้โทรมาบอกว่าประทับใจอาจารย์วิชิตมากที่ช่วยให้อาการปวดหัวห่างหายไปนาน

ที่น่าสนใจคือกรณีของเด็กพิเศษ ซึ่งอาจารย์บอกว่าส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่พ่อแม่ไปขอจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือเป็นเทพหนีลงมาเกิด (เทวดาหนีเที่ยว) ตลอดระยะเวลาหลายปีที่พ่อแม่ของเด็กพาเด็กมารับพลังจิตจากอาจารย์ผมได้เห็นเด็กเหล่านี้ได้มีพัฒนาการไปในทางที่ดีอย่างน่าแปลกใจ

• สิ่งที่ได้เรียนรู้

การเรียนวิชาพลังจิตกับอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ ไม่ได้มีเป็นหลักสูตรหรือรูปแบบ แต่เป็นการเรียนแบบนั่งฟังอาจารย์เล่าเรื่องต่างๆ ให้ฟัง ซึ่งเรื่องที่อาจารย์จะเล่าหรือพูดให้ฟังจะขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยในขณะนั้น เช่นเหตุการณ์ของบ้านเมืองหรือของโลกในขณะนั้น หรือสภาวจิตของลูกศิษย์ขณะนั้น แต่ทุกเรื่องที่อาจารย์พูดให้ฟังจะเป็นการสอนให้เกิดความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฐิ) ต่อเรื่องราวต่างๆ ที่จะเข้ามากระทบในชีวิตเรา อาจารย์บอกว่าที่อาจารย์สอนนี้เป็นการสอนให้พวกเรา **"คิดให้เป็น"** ดังนั้น ในช่วงบ่ายของวันเสาร์-อาทิตย์ตลอดระยะเวลาหลายปีที่พวกเรานั่งฟังอาจารย์พูดจึงเป็นการเรียนรู้ที่จะ **"คิดให้เป็น"** ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของวิชาพลังจิต

- **เรื่องที่ควรรู้**

การทำบุญ เมื่อเราทำบุญคิดแต่เพียงว่าสิ่งที่เราบริจาคไปนั้นจะไปก่อให้เกิดผลตามที่เราต้องการ (โดยไม่ได้หวังว่าเราจะได้ผลตอบแทนอย่างไร) เช่น เราบริจาคเงินเพื่อร่วมในการสร้างศาลาก็คิดแต่เพียงว่าเงินจำนวนนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ศาลานั้นสร้างได้สำเร็จและมีผลเกิดประโยชน์แก่สาธารณชนได้ในกิจกรรมต่างๆ (เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน) ในส่วนตัวเราขอแต่เพียงให้เรามีแต่ความเป็นสิริมงคลเท่านั้นก็พอ (แต่ในความเป็นจริงแล้ว **"ความเป็นสิริมงคล"** เพียงอย่างเดียวนี้ก็ครอบคลุมสิ่งที่ดีๆ ที่เราอยากได้ทุกอย่างไว้แล้วจึงเป็นการขอที่เป็น All in One)

สังฆทาน การทำสังฆทานเป็นการถวายปัจจัย 4 แก่คณะสงฆ์ ดังนั้นการถวายสังฆทานจึงควรถวายแด่คณะสงฆ์ (พระสงฆ์ตั้งแต่ 4 รูปขึ้นไป) ยกเว้นว่า ณ ที่นั้นมีพระสงฆ์อยู่ไม่ครบก็เอาเท่าที่มีอยู่ และปัจจัย 4 ที่ถวายนั้นเป็นสมบัติของพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาทุกองค์ (ไม่ใช่ของพระสงฆ์องค์ใดองค์หนึ่ง)

ผาติกรรม สิ่งของใดที่เป็นของสงฆ์ เป็นสมบัติของพระศาสนา การที่ผู้ใดนำมาเป็นสมบัติส่วนตนจะทำให้เกิดความวิบัติทั้งตนเองและครอบครัว หากประสงค์จะได้สิ่งของใดที่เป็นของสงฆ์ (ของพระศาสนาไม่ใช่ของส่วนตัวของพระสงฆ์องค์ใดองค์หนึ่ง) ต้องกระทำพิธีผาติกรรมก่อน

- **วิชาพลังจิต**

ความจริงสิ่งมีชีวิตทุกชนิดจะต้องมีพลังจิตอยู่เป็นปกติแล้วแต่มากน้อยต่างกัน ดังนั้นวิชาพลังจิตจึงเป็นการเรียนรู้ที่จะเพิ่มพลังจิตให้สูงขึ้นหรือเรียนรู้ที่จะนำเอาพลังจิตมาใช้ให้เกิดประโยชน์ (ในทางที่ดี) ถ้าเปรียบพลังจิตเป็นเสมือนกับแสงที่ถูกเปล่งออกมาจากหลอดไฟฟ้า มนุษย์ทุกคนก็จะมีแสง (พลังจิต) นั้นเปล่งออกมาอยู่แล้ว แต่จะมีแสงออกมามากน้อยก็ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ขวางกั้นไว้เช่นดวงโคม ถ้าดวงโคมเป็นกระจกใส (จิตสะอาด) แสงจะออกมาได้มากถ้าดวงโคมเป็นกระจกฝ้า (จิตที่ขุ่นมัว) แสงก็ออกมาได้น้อย และถ้าใช้เลนส์นูนหรือกระจกเงาโค้งเว้า (สมาธิหรือฌาน) รวมแสงที่ออกมา

นั้นไปไว้ที่จุดเดียวก็จะได้แสงที่มีความเข้มสูง พลังจิตก็เช่นกัน สมาธิเปรียบเสมือนเลนส์นูน กิเลสเปรียบเสมือนดวงโคมที่ทำด้วยกระจกที่มีความใส (โปร่งแสง) ต่างกัน **ดังนั้นจะใช้พลังจิตให้ได้ผลคือจะต้องใช้พลังจิตในขณะที่จิตสะอาดไม่มีกิเลสมาขวางกั้นลดทอนพลังจิตหรือจิตที่เป็นสมาธิ (ฌาน)** แต่การจะทำเช่นนั้นได้จะต้องมีการ Clean จิต เป็นประจำหรือฝึกฝนให้เกิดความชำนาญมีความคล่องตัวในการเข้าฌาน และที่สำคัญที่สุดในการใช้ชีวิตประจำวันจะต้องรู้จักใช้ชีวิตให้ **"มีความสุขในชาตินี้"** โดยการมี **สัมมาทิฐิ** หรือ **คิดให้เป็น**

ชัยณรงค์ เฉลิมทอง

17 เม.ย. 54

คำอธิบาย

นี่เป็นแบบหรือลักษณะการสอนของท่านอาจารย์ที่ผิดแผกแตกต่างกับการเรียนการสอนที่เคยเรียนกันมา ท่านจะสอนตามวาระจิตส่วนใหญ่ของลูกศิษย์ โดยท่านรู้ว่าวันนี้ส่วนใหญ่ต้องการทราบเรื่องอะไร ท่านก็จะสอนเรื่องนั้นยกเอาธรรมซึ่งท่านพูดให้เป็นภาษาธรรมดา และท่านแสดงเหตุผล การปฏิบัติแล้วจะได้ผลอย่างไร ท่านพูดเรื่องหนึ่งหลายครั้ง แต่วิธีพูดท่านพูดในหลายแง่หลายมุม ถ้าคิดไม่ทันจะดูเป็นการพูดซ้ำๆ หรือซ้ำซาก ท่านใช้วิธีพูดให้ซึมเข้าไปในจิตในใจโดยไม่รู้ตัว เป็นการสอนที่ไม่เคยพบเคยเห็นมาก่อน

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

กระดูกสันหลังแตกร้าว มารับพลังจิตกับเพื่อน

หายแล้วก็ขอศึกษาธรรมะเพื่อศึกษาพลังจิต
รู้สึกเหมือนท่านเป็นพระ แต่อยู่บ้านเพื่อช่วยคน

ในปี 2541 ข้าพเจ้าติดรถเพื่อนไปนมัสการพระที่จังหวัดสระบุรี แล้วเดินทางไปกำแพงแสนต่อ กลัวถึงมืดแล้วเดินทางลำบาก เพื่อนจึงใช้เส้นทางลัดระหว่างลพบุรี–นครปฐม ไปถึงทางแยกเป็นง่ามหนังสติ๊ก มีแต่ขบวนรถ 18 ล้อทั้งไปและสวนมา เพื่อนเห็นทางขวาว่างจึงเบี่ยงออก แต่กลับมีรถ 18 ล้อวิ่งทะมึนสวนมาตรงหน้า เพราะที่จริงแล้วทางแยกด้านขวาเป็นทางตัน เพื่อนได้หักรถหลบลงคลองส่งน้ำที่ลึก 6 เมตร แรงกระแทกตอนลง**ทำให้กระดูกสันหลังช่วงเอวของข้าพเจ้าแตกร้าว** ซึ่งหมอบอกโชคดีที่ไม่แตกหลุดไปแทงเส้นประสาท หลังออกจากโรงพยาบาล 3 สัปดาห์ จะก้าวเดินก็**ยังปวด เดินตัวแข็งตรง ไม่ต้องคิดถึงการก้มหรือเอียงตัวเลย**

โชคดีที่เพื่อนกลุ่มที่ไปด้วยกันนี้บอกว่ามีอาจารย์ท่านหนึ่งรักษาโรคด้วยพลังจิต ขณะนี้ท่านจะเปิดรับศิษย์สอนด้านการปฏิบัติให้จิตมีพลัง และได้พามาพบท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

เมื่อมาครั้งแรกท่านเป่าให้ และสั่งว่าต่อไปให้นำน้ำและกล้วยน้ำว้ามาให้ท่านเสกประจุพลัง แต่ข้าพเจ้ามีปัญหาการยกของจึงนำมาแต่น้ำเพียงขวดเล็กและแบ่งจิบทุกวันเพื่อรับพลังรักษาต่อเนื่องในสัปดาห์ ซึ่งก็ยังได้ผลดี อาการปวดเลือนหายไปโดยไม่ได้สังเกต พอนึกได้เหมือนกับไม่เคยเป็นอะไรมาก่อน

เมื่อได้พบกับท่านอาจารย์ในครั้งแรกข้าพเจ้าประทับใจ มีความรู้สึกว่า **การครองตัวของท่านเหมือนเป็นพระ เพียงแต่ท่านไม่ได้บวชไปอยู่วัด** ท่านอยู่บ้านเพื่อให้ได้ช่วยผู้คนที่ลำบากเดือดร้อน ข้อสำคัญคือ การรักษาโรคภัยไข้เจ็บอันเป็นตัวสร้างความวุ่นวาย ทำลายความสุขสงบในการดำเนินชีวิตของทุกคนในครอบครัว

กราบขอบพระคุณท่านอาจารย์และครอบครัวของท่านที่ต้องเสียสละความสงบ สบายส่วนตัว เพื่อช่วยเหลือผู้มีทุกข์ทั้งกายและใจ สร้างความสุขเผื่อแผ่ไปถึงครอบครัวทุกคนด้วยค่ะ

บุปผา ขันธิกุล
17 เม.ย. 54

คำอธิบาย

มีหลายท่านที่เป็นแพทย์ หรืออาชีพอื่น บอกกับผู้รวบรวมพิมพ์ว่าท่านอาจารย์เคร่งยิ่งกว่าพระปฏิบัติตนเรียบง่าย ยิ้มแย้มแจ่มใสเสมอ กริยา วาจา คำพูด แสดงถึงความมีเมตตาอย่างสูง แม้สูงอายุก็ดูไม่เหน็ดเหนื่อยกับการใช้พลังจิตให้คนถึง *200-300* คน ในเวลา *7.00-11.00* น. คนป่วยขึ้นมาหาอาจารย์ไม่ได้ ท่านยังลงไปใช้พลังให้กับผู้ป่วยที่นั่งรออยู่ข้างล่าง หรือในรถยนต์ โดยไม่ถือตัวเลย บอกท่านแล้วท่านก็ยิ้ม และพูดว่าเขาลำบากมากอยู่แล้ว พอช่วยเขาได้ ลงไปเป่าให้ในรถยนต์ เขาจะได้ไม่ลำบากยิ่งขึ้น นี่แหละอาจารย์ท่านคิดของท่านอย่างนี้

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

มาหาเพราะหูดับ
เลยขอศึกษาธรรมะ

บัดนี้หูหายเมื่อใดไม่รู้ ชีวิตดีขึ้นอย่างมาก

ผมรู้จักอาจารย์จากเพื่อนรัก (คุณไชยณรงค์) โดยเถียงกันเรื่องการทำสังฆทาน โดยเพื่อนบอกว่าถ้าอยากเห็นสังฆทานที่แท้ให้มาที่งานทำบุญวันเกิดที่บ้านอาจารย์ ปีนั้นเป็นปี 2544 เดือนมิถุนายน

ผมก็อยากรู้เลยไปดู พบคนทำบุญมากมาย ข้าวของถวายพระมากมายล้นหลาม ต้องขนของใส่รถตามไปที่วัด ไม่น่าเชื่อว่าเป็นงานวันเกิดของคนๆ เดียว

จากนั้นผมก็มาหาอาจารย์ทุกอาทิตย์เพื่อรักษาหูที่ดับ คือมีเสียงคล้ายเอาแก้วครอบหูเอาไว้ ผมรักษาคู่กันกับหมอที่ศิริราช ต่อมาก็เลยเลิกรักษาที่ศิริราช มาให้อาจารย์ให้พลังไปเรื่อยจนทุกวันนี้

เผลอๆ ไปอาการหูดับก็หายไปเมื่อไหร่ก็ไม่รู้ แต่คิดๆ ขึ้นมาก็ดังบ้าง ถ้าไม่คิดก็ไม่ดัง แต่ทำให้การดำเนินชีวิตได้เป็นปกติ ไม่รำคาญ ไม่กังวล ขอขอบคุณอาจารย์ที่ทำให้ชีวิตดีขึ้นครับ

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลกอำนวยพรให้อาจารย์มีสุขภาพดีตลอดไปครับ

ชำนาญ

3 เม.ย. 54

มากับสามีรับพลังจิตและศึกษาธรรมะ

นำเอาคำสอนเรื่องแผ่เมตตา การทำสมาธิ และการทิ้งไป ใช้ได้ผลดีมาก

มิถุนายน 2544 ข้าพเจ้ารู้จักอาจารย์ครั้งแรกจากเพื่อนของสามีซึ่งเป็นกัลยาณมิตรที่แท้จริง เพราะเป็นผู้ชักนำให้พบกับสิ่งมหัศจรรย์ของชีวิต ดังนี้

1. วิถีทางในการดำเนินชีวิตของอาจารย์ สมถะ เรียบง่าย ประหยัด มีระเบียบวินัย สะอาด ฯลฯ อาจารย์จะใส่เสื้อผ้าแบบเดิม เสื้อขาวตัวเก่ง ตื่นตรงเวลา รับประทานอาหารตรงเวลา แต่ก็ไม่เถรตรง ขณะรับประทานอาหารถ้ามีผู้ป่วยมาหา อาจารย์จะเลิกรับประทานและมาให้พลังทันที

วิถีทางเช่นนี้ข้าพเจ้าได้ซึมซับและรับเอามาปฏิบัติในบางเรื่อง (ที่ทำได้) เช่นในการรับประทานอาหารเสร็จแล้วจะแยกเศษอาหารออกจากจานเพื่อสะดวกในการทำความสะอาด และทำมาจนทุกวันนี้ แม้ในที่ทำงานที่รับประทานอาหารร่วมกับเพื่อนๆ ทำให้แม่บ้านที่ล้างจานแปลกใจ

2. หลักคำสอนของอาจารย์ ที่จริงหลักคำสอนของอาจารย์มีมากมายรวมออกมาได้เป็นหนังสือหลายเล่ม แต่จะสรุปเฉพาะประเด็นหลักๆ ที่นำไปใช้ได้ผลดีมีชีวิตที่มีความสุข อาทิ

การแผ่เมตตา

อาจารย์สอนให้แผ่เมตตาให้เพื่อนมนุษย์และแม้แต่สัตว์ อาจารย์บอกว่าคนแรกที่ได้คือเรา พลังนี้เป็นคลื่นคล้ายคลื่นความถี่วิทยุ หรือโทรทัศน์ที่ค่าเครื่องรับตรงกันก็รับคลื่นได้ เช่น ช่อง 5 ช่อง 7 เมื่อเราแผ่เมตตาไปคนรับที่จูนเครื่องตรงกับก็รับได้ ข้าพเจ้าก็นำไปปฏิบัติและยอมรับว่าแม้แต่สุนัข

ก็รับได้ เพราะเคยเดินไปโรงอาหารที่ทำงาน พบสุนัขกำลังเห่าคนอื่นอย่างน่ากลัว ขณะที่ข้าพเจ้าเดินผ่านไปและยืนตรงหน้าสุนัขตัวนั้น ซึ่งไม่เคยพบกันมาก่อน ข้าพเจ้าแผ่เมตตาและพูดกับสุนัข ปรากฏว่าหยุดเห่าและยิ้ม ใครอยากเห็นสุนัขยิ้มลองแผ่เมตตาดู

การคิดทีละเรื่อง

โลกปัจจุบันสับสนวุ่นวาย งานแต่ละวันค้างคาใจ คนทุกคนมีเรื่องคิดมากมายทำให้จิตใจเหนื่อยไม่ได้พัก อาจารย์แนะนำให้คิดทีละเรื่องแล้วเอาไตรลักษณ์มาจับ ก็จะจบไปทีละเรื่อง ทำไปเรื่อยๆ เรื่องวุ่นๆ ต่างๆ ก็คล้ายกัน ที่สุดก็จะว่างเป็นอุเบกขาได้ ข้อนี้ข้าพเจ้าเอามาใช้โดยเฉพาะก่อนนอนทำให้หลับสบาย เพราะไม่มีเรื่องค้างคาใจ

ทิ้ง

อาจารย์สอนให้ทิ้ง อาจารย์สอนว่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่เข้ามาในชีวิตเราที่เราไม่ชอบใจให้ทิ้ง ถ้าเราชอบใจให้เก็บไว้ 5 นาทีแล้วทิ้ง ข้าพเจ้าพอทำได้บ้างในเหตุการณ์ที่ไม่ชอบ แต่สิ่งที่ชอบยังเก็บเอาไว้ (รก) ยังทิ้งไม่ลงจริงๆ ก็จะพยายามต่อไป

เหล่านี้เป็นเพียงเสี้ยวเล็กๆ ที่ถ่ายทอดออกมา จะเห็นว่าสิ่งที่ได้จากอาจารย์นอกเหนือจากสุขภาพที่สมดุลขึ้น สุขภาพจิตที่สมบูรณ์แล้ว อาจารย์ยังให้พลังและให้ศีลให้พรทุกครั้งที่มาหาอาจารย์ตราบเท่าทุกวันนี้

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายดลบันดาลให้อาจารย์มีความสุขความเจริญยิ่งๆ ขึ้นไป

ตุ๊กค่ะ (ศิษย์รุ่น 2544)

3 เม.ย. 54

คำอธิบาย

การมาศึกษาธรรม ถ้ามาพร้อมกันทั้งสามีภรรยาแล้ว จะได้มีความเข้าใจตรงกัน มีความสุขดี

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

มาศึกษาวิชาพลังจิต 10 ปี อาจารย์ให้ฝึกใช้พลังจิตมา 4 ปีแล้ว

ใช้กับผู้ที่มารับพลังจิตก่อนที่จะรับพลังจิตกับอาจารย์อีกครั้ง ได้นำเอาความรู้ที่ได้ไปใช้กับชีวิตส่วนตัว หน้าที่การงาน มีความสุขในชาตินี้จริง

10 กว่าปีที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสมาพบท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ จากการแนะนำของเพื่อนรุ่นพี่ สิ่งที่สัมผัสได้คือ **ท่านอาจารย์ใจดี มีเมตตาสูง ไม่รู้สึกเหนื่อยกับการที่ผู้คนมาพบมากมายด้วยปัญหาสารพัดทั้งชีวิตส่วนตัว เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง โรคร้ายแรง หมดทางรักษา (แผนปัจจุบัน) ปัญหาการงาน ครอบครัว และเพื่อนฝูง ฯลฯ อาจารย์ก็ยังยิ้ม ให้กำลังใจที่เป็นพลังวิเศษพร้อมพลังจิตที่ปรับสมดุลของธาตุทั้งสี่ในร่างกาย โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ แม้คำขอบคุณ** แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับรู้ตลอดมาคือ **ความดีงามที่มีให้ตลอดเวลาที่บ้านท่าน จนมีผู้เจ็บป่วยด้วยโรคร้ายแล้วหายมีความสุข** เรียกว่า **"บ้านแห่งความเมตตา"**

คำสอนสั่งและการประพฤติปฏิบัติของท่านอาจารย์เป็นที่ประจักษ์แก่เหล่าลูกศิษย์ร่วม 45 ปี ที่ท่านใช้พลังจิตช่วยผู้คนให้พ้นทุกข์ ถามว่า**ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรตลอดช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ตอบว่า "มากมายมหาศาลนับไม่ได้"** แต่สิ่งหนึ่งที่สำคัญคือ ท่านสอนให้ **"คิดดี ทำดี"** แล้วจะมี **"ความสุข" การเป็นผู้ให้ เสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ให้พ้นทุกข์จากปัญหาชีวิตส่วนตัว หน้าที่การงาน ครอบครัว ฯลฯ**

วิธีการสอนของท่านเรียบง่าย แต่ลึกซึ้ง ฟังแล้วเข้าใจได้ทันทีไม่ต้องแปลความ เช่น ให้มองแต่ความดีของคนอื่น เปรียบเหมือนกับเราเดินผ่านสวนดอกไม้ แม้ไม่ได้เด็ด ไม่ได้ดมก็หอม และอย่ามองความไม่ดี (เลว) ของคนอื่น เปรียบเหมือนกับเดินผ่านกองขยะ แม้ไม่ได้แตะต้องก็ได้กลิ่นเหม็น

บางสิ่งในสังคมสอนกันมาทำให้เข้าใจผิด จึงเกิดปัญหามากมาย เช่น ความเชื่อมั่นในตนเอง เดิมข้าพเจ้าก็คิดว่า เป็นผู้มีความเชื่อมั่นตนเองสูงพอสมควรเพราะเรียนเก่ง เป็นที่ยอมรับของคนรอบข้าง โดยเฉพาะด้านวิชาการ แต่เมื่อทราบจากท่านอาจารย์ว่า ผู้ที่จะมีความเชื่อมั่นในตนเองต้องรู้จักตนเอง เช่น อ่านหนังสือชั่วโมงละกี่หน้า รับประทานอาหารมื้อละกี่คำ ฯลฯ ใช่ ข้าพเจ้าไม่รู้เลย ตอบท่านไม่ได้ เพราะเรื่องตัวเราแท้ๆ เรายังไม่รู้เลย ข้าพเจ้าสรุปได้ว่า สิ่งที่เราเล่าเรียนมาล้วนสอนให้เราตัวพอง กิเลสเพิ่มขึ้น แต่วิชาพลังจิตของท่านอาจารย์วิชิตสอนให้เราลด ละ เลิก ควบคุมกิเลสให้ได้ รู้จักแผ่เมตตาให้ตัวเรา และผู้อื่น เข้าใจกฎเกณฑ์ของสรรพสิ่งในโลกนี้ เป็นไปตามกฎไตรลักษณ์อย่างแท้จริง ยอมรับสิ่งต่างๆ ตามความเป็นจริง ไม่วิ่งตามกิเลสที่มีอยู่ในใจเราและจากภายนอกที่คอยเข้ามากระทบ ท่านอาจารย์สอนเรื่องการฝึกสติไม่เหมือนใคร ท่านสอนว่าตั้งแต่ตื่นนอนตอนเช้าจะมีความรู้สึกอยู่ 2 อย่าง คือ รู้สึกไม่พอใจบ้างหรือพอใจบ้างให้เราทิ้งทั้งความไม่พอใจและความพอใจ เร็วเท่าไรยิ่งดี และต้องไม่มีเงื่อนไขหรือข้อแก้ตัวใดๆ ที่จะไม่ทิ้ง เมื่อทิ้งแล้วจิตจะเป็นอุเบกขา (ว่าง) จะมีพลังจิตในการคิดพิจารณา คือ "คิดเป็น" และจะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กำจัดสิ่งไร้สาระในชีวิตลงได้มากเท่าไร ก็จะมีเวลาสำหรับสิ่งที่เป็นสาระและประโยชน์สุขได้มากเท่านั้น กับจะมีพลังจิตเพิ่มขึ้นอย่างมาก

ทุกวันนี้ข้าพเจ้าใช้วิชาพลังจิตของท่านอาจารย์ในการดำเนินชีวิตอยู่ทั้งในชีวิตส่วนตัว หน้าที่การงาน และการฝึกจิตให้ว่างเพื่อให้เกิดพลังจิตและมีความสุขในชาตินี้ เพื่อที่จะใช้พลังจิตช่วยเพื่อนมนุษย์ สัตว์และวิญญาณให้พ้นทุกข์และหายจากโรคภัยไข้เจ็บ ท่านอาจารย์ได้กรุณาให้ข้าพเจ้าได้ฝึกใช้พลังจิตกับผู้มารับพลังจิตก่อนที่ท่านจะใช้พลังจิตให้อีกครั้งมากกว่า 4 ปีแล้ว

กราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาสอนสั่ง ชี้แนะแนวทางต่างๆ ในการดำเนินชีวิต และฝึกการใช้พลังจิต ขอกราบอาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายโปรดดลบันดาลให้ท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ และครอบครัว มีแต่ความสุข สมบูรณ์ด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ตลอดไปค่ะ

สมร อริยานุชิตกุล

คำอธิบาย

พระพุทธภาษิต มีว่า ผู้ที่ตั้งตนเป็นอาจารย์สอนธรรม **สอนอย่างไรจะต้องปฏิบัติได้ตามนั้น** หรือ **ปฏิบัติได้เท่าใดก็สอนเท่านั้น** อาจารย์ท่านเล่าให้ฟังว่า ท่านไม่ยอมสอนธรรมให้ใคร แม้จะมีผู้ขอให้ท่านสอน ท่านฝึกปฏิบัติเพื่อเพิ่มพลังจิตของท่านให้สูงยิ่งขึ้น ด้วยวิธีของท่านเอง ท่านบอกว่าก็คือการปฏิบัติธรรม เพื่อท่านได้รับผลจากการปฏิบัติแล้ว ท่านทบทวนจนแน่ใจแล้วว่าถูกต้องตามคำทรงสอนของพระพุทธองค์ ท่านจึงเริ่มสอนธรรมและพลังจิตด้วยภาษาง่ายๆ ที่ใช้พูดกันปัจจุบัน เมื่อท่านอายุ ๖๐ ปีแล้ว ท่านบอกว่าการปฏิบัติธรรมจะต้องปฏิบัติทั้งชีวิต ร่างกายต้องการอาหาร จิตใจก็ต้องการด้วย ขาดการปฏิบัติก็คือขาดอาหารใจ

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

สัตวแพทย์, ผ่าตัดมะเร็งเต้านม จิตใจแย่มาก

มารับพลังจิตแล้วหาย มีผู้นำสุนัขพุดเดิ้ลสีขาว พันธุ์เล็กมาให้เพราะดื้อมาก เลี้ยงไม่ไหว จึงนำมามอบให้อาจารย์ อาจารย์รับไว้ แล้วเล่าให้ฟังว่า ไม่ใช่สุนัขธรรมดา ระหว่างดูแล เห็นด้วยกับท่านอาจารย์

ดิฉันป่วยเป็นมะเร็งเต้านมตั้งแต่ปี 2540 ได้รับการผ่าตัดและได้รับเคมีบำบัดจนครบ 6 คอร์ส แต่ในขณะนั้นสภาพจิตใจแย่มาก เนื่องจากลูก 3 คน ยังอายุน้อย ในปี 2541 ได้รับการแนะนำให้มาพบอาจารย์วิชิต ช่วงแรกมารับการรักษาทั้งเสาร์–อาทิตย์ ติดต่อกันเป็นเวลา 6 เดือน ต่อมาเปลี่ยนเป็นสัปดาห์ละ 1 ครั้ง จนกระทั่งปัจจุบัน ซึ่งทางโรงพยาบาลที่ไปผ่าตัดจะมีการติดตามการรักษา มีการตรวจร่างกายตลอดเวลา ดิฉันมักจะถามผลการตรวจจากอาจารย์ก่อนทุกครั้ง เนื่องจากเกิดความกังวลว่าจะเป็นโน่นเป็นนี่ คำตอบจากอาจารย์จะตรงกับผลโรงพยาบาลทุกครั้ง ทำให้ดิฉันสบายใจมีกำลังใจในการเลี้ยงดูลูกทั้ง 3 คน ในเวลาที่ลูกๆ จะสอบดิฉันมักจะแอบเอากล่องดินสอมาให้อาจารย์เป่าให้ ซึ่งลูกๆ ก็สอบได้ตามที่ตั้งใจทุกครั้ง

ในช่วงปี 2541 อาจารย์ปรารภว่าอยากได้สุนัขมาเลี้ยง พอดีมีคนเอาสุนัขพันธุ์พุดเดิ้ลสีขาวมาให้ เพราะคนเลี้ยงเก่าเลี้ยงไม่ไหวเพราะดื้อมาก เลยนำมาให้อาจารย์ดู อาจารย์เมตตารับเลี้ยงรวมทั้งทางครอบครัวอาจารย์ให้ความเอ็นดู ซึ่งก็คือ "เอมี่" ที่ทุกคนคุ้นเคยนั่นเอง จากสุนัขที่ไม่มีคนเหลียวแล

ได้มาอยู่กับอาจารย์นิสัยดีขึ้น ฉลาดขึ้นจนถึงกับถอดเสื้อที่ใส่นอนเองได้ ในการเลี้ยงสุนัขย่อมมีความเจ็บป่วยเป็นธรรมดา ดิฉันมีโอกาสรับใช้อาจารย์ พาไปหาหมอวินิจฉัยและรับยาตามอาการ แต่อันที่จริงแล้วการรักษาหลักอยู่ที่อาจารย์เป็นผู้รักษามากกว่า เมื่อผู้อ่านอ่านถึงตรงนี้อย่าเข้าใจผิดว่าดิฉันจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด ทุกครั้งอาจารย์จะให้กลับคืนมาทั้งเงินและความเมตตาอื่นๆ ที่มากกว่าได้จ่ายไป ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันว่าอาจารย์มีเมตตาต่อลูกศิษย์ ไม่เคยเอารัดเอาเปรียบใครเลย เสมอมา

ท่านอาจารย์ได้เล่าให้ฟังเรื่องเอมี่ว่า เมื่อมาวันแรกอาจารย์ท่านพูดว่า "อยู่ให้มีความสุขนะลูกนะ" เอมี่มองจ้องตาอาจารย์ อาจารย์รู้สึกว่า เอมี่ไม่ใช่สุนัขธรรมดา สามารถรับรู้เรื่องที่อาจารย์พูดได้ เอมี่ไม่ได้ดื้อ เริ่มจากเวลากินอาหารเสร็จแล้ว เขาจะคาบจานมาขอ อาจารย์บอกว่าไม่ดีนะลูก อย่าทำอีก พูดครั้งเดียวเอมี่ก็ไม่ทำอีก อาจารย์เล่าว่าไม่เคยฝึกสอนอะไรนอกจากพูดให้ฟังเท่านั้น เอมี่จะเลียนแบบอาจารย์ และจะทำอะไรได้เองโดยไม่ต้องสอนเลย เช่น เต้นระบำน่ารักมากเมื่อเห็นใครพูดเสียงดังเพราะโกรธเพื่อให้หายโกรธ อาจารย์บอกว่า โรคภัยไข้เจ็บทำอะไรเอมี่ไม่ได้ เอมี่มีพลังในตัวเอง ซึ่งดิฉันเห็นกับตาตนเองหลายครั้ง เอมี่จะนอนหมอบฟังอาจารย์สอนธรรมะกับลูกศิษย์โดยนอนนิ่งไม่ขยับตัว ไม่หลับ เหมือนคน พอสอนเสร็จเอมี่จะลุกขึ้น และมานั่งตักอาจารย์ทันที ลูกศิษย์ทุกคนบอกว่าเอมี่เก่ง น่ารักมาก ยังมีอีกหลายเรื่อง นับเป็นโชคดีของเอมี่ ที่ได้มีโอกาสเรียนธรรมะจากอาจารย์จนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิต

สุดท้ายนี้ดิฉันกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์วิชิตเป็นอย่างสูง ที่ช่วยรักษา และให้ความเมตตา และขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั่วสากลโลก ช่วยดลบันดาลให้อาจารย์และครอบครัวมีแต่ความสุข สุขภาพแข็งแรงตลอดไป

ลัดดา ตรงวงศา

เรื่องของ "เอมี่" สุนัขที่เจ้าของบอกว่าดื้อ เลี้ยงไม่ไหว

ให้สัตวแพทย์มาแล้วมาให้อาจารย์เลี้ยง
อาจารย์บอกไม่ใช่สุนัขธรรมดา เขารู้ภาษา สงบนิ่ง
มีพลังจิตสูงมาก ก่อนทิ้งร่างตัวหอมอยู่ 3 เดือน
น่าจะไปเกิดเป็นเทพที่เดิมตามคำโบราณ

ภายหลังท่านอาจารย์สร้างทิพย์วิมานให้เทพธิดาน้อยเอมี่ ก่อนหน้าที่เทพน้อยจะทิ้งร่าง กลิ่นตัวหอม แม้จะไม่ได้อาบน้ำตั้ง 3 เดือน เนื่องจากเจ็บป่วย ท่านอาจารย์บอกว่าโบราณเคยกล่าวไว้ว่า มนุษย์หรือสัตว์หากมีกลิ่นตัวหอมก่อนจะทิ้งร่าง แสดงว่าจะไปเกิดเป็นเทพ ปีนี้สัตวแพทย์ลัดดา ตรงวงศา ผู้นำเอมี่มาให้ท่านอาจารย์เมื่อ พ.ย. 2541 เพิ่งเขียนเล่าว่า **สาเหตุที่นำเอมี่มาให้ท่านอาจารย์เพราะเจ้าของบอกว่าเอมี่ดื้อ เลี้ยงไม่ไหว จึงให้หมอลัดดา หมอลัดดาจึงมอบเอมี่ให้ท่านอาจารย์** ท่านอาจารย์เล่าว่า ตอนแรกที่หมอนำมาให้อาจารย์ ดูแล้วเอมี่ไม่ใช่หมาธรรมดา ท่านได้พูดกับเอมี่ว่า "ให้อยู่ให้มีความสุขนะลูกนะ" เอมี่จ้องมองท่านอาจารย์ อาจารย์บอกว่า เอมี่ไม่ดื้อ ไม่ซน ว่าง่าย กินอยู่ก็เรียบร้อย ขับถ่ายเป็นที่เป็นทาง ท่านอาจารย์เคยเล่าว่า **เอมี่แสดงความดื้อก็เนื่องจากเขามีประสบการณ์ชีวิตที่ต่างไปจากสุนัขธรรมดา เมื่ออยู่รวมกันก็อาจถูกดุถูกว่า เขาเห็นว่าไม่ถูกต้องก็เลยดื้อ ไม่ทำตาม และอีกอย่างเป็นไปตามลักษณะของกรรมที่เขาจะต้องดิ้นรน เพื่อไปอยู่ในที่ที่เหมาะสมกับตัวเขามากกว่า** ลูกศิษย์และใครๆ ที่ได้

พบเจอเอมี่จะพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า "ทำไมเขาไม่เหมือนหมา ไม่ซน นั่งนิ่งเฉย เรียบร้อยมาก" ฯลฯ เอมี่มีลักษณะทั้งหน้าตา กิริยา พฤติกรรมที่ต่างไปจากสุนัขทั่วๆ ไปอย่างเด่นชัด ดูงามสง่า ใจดีมาก มีเมตตาสูง เรียบร้อย มีวินัยเคร่งครัด

นับจากวันที่ 28 มกราคม 2553 ถึงปัจจุบัน เป็นเวลาเกือบ 1 ปี 3 เดือน ที่ท่านเทพธิดาน้อยเอมี่ ทิ้งร่างคืนสู่ธรรมชาติ ทำประโยชน์ให้กับผู้คนรอบข้างมากมายด้วยการเป็นแบบสอนธรรมะอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะผู้เขียนเองที่ได้มีโอกาสใกล้ชิดช่วงหนึ่งของชีวิตเทพธิดาน้อยเอมี่ แม้ร่างจะคืนสู่ธรรมชาติ แต่เทพธิดาน้อยเอมี่ก็ไม่เคยละเลิกการช่วยเหลือผู้คนที่มาบ้านท่านอาจารย์จากปัญหาต่างๆ หลายๆ คนมาไหว้ นำดอกไม้ อาหารคาวหวาน ขนม ผลไม้ ฯลฯ มาบูชา ขอบคุณที่ช่วยให้สมหวัง ผู้เขียนเคยถามว่า "ขออะไรท่านเทพน้อย" ท่านนั้นได้แต่ยิ้มๆ แล้วตอบว่า "ขอแล้วได้ก็แล้วกันค่ะ" "ขอให้หลานสอบเข้าโรงเรียน...ได้ ก็ได้ ไม่น่าเชื่อว่าจะได้" "ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อ" "พลังท่านสูงมาก" อื่นๆ อีกมากมาย ทุกๆ เรื่องราว ท่านเหล่านั้นจะมีความสุข เพราะสมหวังเมื่อมาขอให้เทพน้อยช่วย เรื่องเช่นนี้ไม่สัมผัสเอง ยากจะเข้าใจ ไม่ว่าท่านจะเชื่อ หรือไม่เชื่อ สิ่งที่มีอยู่ก็มีอยู่ ไม่ใช่ท่านไม่เชื่อ แล้วจะไม่มี หรือเชื่อแล้วจะมี

ล่าสุดเมื่อสงกรานต์ (14 เมษายน 54) พี่คนหนึ่งลูกศิษย์ท่านอาจารย์รู้เรื่องเครื่องยนต์ดีขับรถมาบ้านท่านอาจารย์ ตอนกลับสตาร์ทเครื่องอย่างไรก็ไม่ติดอยู่เป็นครู่ใหญ่ พี่บอกว่า "แบตเตอรี่เสื่อม" ขอให้พวกเรา (ศิษย์คนอื่นๆ) ช่วยเข็นรถ ผู้เขียนได้บอกให้พี่เขาไปไหว้และขอให้เทพน้อยเอมี่ช่วย เพราะบ่อยครั้งที่ท่านอาจารย์ ลูกศิษย์สตาร์ทรถไม่ติด ขอเทพน้อยให้ช่วยก็เรียบร้อยทุกที ปรากฏว่าพี่เขาก็ไปไหว้ (ลองดู ไม่เสียหลาย) แล้วออกไปสตาร์ทรถ ยังไม่ทันที่พวกเราจะไปถึงรถ เพียงเปิดกุญแจรถก็ติดอย่างง่ายดาย เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น พี่เขารีบยกมือไหว้ ขอบคุณและพูดว่า "เชื่อแล้วช่วยได้จริงๆ"

ทุกวันนี้ที่ทิพย์วิมานของเทพธิดาน้อยจะอุดมด้วยดอกไม้ พวงมาลัย

ขนม ผลไม้ นานับประการ แม้แต่ต้นไม้ที่อยู่รอบๆ ทิพย์วิมานก็ออกดอกชูช่อไสวบานสะพรั่งเต็มต้นส่งกลิ่นหอมอบอวนไปทั่ว บ้างก็จะนำปัจจัยมาฝากไว้ให้ช่วยทำบุญให้เทพน้อยด้วย **เทพธิดาน้อยเป็นแบบอย่างของผู้ประกอบแต่คุณงามความดี ช่วงมีชีวิตอยู่ก็มีแต่คนรัก แม้ทิ้งร่างไปก็ยังมีคนระลึกถึง นึกถึงเทพน้อยครั้งใด ความสุขจะเกิดขึ้นในจิตใจของเราทันที** ขอให้ท่านเทพธิดาน้อยเอมี่อยู่บนสรวงสวรรค์ชั้นฟ้า เสวยสุขนิจนิรันดร์ ขอบพระคุณมากๆๆๆ

และขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์ และครอบครัวที่ให้โอกาสได้มาใกล้ชิดกับเทพธิดาน้อยเอมี่ แม้ช่วงเวลาไม่มาก แต่ความหมายยิ่งใหญ่เกินจะกล่าวถึงได้ ขอให้ท่านอาจารย์และครอบครัวพบแต่ความดีมีสุขตลอดไป

ด้วยความเคารพอย่างสูง
สมร อริยานุชิตกุล

คำอธิบาย

เมื่อเอมี่ยังมีชีวิตอยู่ อาจารย์ให้มาช่วยใช้พลังจิตโดยนั่งข้างอาจารย์แล้วยื่นหน้ามาเป่าให้คนมารับพลังจิต พอเลิกแล้วเอมี่จะนอนหลับสนิท แสดงว่าเอมี่เหนื่อยจากการใช้พลังเหมือนท่านอาจารย์ หลายท่านติดเอมี่ ถ้าไม่เห็นเอมี่จะถามว่าเอมี่ไปไหน ไม่มาให้พลัง เอมี่จะฟังธรรม จะเลียนแบบท่านอาจารย์ทุกอย่าง อาจารย์บอกว่าเขาทิ้งร่างแล้วเขาไปเกิดเป็นเทพเหมือนเดิม เขามีพลังสูงมากสามารถช่วยคนได้มาก พิสูจน์ว่าเป็นความจริง เพราะมีผู้ขอความช่วยเหลือได้ผลสำเร็จมากมาย

อาจารย์วิชิต วิสิทธวงศ์

อยากขอบคุณความดี ด้วยการพยายามทำความดี

รับพลังจิตแล้วทั้งสามครอบครัวดีขึ้น

พระพุทธองค์ทรงตรัสว่า 'ความไม่เป็นโรคเป็นลาภอันประเสริฐ' แต่ใครเล่าจะหนีความเจ็บป่วยได้ ความเจ็บป่วยมาเยี่ยมเราในหลายๆ แบบ ต่างกันที่ว่าจะมากหรือน้อยเท่านั้นเอง ไม่ต้องอะไรมาก ดูจากคนใกล้ตัวในครอบครัวของเรา ที่มีอาการตั้งปวดเมื่อยเพราะความเสื่อมของอวัยวะ โรคความดัน โรคหัวใจเต้นผิดจังหวะ หรือแม้กระทั่งโรคมะเร็ง

วันที่น้าสาวบอกว่า อยากไปรับพลังจิตจากอาจารย์วิชิต ความเป็นอัตโนมัติในสมองเราก็ตั้งคำถามต่างๆ นานา ใคร อะไร ที่ไหน ทำไม และอย่างไร น้าเล่าอย่างย่อๆ ว่า 'แค่เอากล้วยน้ำว้า 1 หวี กับน้ำเปล่า ก็เข้าไปรับพลังจากอาจารย์ได้แล้ว' แม้จะมีคำถามอีกมากมายที่อยากถาม แต่เราก็พูดกับน้าไปว่า 'ไม่เป็นไร ไปดูก่อนก็ได้ ไม่มีอะไรเสียหาย' ก่อนวางสายโทรศัพท์น้าบอกเราว่า จะโทรมาบอกอีกทีแล้วกันว่า ไปอาทิตย์หน้าได้หรือไม่ เพราะต้องโทรไปบอกอาจารย์ก่อนว่า จะมีคนใหม่เข้าไปรับพลัง

จากวันที่เราแค่จะไปเป็นเพื่อนน้า ตอนนี้ก็กลายเป็นต่อเนื่องทุกเสาร์-อาทิตย์ที่เราหลายคนในครอบครัว ตื่นเช้าหิ้วกล้วยน้ำว้าและน้ำดื่มมารับพลังจากอาจารย์วิชิต และความเจ็บปวดหลายอาการก็เริ่มดีขึ้น เช่น อาการปวดเมื่อยของแม่ต๋อยที่เมื่อก่อน เดินได้ไม่เท่าไหร่ ก็ต้องหยุดพัก ตอนนี้ก็เริ่มดีขึ้นกว่าเดิมมาก ส่วนน้ากุ้งที่มักมีอาการแน่นหน้าอกและความดันสูง บางครั้งมีอาการวูบจนน่าเป็นห่วง ถามไถ่ว่าเดี๋ยวนี้เป็นอย่างไร น้าก็บอกว่า

ร่างกายโล่งขึ้น ไม่อึดอัดเหมือนเก่า ส่วนเราที่ไปหาอาจารย์เพราะเข่าเสื่อม อาการที่เป็นคือตื่นมาตอนเช้าก็ปวดขัด ทุกเช้าก็ต้องลุ้นว่า อาการที่เข่าวันนี้จะเป็นอย่างไร ความไม่สมบูรณ์ของเข่าขวาทรมานใจมาก ก็น่ายินดีว่า ตอนนี้เข่าขวาอาการก็ทุเลาลง ตื่นมาตอนเช้าก็คลายความกังวลไปได้มากว่า อาการมันจะมากหรือน้อย แม่รินทร์ แม่ของเราที่เป็นไวรัสตับอักเสบบี มาหาอาจารย์สองเดือนครั้ง เนื่องจากอยู่ต่างจังหวัด แต่พอเข้ารับพลังจากอาจารย์แล้ว แม่บอกว่า ในท้องรู้สึกโล่งขึ้นมาก จากที่เคยเหนื่อยง่ายก็เดินได้เยอะขึ้น

แม้จะมีโอกาสน้อยที่จะได้คุยกับอาจารย์ คำพูดสั้นๆ ที่อาจารย์มักจะบอกว่า 'เดี๋ยวดีขึ้นนะ' ก็เป็นกำลังใจให้กับพวกเราเสมอ การดูแลรักษาตัวเองของเราทุกคนในครอบครัว ใช้แนวทางการรักษาอย่างที่อาจารย์แนะนำ คือ รักษากับโรงพยาบาล พร้อมๆ กับการมารับพลังจิตจากอาจารย์เป็นพลังเสริมที่จะทำให้ต่อสู้กับโรคภัยไข้เจ็บได้อย่างเข้มแข็งยิ่งขึ้น

ถ้าจะมองลึกๆ เข้าไป เราพบว่า อาจารย์วิชิตท่านสอนพวกเราโดยไม่ต้องพูด ตั้งแต่เข้าไปในบ้านพักที่มีความเรียบง่าย พร้อมคติสอนใจที่ติดไว้โดยรอบ มุ่งเน้นถึงการให้ทุกคนปฏิบัติดี รักษาใจให้เป็น 'จิตที่มีคุณภาพ' รวมถึงความเป็นบุคคลสมถะ เรียบง่าย แต่แฝงไว้ด้วยจิตใจที่เมตตาของอาจารย์ พลังของวิถีชีวิตที่ดีนั้นได้กลายเป็นพลังจิตที่ส่งต่อให้กับเพื่อนมนุษย์ด้วยใจที่หวังดีและบริสุทธิ์ เราสามครอบครัวเล็กๆ ขอตอบแทนบุญคุณของอาจารย์ ด้วยการขอนำสิ่งที่อาจารย์ได้ให้ไว้เป็นแบบอย่าง ทั้งเรื่องการใช้ชีวิตที่สมถะ เรียบง่าย และการให้กับสังคมที่ไม่ได้เลือกปฏิบัติ เป็นแนวทางและกำลังใจให้กับพวกเราในการส่งต่อพลังดีๆ ให้กับคนรอบข้างตัว และในโอกาสวาระครบรอบวันเกิดของอาจารย์ปี 2554 เราทั้งสามครอบครัว ขอให้อำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย จงดลบันดาลให้ท่านอาจารย์และครอบครัวประสบแต่ความสุขความเจริญทั้งทางโลกและทางธรรมยิ่งๆ ขึ้นไป

ขอแสดงความนับถือ

ครอบครัวหยงสตาร์ ครอบครัวช่วยบุญ

และครอบครัวชัยศิริ

สาส์นจากอาจารย์

บันทึกของผู้ที่พ้นทุกข์
และหายจากโรคภัยไข้เจ็บ โดยมารับพลังจิต

393 ซอยสะพานขวา ถนนประชาราษฎร์สาย 2 แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กทม. 10800
โทร. 0-2585-1084, 08-1937-4782

สาส์นจากอาจารย์ ● บันทึกของผู้ที่พ้นทุกข์และหายจากโรคภัยไข้เจ็บ โดยมารับพลังจิต